

НОВО И АТРАКТИВНО У ШУМАРИЦАМА

Шумадијски дрвенград

ЗАШТО ЈЕ КРАГУЈЕВАЦ ОСТАО БЕЗ ПЛИВАЧКЕ АКАДЕМИЈЕ

Чавић отпливао, дугови остали

СТРАНА 5

ЗАВРШНИЦА УПИСА У СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Фармација па гимназија, биће и бравара

СТРАНА 6

ГРАДСКА ГРОБЉА У ФИНАНСИЈСКИМ ПРОБЛЕМИМА

Да ли су решење – ниже цене

СТРАНА 8

С ПУТА ПО АЛБАНИЈИ, НАЈМИСТИЧНИЈОЈ ЗЕМЉИ ЕВРОПЕ

Предрасуде падају на лицу места

СТРАНА 14

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS garancija mesno

SMALLVILLE
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО – СРЕБРО

ЗНАТСКО ДВОРИШТЕ – ПЕШАЧКА ЗОНА – КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS

PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUVNIH SISTEMA

IMASAF

KeleceAuto

M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž mir u kući

Refill M

Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

OLYMPIC TRAVEL

034/33 57 37
www.olympic.rs

SPECIJALNE PONUDE
JEDAN PLAĆA, DVOJE PUTUJU!!!

Пробуђени синдикат

Очигледно је да је српска Влада намеравала да „на брзак“ и „на мала врата“ прогута измене у Закону о раду, као део свог бомбастог најављеног реформског пројекта. Међутим, неће то проћи баш тако. Саопштење Председништва Савеза самосталних синдиката од 4. јула наговештава борбу „у клинчу“ са Владом и оно је, изузму ли се неки наступи опозиције и ретких самосталних појединаца, најжешћа критика Вучићеве власти, рачунајући и период када је номинално Дачић био премијер.

Овај текст синдикалаца, осим социјалне и економске потке, има и јаку политичку ноту и у целини гласи:

„Насиље над запосленима, које покушава да се изврши изменама Закона о раду, без јавне расправе, представља отворено подаништво страним интересима, јер још нико разуман није рекао да је висок степен радничких права узрок лошег економског стања у Србији.

Атак на зараде, које су најмање у Европи, одбијање да се дефинише минимална зарада, иако то чине и најразвијеније земље, олакшано отпуштање у земљи где је стопа незапослених највиша у Европи, а шансе за ново запошљавање никакве – најважнији је правац и циљ креатора овог закона, како би раднике учинили још сиромашнијим и ти-

ме погоднијим за изабљивање. Немогућност запошљавања и несигурност радног места већ је учинило да млади људи у Србији немају перспективу, док су сви остали у страху од губитка посла и још веће беде која им прети.

Самозвани левичари и патриоте нису решили криминалне приватизације, нису пронашли инвеститоре, нису оживели предузећа и покренули економски опоравак Србије, али зато успешно жртве трагичне економске ситуације проглашавају главним кривцима.

Јавне расправе о новом закону о раду ипак ће бити. Ако не оне каква се одржава у многим земљама света, а и код нас је предвиђена законом, биће је на трговима, у предузећима, фабричким круговима, улицама и другим местима широм Србије и на њој ће учествовати сви они на које се закон односи, а то су радници и сви други грађани Србије. И таква јавна расправа ући ће у историју и остати забележена за генерације које долазе, као пример неравноправне борбе грађана за бољу Србију.

Па и ако ову битку народ привремено изгуби, покољења ће је памтити, а победницима ће време судити.

Неће бити заборављено ни захваљивање странцима на подршци у борби против свог народа, али и

Карикатура: Горан Миленковић

захвалност страних послодаваца што се закон, иако против свог народа, доноси у њихову корист.”

Дакле, очекује се даљи след догађања. Јули ће у Србији можда бити врелији него што метеоролошке прогнозе најављују.

И после кафеције – кафеција

Јесте ли погодили за шта је „горњи“ наслов?

После Миленка Марјановића, главног газде КГ угоститељства и хотелијерства, за председника Фудбалског клуба „Раднички 1923“ изабран је Александар Митровић, за кога се у званичном саопштењу каже да је крагујевачки угоститељ, власник ресторана „Да Винчи“.

Дакле, „центар збивања“ се из „Зеленгоре“ сели само двадесетак корака даље, у кафану градске елите, што спортске, монденске, политичке.

Уз Митровићево име још се додаје да је био председник Кошаркашког клуба „Раднички“, да је рођен 1970. године у Косовској Митровици, да је ожењен и има троје деце. Иначе, он се својевремено, док је још био анонимни градски лик, „легитимисао“ као близак рођак Новака Ђоковића.

Изабрана су, иначе, и двојица потпредседника клуба (Петар Веселиновић и Саша Марковић), као и Управни одбор, у коме има и политичара, и певача (Радиша Урошевић), и предузетника. Шарено је.

Вест о промени на управљачком челу старог и популарног крагујевачког клуба – није само спортска.

Она има и статусни значај, некада су за председнике бирани углавном политичари, опет из неких других разлога (престиж, промоција, „држање узди“), али сада када долазе такозвани пословни људи из приватног сектора, отварају се нове „теме и дилеме“.

Спортски клубови још нису приватизовани, а не зна се ни ка’ ће, и мада имају специфичан статус организација, стварно су „под патронатом“ и у надлежности локалних самоуправа. У конкретном случају најважније је да – град даје паре и за фудбал, па сада имамо посебан модус „партнерства“ јавног и приватног. Наравно, било би боље када би и финансије дотицале од приватника који газдују и управљају, а не да се одливају од јавних прихода, али то је нешто на шта ће мо морати да причекамо.

А у констатацији „и после кафеције кафеција“ има и нечег доброг: и у случају радовања и у случају тужења, у зависности како „Радничком“ буде ишло, ваљда је резервисано место да слави или лечи боли. Може и с музиком (пригодном да како), уз политичке беседе, финансијске анализе, спортске коментаре. О цеховима ћемо касније.

СаО Шумадија и Поморавље

Шумадија и Поморавље данас су само географски појам. Нису ни административна ни политичка целина, једино се могу сврстати под „збир“ два истоминена управна округа, али без скоро икаквих ингеренција у управљању. Једино Регионална привредна комора Крагујевац „покрива“ по неколико шумадијских и поморавских општина и за њих води прецизну економску статистику.

По најновијим привредним показатељима управо ове институције да се закључити да су управо Шумадија и Поморавље кудикамо успешније од целог „остатка“ Србије. Неколико података то недвосмислено потврђује.

Прво, у периоду јануар – мај 2014. године индустријска производња (у земљи у којој је најважнија привредна грана скоро апстрактан појам) на шумадијском и поморавском „простору“ већа је 7,3 посто него у исто време прошле године.

Друго, у истом периоду порасла је и вредност укупне спољнотрговинске размене и достигла 2,2 милијарде долара, с тим што је извоз 1,2 милијарде, а увоз непуних 950 милиона долара. Значи, остварен је суфицит од 270 милиона, односно покривеност увоза извозом је 128 посто. Први на овој листи су „Фијат утомобили Србија“ (као уосталом и на целом српском привредном простору), чиме су побиле неке скептичне прогнозе да ће Италијани у Крагујевцу после извозног бума у 2013. години ући у период стагнације.

Поред „Фијата“, већи извозници из Шумадије и Поморавља су рачанска „Јура“, „Панасоник“ из Свилајнца, „Пештан“ из Аранђеловца и баточински „Граф аутомобил“.

Треће, убедљиво доминантни спољнотрговински партнери шумадијско-поморавских фирми су земље Европске уније. Од укупног извоза у њих одлази 91,3 посто, а и

у увозу оне учествују са скоро 90 процената.

На основу ових података нема тог економског стручњака који не би дао добру оцену привреди Шумадије и Поморавља, посебно зато што је реч о „тренду“ који се устаљује, а не само о тренутним показатељима.

Е, сад, да Шумадинци и Поморавци имају нешто „сепаратистичког духа“, с правом би могли да траже формирање СаО Шумадија и Поморавље. Сећате се оног СаО (самостална аутономна област) Крајина. Међутим, пошто „саовијација“ на Балкану по правили доводи до ратовања, од таквих накана може се уздржати, али свакако стоји озбиљно и отворено питање – имају ли успешне „регије“ какве вајде од тога? Можда малчице, тек „на кашичицу“, јер је кутлача у Београду. Тек толико да се зна, јер скоро је засигурно у зацементирано централизовану Србију ништа неће да се промени.

energetski efikasna stolarija

SUNCE

АКЦИЈА!

PVC prozori u dekorima drveta po snizanim cenama

aplikacija za obračun uštede energije i novca

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

<p>Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива</p>	<p>Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5</p>
--	---

ПРОТЕСТИ У ЦЕНТРУ ГРАДА ДОК НЕ СТИГНЕ ОДГОВОР ИЗ ВЛАДЕ

ПРОТЕСТ СИНДИКАТА „ЗАСТАВА КАМИОНА”

Траже уговор са Кинезима

Запослени у фабрици „Застава камиони” прихватили су позив Самосталног синдиката и изашли 7. јула на јавни протест у центар града, на плато код Крста, јер им је „догорело до ноката”. Последњу исплату примили су за март ове године и касне им две плате, а уговор о партнерству са кинеском државном компанијом ЈАК, који виде као последњу наду за спас фабрике, никако да се потпише.

Зато је први захтев са њиховог протеста, који ће се наставити свакодневно у подне, упућен Влади Србије да се ангажује на реализацији Меморандума са стратешким партнером из Кине. Тај Меморандум потписан је почетком ове године у присуству тадашњег министра привреде у прелазној Влади Игор Мировића, а потписнике и представнике обе стране, и кинеских партнера и руководства фабрике, примио је и председник Републике Томислав Николић и дао подршку заједничком послу.

Од тада се, међутим, није отишло ни корак даље. На питање где

Борђе Несторовић: Једина овлашћена за преговоре са кинеским партнером је Агенција за приватизацију у сарадњи са Министарством привреде, али се на том плану ништа не предузима

Радници захтевају од Владе да се спроведе Меморандум са стратешким партнером из Кине, компанијом ЈАК, јер тврде да држава ништа не предузима да се што пре почне са производњом кинеских камиона у Крагујевцу

је запело, Борђе Несторовић, директор „Застава камиона”, одговара да је застој настао у Влади.

Сама фабрика нема никаквих овлашћења да настави преговоре са компанијом ЈАК који би требало да доведу до потписивања конкретних уговора о почетку производње кинеских камиона у Крагујевцу. Да би се дошло до таквог уговора мора да се формира и заједничко предузеће, по систему заједничког улагања, и да се прецизирају сви детаљи. Једина овлашћена за такве преговоре је Агенција за приватизацију у сарадњи са надлежним из Министарства привреде, али се на том плану ништа не предузима, појашњава Несторовић.

Он додаје да би, ако се овоме приступа озбиљно, у Агенцији за приватизацију морао да се одреди пројект менаџер који би се конкретно бавио припремом уговора о стратешком партнерству са Кинезима и да би његов задатак био да се у договору са њима дефинише план и визија сарадње за пет година унапред, како би страни партнер могао да прави планове о повлачењу средстава из кинеске банке.

Горан Милетић, председник Самосталног синдиката „Застава камиона”, каже да се, за разлику од кинеске државе која је подржала овај пројекат, наша држава понаша као да никакав Меморандум није потписан, иако је подржан од највиших државних званичника.

Он тражи, и то је други на листи захтева синдиката, да се поштује протокол који је у фебруару ове године потписан са Владом Србије, у присуству тада првог потпредседника Александра Вучића, по коме је држава дужна да обезбеди буџетско финансирање зарада у фабрици камиона до приватизације. Тај протокол Влада не поштује и то је један од узрока кашњења зарада од два месеца.

Горан Милетић: За разлику од кинеске државе која је подржала пројекат, наша се понаша као да никакав меморандум није ни потписан

Трећи захтев се односи на обезбеђивање социјалног програма за старије раднике предузећа, који неће бити у стању да одговоре на нове захтеве и темпо рада који ће се тражити када нови партнер дође у фабрику. Горан Милетић каже да су захтеви упућени Влади у Београд и да су добили одговор који још није званично потврђен да ће у четвртак, 10. јула, представници синдиката бити примљени на разговор у Министарству привреде. Синдикалци, који су на травњаку у центру града поставили шатор и један камион из свог производног програма, захтеваће да се у разговоре укључи и министар привреде Душан Вујовић, а ако преговори не доведу до конкретних резултата спремају се да протест преселе у Београд.

М. П.

РАДНИЦИ „АУТОСАОБРАЂАЈА” ПРОТИВ НОВОГ ПАРТНЕРА

Не верују Јањушевићу из Прибоја

Уговор по коме би власник фирме из Прибоја узео у закуп све аутобуске станице, али и преузео свих 157 радника којима би био дужан да обезбеди посао и плате, већина радника одбија. Они сумњају да би овај партнер испунио обећано, јер не поштује ни већ важећи уговор о одржавању линија крагујевачког предузећа

Пише Милош Пантић

Завој преосталих 157 радника „Аутосаобраћаја”, који не раде јер немају исправне аутобусе, не примају плате од маја прошле године, од када су добили само позајмицу од по 40.000 динара и један минималац од по 20.000 динара, на столу се наша понуда која на први поглед изгледа тако да неко ко је у њиховој ситуацији никако не би требало да је одбије.

Понуду је дало предузеће „Аутопревоз Јањушевић” из Прибоја, власника Винка Јањушевића, а он нуди да преузме свих 157 запослених по моделу „упућивања на рад код другог послодавца”. За њих би био дужан да обезбеди посао и редовне месечне плате, а ако би неко остао радно неангажован овај приватник се обавезује да им исплаћује минималне зараде.

Уговор који све ово предвиђа односи се на пословно техничку сарадњу два предузећа, којим „Јањушевић” постаје стратешки партнер. Још је предвиђено да фирма из Прибоја преузме аутобуске станице „АС”-а у Крагујевцу, Тополи, Баточини, Лапову и Рачи и гараже у Белошевцу и Крагујевцу, за које би плаћао закуп „АС”-у од пет милиона динара годишње и све трошкове.

■ Лоше искуство

Нацрт оваквог уговора стоји на столу, али је Самостални синдикат, највећи у предузећу, прикупио 102 потписа радника, који не само да се противе оваквом уговору, већ најављују и да ће уколико он буде потписан започети штрајк на главној Аутобуској станици у Крагујевцу.

Мирослав Петровић, директор: „Ласта је понудила да преузме и одржава 34 од 78 линија, а да после годину дана половину од тих линија преузме као своје. Преузела би и 60 наших радника, док прибојска фирма нуди да преузме све

У саопштењу за јвност, а потом и на разговору код градоначелника Крагујевца Верољуба Стевановића, којем су се обратили за помоћ, представници синдиката детаљно су објаснили зашто су тако оштро против наоко за њих повољног предлога.

Срђан Илић, председник Самосталног синдиката, каже да радници не верују да ће Јањушевић поштовати уговор ако буде потписан, а главни аргумент је што ни тренутно важећи уговор о кооперантском одржавању линија није ни приближно испунио.

СИНДИКАЛЦИ ТВРДЕ ДА „ЈАЊУШЕВИЋ” ОДРЖАВА САМО ЛИНИЈЕ КОЈЕ СУ ПРОФИТАБИЛНЕ

По уговору од 29. маја ове године, чију правну ваљаност оспоравамо, јер га је потписао директор који је већ шест дана пре тога поднео оставку, Јањушевић је преузео 78 линија „АС“-а и обавезао се да ће их одржавати. Прошло је више од месец дана, а он за то време одржава само 16 линија, док су 62 остављене без полазака, чиме се стичу услови да те линије нашој фирми буду одузете и то сваког дана може да се догоди, каже Срђан Илић.

Он кршење поменутог уговора наводи као доказ да Јањушевић нема на располагању довољно возила како би одржавао већи број линија, те да нема ни могућности да ангажује све раднике „АС“-а и да им обезбеди плате, као што је вољан да обећа по новом још непотписаном уговору.

Новоизабрани директор „АС“-а Мирослав Петровић каже да прибојски превозник одржава само 16 линија јер су оне профитабилне, а остале не вози јер су у међувремену њих заузели превозници „на црно“, који темпирају поласке 15 минута пре полазака „АС“-а. Он објашњава да је избор за партнера у одржавању линија пао на „Јањушевића“, јер су се на тендеру расписаном са том наменом јавила само два

кандидата, али је прибојска фирма дала много боље услове од београдске „Ласте“.

„Ласта“ је понудила да преузме и одржава 34 линије од 78, колико их имамо, а да по истеку рока од годину дана половину од тих линија преузме као своје. У делу тендера који предвиђа партнерство и будућу пословно-техничку сарадњу „Ласта“ је понудила да преузме само 60 наших радника, а прибојска фирма нуди да преузме све. Избор је пао на „Јањушевића“ због много боље понуде, а одлука је донета у Београду, у присуству председника нашег Надзорног одбора, представника Агенције за приватизацију и Министарства за привреду, тврди Петровић.

■ Неће ван Крагујевца

Председник синдиката Срђан Илић, скептичан по свим питањима када је у питању прибојски партнер, каже да се понуђеним уговором радницима не нуди сигурност и да нови послодавац, када преузме раднике, може некемо да нареди да пређе у Прибој или други град, а ако овај одбије може, опет по уговору, да га врати у „АС“. Даље, сумња постоји и код врсте посла коју би запослени добили код новог газде, јер може да се деси да се возач упути да ради на прању возила,

„**Срђан Илић, синдикат:** Последњи услов за евентуално прихватање уговора са прибојском фирмом био би да се за свих 150 радника покаже систематизација радних места на која би били распоређени код „Јањушевића“

СПОРНА ИМОВИНА

Станице под хипотеком

У свом саопштењу Самостални синдикат „АС“ је истакао да они нису против стратешког партнера који би покренуо делатност и упустио раднике, али су против фирме из Прибоја која не улива поверење да може да испуни услове из уговора. Они су више пута истакли да су предузећу остале бројне аутобуске станице и да неће дозволити да их неко преузме на сумњив начин.

Зоран Јовановић прокоментарисао је да је преостала имовина „АС“-а врло оскудна, јер су све аутобуске станице у местима Шумадије ван Крагујевца под хипотеком, док је Аутобуска станица у Крагујевцу имовински спорна. Заправо, према катастарским

а ако се побуну опет му следећу враћање у претходну фирму.

Зато Илић каже да би последњи услов за евентуално прихватање уговора са прибојском фирмом било да се за свих 157 радника „АС“ покаже систематизација радних места на која би били распоређени код „Јањушевића“. Директор Петровић на ово одговара да су сва спорна питања са радницима већ практично договорена.

- Договорили смо се да у нацрт уговора ставимо четири нове тачке. Прва би била да ће они који пређу код „Јањушевића“ бити исплаћивани по законским прописима који важе у том предузећу. Друга тачка је да ће бити исплаћивани по систематизацији послова у тој фирми и по коефицијенту у складу са стручном спремом, док ће преузети радници који не буду радно ангажовани примати минималца. Следећа ставка је да радници не могу бити упућивани на рад ван Крагујевца, осим ако се само са тим не сагласе. И, последња тачка, плате ће се примати до 25. у месецу за претходни месеца а радници су тражили да то буде до 20.

ВЛАСНИК ПРИБОЈСКЕ ФИРМЕ ВИНКО ЈАЊУШЕВИЋ

у месецу. Рекли смо да када усагласимо ставове поводом овога, а пре потписивања уговора, организујемо увид сваког радника у статут „Јањушевића“ и систематизацију

ПРЕДСТАВНИЦИ СИНДИКАТА НА РАЗГОВОРУ СА ВЕРОЉУБОМ СТЕВАНОВИЋЕМ И ЗОРАНОМ ЈОВАНОВИЋЕМ

и да свако од њих види на које ће послове бити распоређен и колика ће му бити плата, каже Петровић.

Он напомиње да је потписивање уговора, ороченог на годину дана, добровољно и да сваки радник понаособ може да одбије да стави параф и да остане на раду у матичној фирми. Такође, додаје и да је „АС“ заштићен на тај начин што уговор може да се раскине у року од 20 дана уколико партнер из Прибоја не поштује његове одредбе, на пример, ако касни са исплатом зарада.

На разговору синдиката са градоначелником Стевановићем и Зораном Јовановићем, чланом Градског већа за комуналну делатност, радницима „АС“ је поручено да је град поклањањем свог власничког удела држави изашао из те приче и да нема никаквог основа да доноси одлуке, али може да посредује да се проблеми реше, јер је заинтересован да фирма опстане и 157 људи не изгуби посао.

У уторак, 8. јула, код градоначелника је организован састанак на коме су се за истим столом нашли синдикални представници и власник прибојске фирме Винко Јањушевић. Исход разговора је да ништа коначно није решено, већ је постигнут договор да представници синдиката са пословодством унесу у нацрт уговора четири нове тачке којима би додатно била осигурана права радника. Како је предложио градоначелник Верољуб Стевановић, тако проширена верзија уговора била би потом понуђена на потпис пословодству и Јањушевићу.

ПОВИШЕНЕ ТЕНЗИЈЕ

Пале и пријаве

За даљи расплет кризе у „АС“-у, која је у већинском државном власништву, постоје три могућа сценарија. Први је потписивање уговора са стратешким партнером на годину дана, а ако би се посао стабилизовао тај партнер би постао кандидат да приватизује предузеће. Други сценарио ја да држава отпише дугове предузећа и да се дугови према добављачима репрограмирају, како би се рачун одблокирао и покушало са оживљавањем делатности. Трећи сценарио је да прва два не успеју и да се прогласи стечај.

Дуго кашњење плата и неизвесност којим путем ће се даље ићи изазвала је тензије у фирми, јер се делу запослених учинило да се власник партнерске фирме Винко Јањушевић већ понаша као власник „АС“-а. За време једног од његових преговора са пословодством група од 20 радника упала је непозвана у канцеларију, а када су преговарачи кренули да се преселе у другу канцеларију наводно је неко од радника ногом саплео Јањушевића, због чега је он поднео полицији пријаву.

САША МИЛЕНИЋ О ПОЛИТИЦИ ВЛАДЕ СРБИЈЕ

Држава је највећи дужник Крагујевцу

Алармантно стању економије у Србији придружује се, како то обично и бива, читав низ друштвених и политичких проблема који рапидно расту. Посебно истичемо узнемирујући пад стандарда локалне самоуправе. Финансијски фијаско функционише као генератор убрзања распада уставног права грађана на локалну самоуправу. За тај опасни тренд директно је одговорна политика владе и државног врха Републике. Србија постаје надреална земља чуда јер је њен јавни живот заснован на парадоксима, рекао је Саша Миленић, потпредседник Иницијативног одбора ЗЗШ на редовној конференцији за новинаре.

Према његовим речима, никада Влада Србије није уживала отворенију подршку Европе, никада Србија није била ближа ЕУ и отворенија у прокламацији европских циљева, и парадоксално: европске вредности никада нису биле дубље потиснуте и занемарене у јавном животу друштва.

Миленић је истакао да је прва вредност која је систематски подложавана у двоипогодишњем периоду напредњачке власти јесте право грађана на локалну самоуправу.

Једна од првих мера нових напредњачких власти у Србији било је системско

кресање буџетских прихода самоуправа. Недуго затим, власти државе су јавно прокламовале принцип уподобљавања локалних и покрајинских власти, директно се тиме ругајући Уставу Србије и правном поретку Републике. Министар Тасовац је под чаробном формулом да 'не може свако место које има железничку станицу самим тим добити и неки фестивал' културну политику Србије формулисао као ексклузивни интерес и дискреционо право Београда, објаснио је Миленић.

Премијер се хвали како ће локалне и регионалне телевизије приватизовати, с образложењем да се држава повлачи из медија, па остаје нејасно: када медије локалних самоуправа проглашава државним власништвом је ли он незналица која не разуме концепт имовине локалних самоуправа или циник који демонстрира бахату моћ јер му се тако може, рекао је Миленић и додао да се над локалним самоуправама као онај пословични зец наоштрио и млађани министар Крстић, па је већ поручио да убудуће држава неће ни да их финансира, него ће саме морати да се сналазе.

Да је уставни концепт локалне самоуправе разорен од стране Владе и држав-

них власти Србије то је јасно и у свакодневном животу, оценио је Миленић. Према његовим речима, Крагујевчани то осећају свакодневно јер су стандарди изузетности, по којима је ЗЗШ водила овај град, не само девалвиран и онемогућени, већ се и елементарне функције отежано испуњавају. Чињенице су неумољиве: држава дугује више Крагујевцу него што је не тек јавно задужење града, него више него што су његове целогодишње оптималне потребе, истакао је Миленић.

Објективно, од напредњачке политике затирања локалне самоуправе и јачања државног централизма и београдске метрополитације, најтеже су страдале најамбициозније локалне самоуправе, оне најпредузетније, које су се саме сналазиле, што би рекао Крстић. Крагујевац је у овој години, у јеку економске кризе и фи-

нансијског фијаска, успео да смањи сопствени јавни дуг за око два милиона евра, па чак и да реализује једну капиталну инвестицију: модерни објекат хитне помоћи.

Држава, са своје стране, не да није дала жуту банку за изградњу овог доприноса народном здрављу, него није хтела ни да опрости ПДВ, па се локална самоуправа задужила за око 300 милиона динара само да би платила држави што се дрзнула да унапређује здравство Шумадије, рекао је Миленић.

Не тражи Влада Србије од локалних самоуправа да се сналазе него да одустану од локалне политике развоја и да се претворе у државни инструмент владине политике, казао је Миленић и додао да Влада не каже самоуправама „Сналазите се!“ него „Руке доле!“. Да

је политика СНС-а она иста стара политика метрополитације и државног централизма, без трунке нових европских примеса, најилустративније потврђује недавни билборд са којег Влада поручује нацији: „Славимо Београд!“, нагласио је Миленић и додао да није време за славље, време је да се узмемо у памет јер је ђаво однео шалу.

САША МИЛЕНИЋ

ЗАШТО ЈЕ КРАГУЈЕВАЦ ОСТАО БЕЗ ПЛИВАЧКЕ АКАДЕМИЈЕ

Чавић отпливао, дугови остали

Затварање Чавићеве академије било је, судећи по изјавама, изненађење за градске челнике, иако се знало да град не измирује редовно своје обавезе према овом, али и осталим клубовима. Уместо 14, Академији је исплаћено осам милиона динара за прошлу годину, што је и довело до укидања клуба

Након 16 месеци од званичног отварања, Пливачки клуб „Академија Милорад Чавић” престала је да ради 1. јула, а најуспешнији српски пливач наставиће каријеру у Америци. Мада је било много шпекулација везних за његов одлазак, Чавић је праве разлоге изнео у отвореном писму, у коме је објаснио зашто се одлучио на овакав потез. Он је навео да су разлози затварања клуба приватне, али и финансијске природе и да планира да оде из Крагујевца и Србије.

Уз жаљење због ове одлуке, Чавић на крају истиче да одлази са надом да су он и тренери у прошлом периоду урадили нешто позитивно за децу Крагујевца, као и за пливање уопште.

Иначе, Чавићева школа пливања била је једна од пет, колико их има у Крагујевцу, у којима тренира више од хиљаду деце.

■ Без шансе да опстане

Отвореним писмом које је намењено „свакоме кога се тиче његова одлука”, Чавић је навео да је решио да стави тачку на сва нагађања и гласине које су почеле да се шире поводом одласка из Крагујевца.

„За почетак, желим да нагласим да сам се надао да разлоге свог одласка нећу морати да износим у јавност. Сматрам да наша земља има много већих проблема на које се треба фокусирати и да спорт, у овом тренутку, не може да буде приоритет. Упркос свему томе, спреман сам да откријем чињенице, од којих сте неке могли да претпоставите, али и неке које не желите да чујете. Избор је на вама да ли ћете веровати у оно што ја кажем или у оно у шта сами желите. Јасно ми је да неки људи затварају очи пред истином.

Иако сам у Србији, нажалост, имао прилике да доживим бројне непријатности, од неправедног правног система до уништавања моје приватне својине, то није разлог мог одласка. Истина је да

РАД СА НАЈМЛАЂИМА ВЕЋ ЈЕ ДАО ДОБРЕ РЕЗУЛТАТЕ

ПОЧЕТАК С ВЕЛИКИМ НАДАЊИМА МИЛОРАД ЧАВИЋ И ГРАДОНАЧЕЛНИК СТЕВАНОВИЋ

одлазим из приватних, али и из финансијских разлога, као што сте могли и да очекујете.

Академија је била у озбиљним дуговима и без икаквих шанси да опстане у даљем пословању. Почетна замисао је била да нам град помаже финансијски док не станемо на своје ноге; а тада би се тај износ и смањило. Ми никада нисмо били ни на позитивној нули. За то не можемо да кривимо град, већ недостатак слободног простора у базену и време које је било неопходно да се Академија прошири.

Ми десет месеци нисмо примили никакву новчану помоћ због буџетског дефицита у Крагујевцу. Једини разлог што је моја академија потрајала оволико јесте тај што сам средства издвајао из свог сопственог џепа. Обећао сам да ћу пливање у Крагујевцу учинити врхунским и успео сам да покренем револуцију, али, нажалост, немам средстава да је и успешно завршим. Овај пораз се није одразио

само на моје финансијско, већ и на здравствено стање.

Истина је да сам у свој пројекат у Крагујевцу уложио и велики део средстава од освајања сребрне медаље у Пекингу, као и од златне медаље на Светском првенству, како би мој сан могао да буде испуњен у овој мери. Ја лично нисам остварио никакву материјалну добит у последњих петнаест месеци. Нормално је да се надам да ћу једног дана повратити износ који сам до сада изгубио и да ћу добити надокнаду од града за свој допринос, а ако не, то је ипак само новац. Зарадићу тај износ у Америци ако све остало пропадне.

За мене је сада једна ствар битнија од новца, а то је породица. Знам да је она светиња која увек треба да буде на првом месту, али они који су упознати са мојим животним путем ће разумети зашто је ово нешто што морам да урадим”, написао је Чавић у отвореном писму.

Треба подсетити да је Пливачка академија отворена 13. фебруара 2013, односно, годину дана након што је потписан двогодишњи протокол о сарадњи и отварању академије између најуспешнијег српског пливача и градоначелника Крагујевца Верољуба Стевановића.

С обзиром да је овај уговор истекао пре неколико месеци, Чавићу се, свакако, не може замерити да је порекршио уговорне обавезе. Са друге стране, међутим, због финансијских тешкоћа и недостатка новца у буџету, град је прилично каснио са измиревањем својих обавеза. Иако је из буџета требало у 2013. години да

ВИЗИЈА ПЛИВАЧКЕ АКАДЕМИЈЕ**Култура и љубав према спорту**

Приликом отварања Пливачке академије, Чавић је објаснио због чега је дошао у Србију и Крагујевца, а текст његове „Визије” преносимо у целости.

„На идеју отварања пливачке академије нисам дошао у последњој години своје такмичарске каријере, већ сам о томе размишљао од почетка своје међународне каријере 2000. године. С обзиром на то да сам се родио и одрастао у јужној Калифорнији, дошао сам у Србију (бившу Југославију) са другачијом прошлосту, искуством и филозофијом пливања. Услови на које сам овде наишао нису били ни приближни условима на западу, али сам овде нашао благо које они немају – културу и љубав према спорту! Моје дубоко уверење је да нису методе тренинга, већ управо култура и љубав према спорту то што је омогућило Србији да има велики број елитних спортиста у свету.

ПКМЧ је основан на мом сну да Србија једног дана постане пливачка суперсила на европском и светском нивоу. Овде смо да свакоме обезбедимо техничко знање и тајне пливања које су многим спортистима у свету омогућиле успех. Било да желите само да побољшате своје рекреативне вештине у води, или да изоштрите своје вештине до елитног нивоа пливања, дошли сте на право место!

Коришћењем друштвених мрежа и блогова на нашем веб сајту, наш је циљ да допремо до што већег броја спортиста и родитеља, са саветима који нам могу помоћи да се пробијемо кроз баријере до нових могућности. Уз помоћ нутрициониста и психолога, надамо се да ћемо вам омогућити нове начине не само да се исправно храните, већ и да оснажете породичну везу и начин размишљања који ће заједно омогућити позитивне промене за све.

Ваш пријатељ
Милорад Чавић,
европски, светски и олимпијски
освајач медаља

се исплати Чавићевом клубу 14 милиона динара, измирено је осам милиона.

Иначе, за рад Пливачке академије град се обавезао да ће издвајати око 5.000 евра месечно, као суфинансијер пројекта. Трошкови су обухватили и трошкове путовања, две плате (за Чавића и секретарицу), као и плате за тренере, а осим тога Академија је бесплатно користила и базен Спортског центра „Парк”.

■ Није било несугласица

Помоћник градоначелника за спорт Јован Павловић Бојаџић каже да град никада није имао несугласице са Чавићем и да је велика част што је он дошао у Крагујевца, а помогло се колико се могло. О његовом одласку, тврди, сазнао је из медија.

– Био сам изненађен овим сазнањем, тим пре што смо пар недеља раније разговарали и уопште није помињао одлазак. Ни једног тренутка није рекао ни да има проблем са финансијама. Вероватно је добио повољну понуду из Америке, каже помоћник градоначелника, потврђујући да је град остао дужан Чавићевом клубу шест милиона динара, као и да се због смањеног прилива у буџет дугује и осталим клубовима, али да ће све бити исплаћено.

Бојаџић претпоставља да је Чавић већ имао намеру да оде из Крагујевца, с обзиром да није кон-

курисао за средства из буџета за ову годину. Он је навео да ће сви полазници Чавићеве академије наставити да раде по његовом програму са тренерима из академије који су распоређени по другим клубовима.

Подсећања ради, треба навести да је најбољи српски пливач свих времена потписао протокол о сарадњи са Скупштином града 17. децембра 2012. године. Тако је Чавић практично на две године постао наш суграђанин, са намером да допринесе развоју пливачког спорта у граду и стварању нових пливачких асова.

Том приликом, градоначелник је изјавио да је ово велики тренутак за спорт и пливање у Крагујевцу и да је циљ не само да деца науче да пливају, већ и да се талентована деца усмере на прави начин. „Ово није само случајан и краткотрајан боравак, већ дугогодишња прича, која ће да буде тако постављена да ће трајати, рекао је тада градоначелник Стевановић.

И Чавић је у то време био оптимиста рекавши да верује да његова идеја може да се реализује у Крагујевцу у сваком могућем сегменту.

Отварање Академије био је велики догађај за град и крагујевачки спорт, нарочито за пливање. Градоначелник је рекао да није случајно што је овде с нама један од највећих спортиста земље и да оснивањем академије град помаже Чавићу да развије своју визију да Србија за 10 и више година постане пливачка сила.

Спортски успеси Чавићевог клуба ређали су се од самог почетка, а само у последња два месеца у првом и другом колу Летње лиге Пливачког савеза централне Србије млади пливачи освојили су чак 19 медаља и били најтрофејнији међу клубовима. Очигледно је да буџет града није издржао под теретом обавеза према врхунским клубовима, по којима је Крагујевца, као су оцењени градски челници, а и овдашњи љубитељи спорта, постао најспортскији град у Србији. Могуће је да се Чавић у свему томе није снашао, а можда ни разумео функционисање градског буџета. У сваком случају, његова очекивања да ће овде остати дужи од две године, нису се остварила.

Гордана БОЖИЋ

Пише Марија Обреновић

ЧАВИЋ НИЈЕ ПОМИЊАО ОДЛАЗАК: ЈОВАН ПАВЛОВИЋ БОЈАЏИЋ

ОПРОШТАЈ СА ПОЛАЗНИЦИМА**Одлази из приватних разлога**

На сајту Академије 28. јуна Чавић је обавестио децу и родитеље о свом одласку. Текст писма интегрално преносимо са овог сајта.

Драга децо и поштовани родитељи,
Са великим жаљењем Вас обавештавам да ПК Академија Милорад Чавић престаје са радом 01.07.2014. године.

У наредном периоду, из приватних разлога, планирам одлазак из Крагујевца и Србије, па сам принуђен на овакав корак. Искрено се надам да ће сви наши чланови наставити да уживају у овом дивном спорту.

За евентуална административна потраживања - издавање исписнице за такмичарску категорију, на располагању Вам стоји канцеларија клуба.

У нади да смо у протеклом периоду урадили нешто позитивно за децу Крагујевца, као и за пливање уопште.

Спортски Вас поздрављам,
Милорад Чавић

ЗАВРШНИЦА УПИСА У СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Фармација па гимназија, али биће и бравара

Највише поена и ове године било је потребно за упис на фармацеутски смер у Медицинској школи. Банкарство више није занимљиво као лане, уместо да се школују за шалтерске службенике ђацима примамљивији математички смер у Првој крагујевачкој гимназији, па је за упис на једно од 120 места било потребно најмање 91,20 бодова

Упис у средње школе је завршен, па мали матуранти коначно могу да уживају у летњем распусту. Коју од жеља је компјутер испунио, односно у којој ће средњој школи наставити школовање, већина је сазнала у недељу, када је Министарство просвете објавило распоред ученика по образовним профилима.

Од око 1.700 крагујевачких свршених осмака, након првог уписног круга нераспоређено је остало само четрдесетак. У Министарству просвете кажу да су нераспоређени остали углавном ученици који нису исписали свих 20 колона на листи, већ свега неколико, при том су се, прецењујући своје могућности, одлучивали за школе за које нису имали довољно поена. Ни они, међутим, нису без шанси за упис, пошто је преостало више него довољно слободних места - у Шумадији чак 268.

Иако на први поглед делује да је овдашња Школска управа поново следила стару праксу да број одељења у средњим школама буде знатно већи од броја ученика, ове године није било баш тако. Неким школама је, наиме, смањена уписна квота, поједини смерови су замењени новим, па је тако у односу на 2012. годину списак преосатлих слободних места упола краћи.

■ Најбољи у Медицинској и Првој гимназији

Највећа навала и ове године била је на фармацеутски смер Медицинске школе, али је ипак било и изненађујуће. До скоро неприкосновено вицешампионско место смера банкарски службеник Економске школе преузела је Прва крагујевачка гимназија – мате-

матички смер.

Процене Министарства просвете говоре да је за свако место у медицинским школама у Србији конкурисало од 12 до 14 ученика. Да је слична ситуација била и у Крагујевцу најбоље говори чињеница да је праг за „улазак“ на фармацеутски смер у Медицинској школи „Сестре Нинковић“ поново био убедљиво највиши. Последњи ученик на ранг листи који је имао среће да „упадне“ у ово одељење имао је 92,24 поена.

Медицинску, иначе, није једноставно уписати без обзира за који од смерова се ђаци одлуче. Ове године било је за нијансу и теже пошто је конкурсом било предвиђено једно одељење мање. Минимум бодова који је свршеним основцима био неопходан како би се од 1. септембра нашли у некој од учионица ове школе био је 85, и то на смеру који школују лабораторијске техничаре.

Оно што изненађује, ако се у обзир узму статистике са претходних уписа, је да смер банкарски службеник у Економској школи више није тако атрактиван. Године се у овом одељењу тражило „место више“, а шансу да се школују за будуће шалтерске службенике имали су само најбољи ученици, пошто је доња граница за упис била тек за поен-два нижа од оне која се тражила од будућих апотекара. Ове године то није случај, јер се у банкарске службенике могло уписати и са 82,22 поена.

Прва крагујевачка гимназија може се похвалити да је ове го-

дине купила убедљиво највећи број најбољих шумадијских ђака. Без обзира што је конкурсом било понуђено чак 280 места за „улазницу“ у најстарију српску гимназију јужно од Саве и Дунава требало се и те како помучити, поготово за једно од 120 места на математичком смеру. Последњи рангирани ученик уписан на овај смер на основу просека из основне школе и поена освојених на завршном испиту има 91,20 бодова. О томе директорка Славица Марковић каже:

– И протеклих година је за нашу школу владало велико интересовање и сва места су била попуњена већ у првом уписном кругу. Ипак, драго нам је да се ђаци још више интересују за гимназијско образовање. Томе су, по мом мишљењу, највише допринели успеси наших ученика на различитим такмичењима и чињеница да школа пружа одличну основу за даље образовање.

Извесно је и да деца и родитељи приликом избора школе све више размишљају о перспективи за запошљавање. Математички смер је одлична припрема за наставак школовања на атрактивним факултетима попут Електротехничког, Факултета организационих наука, као и различитих машинских и техничких високообразовних установа са чијом дипломом је врло лако наћи посао. Зато нас и не чуди повећано интересовање малих матураната. Нисмо имало проблем ни са бројем ученика у специјализованом математичком одељењу које је уписало 18 ђака, као и на новом рачунарском смеру, чији ће разред имати једног ученика више, каже Славица Марковић.

Сва места су попуњена и на друштвено језичком смеру, где је

за упис било потребно освојити најмање 84,32 бода.

Оне који су имали свега поен-два мање компјутер је распоређено на једно од 30 места друштвено-језичког смера у Другој крагујевачкој гимназији. За упис на општи смер, где је било места за 150 ђака, било је неопходно 74,16 бодова, док се за математички у овој школи тражило 77,44 поена.

■ Пуна и Политехничка

Солидно знање на завршном испиту морали су да покажу и будући ђаци неколико смерова у Првој техничкој школи. Углавном су у питању занимања везана за рачунаре и информационе технологије попут електротехничара рачунара (74,08 поена), електротеничара информационих технологија (79,28 поена) и администратора рачунарских мрежа (75,24 поена).

У овој, као и у Политехничкој, Другој техничкој и Туристичко-угоститељској школи било је „тумбања“. Неки смерови су замењени новим, а понегде је резан и број одељења.

Иако је број места по конкурс у Првој техничкој исто као и лане, промена је ипак било. Уместо смерова штампе, техничар за биотехнологију и монтер суве градње, отворена су одељења прехранбених техничара, хемијских лабораната и техничара за нискоградњу.

Трговинско-угоститељска школа могла би чак и да промени име, пошто ове године није уписала одељење трговаца, већ је предвидела пријем по 15 конобара и посласличара. Друга техничка је, пак, столаре заменила техничарима пејзажне архитектуре.

Политехничка не само да је изменила неке смерове већ је уписала и једно одељење мање. Овакав потез Школске управе и Министарства просвете ипак се исплати школи, у којој је годинама велики број места остајао празан. Сада то није случај. Након првог уписног круга до пуне квоте од 434 недостајало је свега 22 ученика.

– Упркос свему, врло смо задовољни. Наиме, практично су нам

„скинута“ два одељења и то она за која је увек било интересовања. Уместо 60 ученика на смеру машински техничар за компјутерско конструисање конкурсом нам је дато да упишемо једно. Такође је укинута смер техничар за безбедност саобраћаја који смо до прошле године имали, али смо зато добили да упишемо један разред бравара-заваривача.

У питању је образовни профил чији је план и програм у потпуности прилагођен потребама послодавца, тако да ће ђаци већ током школовања моћи да стичу праксу, чак и да пронађу посао. Чињеница да ће фирме активно учествовати током школовања својих будућих радника и обезбедити им стипендије и учбенике, привукла је ђаке, па је готово читаво ово одељење попуњено, иако годинама за производна занимања није било интересовања, објашњава Синиша Којић, директор Политехничке школе, напомињући да је од 28 ученика који су уписали смер бравар – заваривач, код 25 то била прва на листи жеља.

■ Заокрет у уписној политици

Након првог уписног круга у крагујевачким школама остало је свега 91 место. У Првој техничкој 23 и то на смеру грађевински техничар за нискоградњу, који је придодат након што је конкурс за упис у средње школе већ објављен. Друга техничка могла је да упише још 14 техничара за пејзажну архитектуру, а Трговинско-угоститељска школа још укупно 32 ученика – 20 дизајнера одеће, четири конобара и осам посласличара.

Нешто већи избор остао је на нивоу Шумадије. У седам средњих школа шумадијског атара остало је непопуњено 176 места, како за трогодишња тако и за четворогодишња занимања.

То је, ипак, затно мање у односу на статистику претходних уписа када је само у Крагујевцу остајало по десетак празних одељења. На пример, 2012. године након првог уписног круга 24 нераспоређена ученика могло је да бира између 238 места у крагујевачким средњим школама и још 235 у Тополи, Рачи, Аранђеловцу, Баточини, Лапову и Книћу. Ове бројке несумњиво говоре да је Школска управа почела да спроводи политику коју годинама заговара – прилагођавање броја места броју ученика.

– Сваке године настане велики проблем када „листу жеља“ коју школе доставе почнемо да сводимо на разумну меру. Дешавало се да буде и за трећину више

места од броја ђака, иако је објективно да распон не буде већи од десетак процената. Ове године није било толико притисака, али су и околности мало ишле на руку пошто одлазећи министар није желео да изађе у сусрет нерепрезентативним жељама неких школа, а нови, и да је

хтео, није имао прилику, јер је на дужност ступио када је читава процедура била при крају. Није ни сада све идеално и много тога би требало поправити, више се обазирати на потребе тржишта рада, али на добром смо путу, каже Радојко Дамјановић, начелник Школске управе, додајући да је по његовом мишљењу највећи искорак ове године ипак увођење трећег теста.

Комбиновани тест дао је шансу ђацима да освоје који поен више на основу знања из више предмета. Права ствар ће ипак бити када бодовање наредне године буде усклађено јер ипак није реално да се знањем из пет предмета освоји свега осам поена.

ТРЕЋИ ТЕСТ НА МАЛОЈ МАТУРИ ПОКАЗАО СЕ КАО ДОБАР ПОТЕЗ

ГИМНАЗИЈА ДОБРА ОСНОВА ЗА ТРАЖЕНА ЗАНИМАЊА: СЛАВИЦА МАРКОВИЋ

КОНАЧНО, ВИШЕ ИНТЕРЕСОВАЊА ЗА ПРОИЗВODНА ЗАНИМАЊА: СЕНИША КОЈИЋ

НАЈТРАЖЕНИЈИ СМЕРОВИ У КРАГУЈЕВАЧКИМ ШКОЛАМА

СМЕР	ШКОЛА	БРОЈ УПИСАНИХ ЂАКА	МИНИМАЛАН БРОЈ ПОЕНА
Фармацеутски техничар	Медицинска школа	30	92,24
Математички смер	Прва крагујевачка гимназија	120	91,20
Педијатријски техничар	Медицинска школа	30	87,24
Медицинска сестра техничар	Медицинска школа	60	86,40
Зубни техничар	Медицинска школа	30	85,80
Лабораторијски техничар	Медицинска школа	30	85,00
Друштвено - језички смер	Прва крагујевачка гимназија	120	84,32
Друштвено - језички смер	Друга крагујевачка гимназија	30	82,40
Банкарски службеник	Економска школа	24	82,22
Финансијски администратор	Економска школа	30	80,44

НАЈПРИВЛАЧНИЈИ ФАКУЛТЕТИ НА УНИВЕРЗИТЕТУ У КРАГУЈЕВЦУ

Воде медицинари, прате их програмери

Већ по традицији највеће је интересовање за индекс Факултета медицинских наука, где се за 284 слободна места пријавило 645 матураната, док га у стопу прате факултети који школују програмере, као што је ПМФ у Крагујевцу, где се пријавио 121 кандидат више него што примају.

Пише Јаворна Станојевић

Завршетак пријављивања за упис на неки од 12 факултета Универзитета у Крагујевцу показао је да је број будућих бруцоша који би овде желели да се школују премашио број расположивих места за упис. За један од 3.290 понуђених индекса конкурисало је 3.870 свршених средњошколаца. Иако је ове године број пријављених нешто мањи него лане, када је пријемни испит у јунском уписном року полагао 3.997 кандидата, надлежне на Универзитету би више могао да забрине податак да половина факултета није привукла довољно кандидата да би у првом року могла да попуни уписне квоте, као и да су остали тек незначитно пребацили бројке које им је одобрило Министарство просвете.

Изузетак је Факултет медицинских наука који традиционално држи прву позицију по интересовању за упис. Жељу да постане студент овог факултета који је понудио 284 слободна места показало је чак 645 свршених средњошколаца. Упркос чињеници да лекари последњих година спадају у најтеже запосливу категорију високообразованих шансу да покуша да постне један од 88 бруцоша који ће добити прилику да стекне диплому доктора медицине искористило је 226 кандидата, док је њих 97 конкурисало за упис на 24 места за будуће стоматологе за које, такође, већ дуго нема слободних радних места. И студије фармације за које се пријавило 195 будућих студената су привукле преко два пута више кандидата од 88 слободних места. Више заинтересованих од места за школовање било је и на два смера струковних студија овог факултета.

Економија подбацила

Следећи факултет који је извао значајнију пажњу будућих академица је ФИЛУМ који бележи плус од 81 прекобројног кандидата. Највеће интересовање владало је за студије енглеског језика где је за 75 места конкурисао 101 матурант. Иако дипломирани професори српског језика и књижевности, баш као и колеге које су завршиле енглески, чине једну од бројнијих групација на бироу могућност да се школује за ово занимање покушало је да искористи 65 свршених средњошколаца, што је за пет више од уписне квоте.

Позиву да после студија лако дођу до посла кроз могућност уписа 20 јако дефицитарних професора италијанског језика одазвало се само 24-ро свршених средњошколаца. Што се уметничких одсека тиче однос расположивих места и интересовања приближно се поклопио.

ФАКУЛТЕТ ИНЖЕЊЕРСКИХ НАУКА ДОБИЈА СМЕР ЗА СОФТВЕРСКО ИНЖЕЊЕРСТВО

Уписне квоте нису биле довољне да задовоље жеље свих коју су конкурисали за упис на Факултет педагошких наука у Јагодини, па је ће 58 прекобројних морати да потражи шансу на другом месту. Добар избор би био Учитељски из Ужица пошто је овом факултету, који школује исти кадар, остало претекло 34 индекса. Они који се определиле за ову могућност вероватно су у обзир узели чињеницу да се, уз сталан пад natalитета, тешко могу надати послу у струци без дугогодишњег стажа на бироу.

Проблема са уписом није било ни на Факултету за хотелијерство и туризам из Врњачке бање где је се попуни стотину места пријавило 136 матураната.

Мада бележи вишак од 48 кандидата за које неће бити места за упис Правни факултет се не може похвалити, јер је од једног од најатрактивнијих спао на гране факултета који бележе пад интересовања, што се види из податка да се ове године пријавило 30 кандидата мање него лане.

Међу онима који из првог пута нису успели да попуне уписне квоте се нашао Економски факултет који је својевремено важио за врло пожељно место за студирање. Овде није било кандидата за попуњу 73 слободна места.

Одговоре на питања да ли разлози за опадање интересовања леже у смањеним могућностима за налажење посла, рејтингу факултета, или превеликим апетитима за привлачење студената чија бројност пуни факултетску касу мораће да пронађу они који воде ове високе школе. Тиме ће, иако чине све да олакшају студирања и поправе квалитет наставног процеса, морати да брину и на Агрномском факултету у Чачку коме су, за попуњених 120 слободних места, стигле 93 пријаве. Више пријављених било је само на одсеку за воћарство и виноградарство на коме је било 20 слободних места, а који је желело да упише 27 кандидата. Остала три смера би требало да буду попуњена у следећем року.

Следећи трендове који показују да до радног места најлакше долазе они који имају диплому факултета који образују стручњаке за информационе технологије и пратећи захтеве „ФАС“-а коме требају инжењери, будући академици, су ове године, много више него раније бирали техничке и природно

математичке факултете. Због тога је на ПМФ-у, који је раније мучио муку да привуче студенте, овог јуна 121 будући бруцош остао прекобројан. Најатрактивније студије информатике на којима је било 40 места привукле су 108 кандидата који су желели да се школују за ИТ занимања која спадају у ретке професије које нуде сигурну будућност. На овом факултету неће бити места ни за све који су желели звање математичара које је, због све већих потребе и могућности примене математичких знања, поново ушло у моду, али ни за све који би желели да постану биолози и еколози иако се ове струке веома мало траже.

Вишак места на ФИН-у

Жеља младих да постану ИТ стручњаци учинила је и да Технички факултет из Чачка који некада такође није спадао међу нарочито популарне не буде у могућности да приме 61 од 331 пријављеног кандидата, међу којима је чак 118 оних који су желели да студирају информационе технологије.

Пробуђена свест једног дела омладине да, уместо онога што воли, предност даје занимању које има перспективу није била довољна да се попуне сва места на Факултету инжењерских наука који је ове

године понудио 360 индекса. Иако им се за пријемни за студије на четири студијска програма пријавило 40 кандидата мање на ФИН-у нису незадовољни, јер је за толико пребачен број кандидата који су прошлог јуна покушавали да се упишу на овај факултет.

У деканату ове високошколске установе сматрају да се већи број пријављених кандидата за упис на Факултет инжењерских наука укла-

па у општи тренд пораста интересовања младих људи за техничке науке, али и подсећају да међу њиховим свршеним студентима последњих неколико година готово да нема незапослених. Тренд раста броја уписаних студената, такође, доводе у везу са доласком компаније ФИАТ и пратећих произвођача компоненти за аутомобилску индустрију у Крагујевцу, али и чињеницом да су осавременили студијске програме и у великој мери их прилагодили захтевима привреде. С обзиром да би у септембру требало да добију акредитацију новог студијског програма "Рачунарска техника и софтверско инжењерство" за који већ влада велико интересовање, на ФИН-у очекују да би, уз додатни упис на постојеће студијске програме, ова година могла бити рекордна по броју уписаних на овај факултет.

Други уписни рок биће шанса и да Машински факултет из Краљева испуни план уписа јер су забележили мањак од 27 заинтересованих за студије машинског инжењерства, док се на смер за грађевинско инжењерство, на коме је било 60 слободних места, пријавило два кандидата више.

Колико будућих академица ће ући у круг оних који су ускладили жеље и могућности и који факултети ће бити попуњени знаће се, ипак, тек после завршетка уписа, јер су многи свршени средњошколци, у намери да обезбеде индекс који им обезбеђује да студирају оно што желе, конкурисали на неколико истих, или сродних факултета у земљи.

У складу са развојним плановима, Милановић инжењеринг д.о.о. са основном делатношћу пројектовања и производње за индустрије шинских возила и потпуна или делимична реализација пројеката у области третмана вода, расписује конкурс за следеће радно место:

ШЕФ КЊИГОВОДСТВА

Опис послова:

- Састављање и подношење периодичних и годишњих финансијских извештаја
- Обрачун пореза и других јавних прихода, израда одговарајућих пореских пријава
- Књижење и контрола исправности улазне и излазне документације
- Праћење и примена прописа из области девизног и спољнотрговинског пословања
- Одговорно, законито и благовремено обављање финансијско-књиговодствених и пореских послова

Услови за кандидате:

- Економски факултет или одговарајуће економско образовање ВСС
- Познавање МРС И МСФИ, Закона о рачуноводству, Закона о ревизији, пореских и спољнотрговинских прописа као и прописа девизног пословања
- Најмање три године радног искуства на истој позицији у средњем или великом предузећу
- Одлично познавање рада на рачунару
- Да лице није кажњавано за кривична дела или привредни преступ

Предност:

- Знање енглеског или немачког језика
- Поседовање сертификата за овлашћеног рачуноводу
- Рад у INFOSYS-у и искуство у књиговодственом праћењу производње
- Заинтересовани кандидати, радне биографије могу послати на office@miing.rs до петка, 01.08.2014. године.

„ГРАДСКА ГРОБЉА” У ФИНАНСИЈСКОЈ ДУБИОЗИ

Да ли су решење – ниже цене

Вршилац дужности директора Јован Рвовић направио је заокрет у пословању предузећа, које се бори са великвидношћу, смањивањем цена услуга. Закупљивање сале на Бозману коштало је 16.000, а сада 6.000 динара, док је услуга просектуре са 14.000 динара враћена на 3.300 динара. Дуговање грађани могу платити кроз репрограм на више рата

Пише Александар Јокићевић

Градском упорно круже приче о тешко схватљивим проблемима у пословању „Градских гробаља”, пошто, како се најчешће коментарише, папрено наплаћују све своје услуге. Откуд онда заостатак у платама, претње штрајком и учестале смене директора предузећа.

Јесте да је зачарани круг великвидности захватио и јавни и приватни сектор, плате скоро свуда касне, а грађани све теже измирују комуналне и све друге обавезе, па и ово јавно комунално предузеће дели такву судбину.

Било је покушаја извлачења из глиба, па је од првог дана фебруара на снази нови ценовник услуга, увећан за 5,5 одсто, иако је ово предузеће било рекордер према висини захтева за корекцију, и то 25 одсто за услуге и стопроцентно за десетогодишњи закуп гробних места.

Сијасет услуга које „Градска гробаља” пружају јесте поспупело за 5,5 процената, уз образложење Градског већа да грађани не трпе јак ценовни удар. Међутим, тако-

најављивали штрајк. Петковић је званично поднео оставку, мада чаршија бруји да је кренуо са подношењем кривичних пријава против ових и оних, али од средине јуна вршилац дужности директора „Градских гробаља” је Јован Рвовић.

Велика дуговања и потраживања

Дипломирани економиста Рвовић, који је из Градске стамбене агенције, очито по задатку, дошао у „Градска гробаља”, бар за сада „гаси пожар”. Исплатио је део плате, а одлучио је да направи и заокрет у пословању предузећа које се бори са великвидношћу. Цене одређених услуга су, по новом, ниже од одобрених, а дуговања за одржавање гробних места и закуп гробних места могуће је платити кроз репрограм на више рата. Није да је по први пут понуђен репрограм и тако је из године у годину, но вреди изнова покушати.

Број рата репрограма зависи од висине дуга и плаћа се до 24 рате. Како је затечено стање?

– Другачије је када се долази као вршилац дужности директо-

– До 2009. године у поређењу са данашњим периодом било је више сахрана, односно преминулих. Садашњи негативан тренд по приходе предузећа је свакако добар због мање стопе смртности, али није то узрок великвидности. Грађани су у стварно тешкој материјалној ситуацији и не треба заобићи чињеницу да се на сеоским и другим гробљима на територији града спроведе сахрана колико и на „Градским гробљима”. Али, колико сам могао да сагледам у кратком року, стварни проблем у пословању је баш тај што су се „Градска гробаља” непрестано увећавала. Данас имамо 36.000 парцела, на Палилулском, Варошком, Сушичком и гробљу Бозман, укупно 35 хектара – и простор се даље шири, а са свакиим ширењем увећавали су се трошкови предузећа, објашњава Рвовић.

Трошак одржавања је огроман само када се коси, а потребно је у више наврата, треба издвојити за радну снагу, гориво, мазива, поправку машина... Такви трошкови се непрестано повећавају, а са друге стране нараста су дуговања грађана управо за услугу одржавања гробних места. По том основу, за одржавање и за десетогодишњи закуп гробних места дугује се 56 милиона динара. На задужења грађана морао је бити плаћен порез.

Да ли то значи да појединци не плаћају обавезе годинама и деценијама и шта „каже” база података?

– Између осталог проблем су и адресе наследника, јер гробна места су закупаљена, преци су сахра-

СНИЗИО ЦЕНЕ САЛЕ И ПРОСЕКТУРЕ: ЈОВАН РВОВИЋ

2011. године нису узимани сви подаци, примера ради, број личне карте и јединствени матични број грађана приликом закључивања уговора о закупу парцела. Као што сам рекао, ми имамо редовни трошак, одржавамо гробаља, а када, са друге стране, не успевамо да наплатимо услугу неминовно настаје тешко надокнадив заостатак, објашњава Рвовић.

Према његовим речима, прошле године је град субвенционисао „Градска гробаља” са 13 милиона динара, односно, град је „платио” оно што грађани нису да би предузеће функционисало, а иначе, уобичајена годишња субвенција града је око три милиона динара.

Пропусти у услугама

Не може се позитивно пословати уколико изостаје наплата услуга, али назире ли се разлог готово масовне грађанске непослушности према „Градским гробљима”. Неретко се може чути да је већина наследника незадовољна услугама одржавања, да оне заправо и представљају пуко кошење траве између грובהа и уклањање смећа. Никада нису пребрисали споменик, опсег или мермерне плоче, уклонили праšину и прљавштину. Зар је то много за услугу одржавања, пи-

како би се људи склонили од жеге или кише. Да понуди расхладне витрине за обиље хране и пића, да разведе више чесама са пијаћом водом. Можда је тихи бојкот и због тога? Од грађана се често може чути и да такозвани десетогодишњи закуп гробних места, сада по цени од 3.220 динара, раније није постојао. Гробна места су купљена.

Наведене замерке грађана в.д. директор Рвовић коментарише у смеру да има и добрих пословних предлога, попут понуде расхладних витрина, али и додаје да на Варошком гробљу имају салу за 40 људи. А да ли су гробна места купљена или закупљена различито се тумачи, како коме одговара.

– Према градској одлуци гробна места се закупљују. „Градска гробаља” су у пословању наишла на још један проблем. Велики број грађана је одлучио да унапред обезбеди парцеле, такорећи да их резервише, плаћене су, новац је потрошен, а „Градска гробаља” су морала даље да се шире обезбеђујући простор за даље сахрањивање. Унапред резервисана парцела је до 20 одсто, тако да је и по том основу текућа ликвидност доведена у питање. Постоји револт грађана, али по другом основу. Цене неких услуга смо вратили на стари ниво, једна од нових услуга је услуга просектуре, да у капели „Градских гробаља” преноћи покојник, а коштала је 14.000 динара. Вратили смо износ на 3.300 динара колико је коштала у Клиничком центру. Закупљивање сале на Бозману коштало је 16.000, а сада смо то svelи на 6.000 динара, тврди Рвовић.

Могуће је да су ниже цене најефикасније решење, али преостаје да питамо има ли вишка запослених?

– Као и у другим предузећима, може се рећи да има. Имамо 120 запослених и 20 на повременим и привременим пословима, који се сезонски ангажују, али ја увек полазим од тога да нема вишка запослених, већ да их морамо послати. Имам утисак да планског приступа није било годинама, приходи и расходи су се водили статично, очекивао се приход од грађана. Иако се мислило да је још средином осамдесетих година у Крагујевцу потпуно решен проблем гробаља и сахрањивања, очигледно није тако. И гробаља по околним насељима су урбана, градска, закључује Рвовић.

ШИРЕЊЕ ГРОБАЉА УВЕЋАВА ТРОШКОВЕ ОДРЖАВАЊА

звано продужење закупа, односно десетогодишњи закуп гробног места одобрен је да поскупи за целих 100 одсто, са 1.613 на 3.320 динара.

Грађани су управо због таквог ценовника револтирани. С обзиром да се најчешће закупљују двогробна места, закуп кошта 6.640 динара. Опет, бар за надлежне, постоји оправдање јер је цена, тврдило се, била депласирана, а и плаћа се једном у деценији.

Наследници, ако им је тако лакше, могу изабрати хоће ли и десетогодишњи закуп плаћати годишње – по 332, односно 664 динара (двогробно место). Када је већ тако не треба заборавити да се годишње плати и цена услуге одржавања гробног места 582 динара, или 1.164 за двогробно место, те у збиру стигосмо годишње до 1.824 динара.

И поред виших цена донедавно директор Милун Петковић се изгледа није снашао. Директоровао је девет месеци, покушавао је да наплати дуг грађана за одржавање и закуп гробних места од 55 милиона динара, а плате запослених су касниле и радници су

ра, није потребан конкурс, план и програм пословања. Очигледно, пресудно је било моје дугогодишње искуство у привреди, постављен сам да решим проблеме. За шест месеци ће бити расписан конкурс за директора ЈКП „Градска гробаља”. Што се тиче финансија, као и у већини предузећа, нису плаћени порези и доприноси на плате и укупан дуг је 29 милиона динара, али, репрограмiran је на 48 месеци. Иначе, по новим правилима, уколико нема довољно средстава доприноси морају да се плате на минималне зараде, до 30. у месецу, а када прилива новца буде исплаћују се бруто плате. Када сам средином јуна преузео место директора било је исплаћено свега 30 одсто фебруарске зараде. С обзиром да су запослени у претходних месец и по дана примили по свега, 5.000 динара, успео сам да одмах из текућих прилива исплатим по 15.000 динара, открива Рвовић.

На питање откуд „Градска гробаља” у таквој дубиози, када свакако наплаћују услуге и гробље се шири, Рвовић одговара да је реч о карактеристичној комуналној делатности, и образлаже.

ШИРЕЊЕ НА ПРИГРАД И СЕЛА

Преузети нове парцеле

Један од предлога претходног директора био је да се ингеренције „Градских гробаља” прошире и на гробаља по насељима, околним селима, како би се убирало приход од одржавања. Шта о томе мислите?

– Претходник се ни ту није добро снашао. Постојала је идеја, али није била реална, људи су купили гробна места, уредили их... Тек код таквих гробаља би био изражен проблем наплате одржавања. Можда је то била нечија њива, грађани су платили парцеле. То треба оставити тако како јесте, а уколико постоји намера да се гробаља шире, попут, на пример, Корићана, Грошнице, Маршића, Белошевца..., упутио сам такав предлог граду да би нове парцеле требало дати на управљање „Градским гробљима”, наравно уз урбано уређење и опремање као на Бозману, открива Рвовић.

њени овде, а доста грађана је у иностранству, живе у другим градовима. Да је база података ажурна и када бисмо људима могли да пошаљемо допис сигурно би платили, то нису велике обавезе када се плаћа редовно. За нас је то огроман износ, јер имамо 36.000 гробних места и замишлите још када се годинама не плаћа. Затекао сам још једну невероватну чињеницу. Све до

тају грађани.

„Градска гробаља” скупо наплаћују парцеле, а на Варошком гробљу, које је једно од најстаријих, пољског тоалета боље да нема. На сахране и парастосе долази родбина из свих крајева Србије, из иностранства, многи најчешће право са Железничке и Аутобуске станице, па зар је могуће да градско предузеће и на Варошком гробљу нема салу или трем

ИМА ЛИ НОВЦА ЗА УРЕЂЕЊЕ ВОДОТОКОВА

Србија воде се не оглашавају

Град планира наставак чишћења корита реке Угљешнице сопственим средствима, а да ли ће се овог лета нешто озбиљније радити на осталим критичним водотоковима, нарочито после мајских поплава, још увек се не зна

Прошло је месец и по дана од поплава у Крагујевцу, који је срећом проживео далеко мање последица него остатак Србије. Ипак, за поплавлених око 200 домаћинстава и то је дуг период, јер ни град ни држава још нису „одрешили кесу”. Помоћ поплавленима је обећана, а како се може сазнати, чека се „лекс специјалист”, специјални закон којим ће Република рећи како ће и колико помоћи.

За брзо реаговање и санацију оштећених и, без сумње, и убудуће критичних водотокова на територији града месец и по дана је можда кратак период, али град планира наставак чишћења корита реке Угљешнице, која се, подсетимо, прва излила, сопственим средствима.

Начелник Одељења за превентивну заштиту од елементарних и других непогода Драгош Радовановић, међутим, каже да се још увек не зна да ли ће се овог лета нешто озбиљније предузети. Финансијска подршка „Србија вода”, која је неопходна, као и план и програм и даље су непознаница.

Програм пословања овог републичког јавног предузећа био је непознаница и претходне сезоне. Другим речима, сигурно би и у самом граду било више штете од поплава, но срећна околност је што је током априла очишћено и регулисано четири километра реке Ждралнице, кроз насеља Ждралци и Белошевац, тачније од Техничког ремонтног завода до уласка у некадашњи круг „Заставе”, буџетским средствима града.

Планови постоје

При мајској количини падавина дошло би до изливања, али, имало се новца за превентиву јер је из касе је за чишћење и регулацију критичних речних корита из прошлогodiшњег буџета издвојено 4,7 милиона динара. И тада је за наредни потез планирана река Угљешница, али невремне је претекло градску намеру.

Реч је о класичном примеру превентиве. Од укупног износа та-

НАДОКНАДА ШТЕТЕ ДЕСЕТ ПУТА СКУПЉА ОД ПРЕВЕНТИВЕ: ДРАГОШ РАДОВАНОВИЋ

да је за чишћење корита Ждралнице издвојено 2,5 милиона динара, а сигурно смо избегли вишеструко већу штету од поплава, тврди Радовановић.

Он подсећа да су у надлежности локалне самоуправе водотокови другог реда у које се сврставају сви осим Лепенице, Угљешнице, Грошничке реке и Сушичког потока о којима би требало да брину „Србија воде”.

Иначе, за ову годину планирано је 10 милиона динара за регулацију најкритичнијих сливова Крагујевца. Намера је била да се „Србија водама” понуди већи део средстава како би се заједничким улагањем решавали проблеми управо набро-

јаних токова првог реда. Иако нису у градској надлежности, локална самоуправа је заинтересована за уређење, јер последице поплава надокнађују се из градског буџета.

Досадашња искуства су показала да је надокнада штете од поплава десетоструко скупља од превентиве.

Као свака локална самоуправа дужни смо да усвојимо Оперативни план за одбрану од поплава, који се обично усваја у децембру. Ми своју обавезу усвајамо и спроводимо, али намеће се питање да ли је то довољно. Тачно су дефинисане законске надлежности града, одржавање водотокова, са описима свих речних корита, са посебним акценом на водотокове другог реда, што је наша надлежност. Описује се стање и на токовима првог реда, критичне тачке, упозоравамо „Србија воде” на могућност изливања, набраја Радовановић.

Средства изостају

Новац из сталне буџетске резерве је потрошен током ванредне ситуације у Крагујевцу на санацију, пре свега, путне инфраструктуре у селима Дулене и Страгари, као и на регулацију река Дуленке и Сребрнице, које су добрим делом изменили ток. Делом и за потребе на територији града.

За преко потребна улагања у и даље критичне водотокове град нема средстава, јер и нису предвиђена у свајањем овогодишњег буџета. Тек са ребалансом градске касе, наглашава Радовановић, могу наставити сопственим снагама, но не може се

БУЈИЧНЕ ВОДЕ НАНЕЛЕ СУ ВЕЛИКУ ШТЕТУ СТРАГАРИМА

много постићи без републичке подршке.

Новац је кључни проблем у Србији, а да ли ћемо нешто радити на оштећеним водотоковима, пре свега мислим на Бреснички поток који у одређеном делу захтева санацију, ипак не зависи само од града. Градска комисија је евидентирала сву штету, и према републичким инструкцијама извештај је прослеђен надлежној комисији коју је формирала Влада Србије. Укупна штета у граду је 250 милиона, а на водотоковима и инфраструктури око 25 милиона динара, али у сваком случају чекамо званични одговор државе, образлаже Радовановић.

Иако се у једном тренутку ток Угљешнице показао најопаснијим, за сада је даље чишћење корита од Јовановца до улива у Лепеницу, за шта је град још прошле године определио средства, довољно, а убу-

дуће најпре требало улагати у уређење Козујевачке и Бресничке реке.

Ми, за сада, немамо информације од Дирекције за воде, односно Јавног предузећа „Србија воде” може ли се рачунати на финансијску подршку. Показало се да и подела на токове првог и другог реда није добро решење. Навешћу пример Крагујевца и Лепенице. У наређењу наводе да је за одбрану од поплава надлежно предузеће које је предстечајем. Говорим о делу нерегулисаног тока Лепенице. На наше упозорење да ће се излити одговорено је наређењем „Србија вода” да је за реаговање надлежно Водопривредно предузеће „Ероизија”. Обавестили смо их да је „Ероизија” у предстечајном поступку, да нема механизације нити људство, али наређење није претрпело измене, открива Радовановић.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

ЕПИЛОГ РАЊАВАЊА ПРОТИВГРАДНОМ РАКЕТОМ

Произвођач плаћа одштету

Истрага је показала да је противградна ракета била неисправна, па је тело с капислом пало у густо насељено место. Одговорност сноси произвођач „Полиестер” из Прибоја који ће обештетити лакше рањеног Радета Бишеваца са 90.000 динара

Крагујевчанин Раде Бишевац ући ће у српске анале као једна од ретких особа која је имала „блиски” сусрет са противградном ракетом. Дешавало се да неке ракете падну на земљу када не обаве свој задатак у ваздуху, да се њима погрешно рукује, али се у новој историји никада није десило да испале противградна ракета икога повреди, или не дај боже експлодира приликом пада на земљу, јер би у том случају последице биле далекосежне.

Додуше, није ни ова ракета пала директно на главног јунака ове приче, али јесте толико близу да су га гелери од детониране каписле приликом удара у асфалт поприлично повредили. Бишевац ће за то добити одштету од 90.000 динара од произвођача ракета „Полиестер” из Прибоја, јер је истрага показала да су они одговорни за то, и самим тим по уговору дужни су да плате обештећење. Бишевац се 7. јула лично чуо са директором ове фабрике Османом Ђоловићем, који му је понудио вансудско поравнање и он је прихватио понуђен износ. Чека само да му стугне папир о надокнади штете на оверу.

Око пола два тог 24. јуна изашао сам испред радње да затворим прозор на колима, јер је почело страховито невреме. На неких десет метара при повратку до радње чуо сам страшну експлозију и осетио ударац у главу, руку и ногу. Мало ме је занело и у првом тренутку сам помислио да ме је гром ударио и помирио сам се са сузбином. Док сам се мало освестио опипао сам главу на месту где сам осећао јак бол. Крварило је по руци и ноци, такав сам ушао у продавницу где ми је радила супруга. Када ме је видела у таквом стању и њу је задесио шок. Трбало нам је мало времена да се приберемо и схватимо шта се то десило. Али, на-

БРЗО СЕ ОПОРАВИО ОД ПОВРЕДА: РАДЕ БИШЕВАЦ

јважније је да сам преживео, почиње своју причу педесетдогодишњи Раде Бишевац из Улице Светлика Јањића у Белошеву, где је и дошло до пада неисправне противградне ракете, чији су га гелери повредили приликом удара у асфалт на свега два метра од њега.

Супруга Весна Бишевац се надозвује. Можете мислити да човек на минут излази из радње и враћа се држећи се за главу, сав квав. Чула се детонација, али сам помислила

да је гром ударио негде. Ни слутила нисам да се то десило баш њему, каже она.

Раде каже да је видео тело ракете од 50-60 сантиметара недалеко од себе, али је у том тренутку помислио да је можда део од бандере који је отпао приликом удара грома. Није му било ни на крају памети да је нешто друго могло да се деси. И даље је био убеђен да је страдао од грома. Комшије су прве притекле у помоћ и они су позвали Хитну помоћ. Одвезли су га

у свесном стању у болницу, ушили, превили и истог дана пустили кући. Констатоване су му лаке телесне повреде.

Још док је био у болници долазили су људи из полиције на лице места ради увиђаја. Исте вечери посетили су га представници противградне заштите Крагујевца, који су направили службени записник и узели део ракете, а контактирали су га и из Одељења за заштиту од елементарних непогода, који су обећали да ће га посе-

тити и представници фабрике „Полиестер” из Прибоја, ради надокнаде евентуалне штете, што су људи и учинили.

Констатовали су да ракета у ваздуху није урадила свој део посла самоуништења и зато је тело ракете пало на земљу и експлодирало. Експлозија је била страховита. Било је и дима. Због тога су комшије истрчале да виде о чему се ради, каже Бишевац.

Звао га је из Службе за ванредне ситуације Зоран Кочовић, али више да се информише како му је и како тече опоравак. Послао је своја два службеника да га обиђу и обаве разговоре.

У разговору са противградном службом са Бешњаје, и после пар дана са екипом из „Полиестера” из Прибоја која је долазила, констатовано је да је грешка фабричка. Каписла се није активирала у ваздуху, где био дошло до уништења тела ракете, тако да је пала на земљу, каже Бишевац.

Приликом посете људи из Прибоја предочио им је шта се десило и шта је све могло да се догоди, те да је на њима следећи корак. После пар дана и разговора са новинаром „Блица” позвао га је директор и предложио 700 евра обештећења, да би га 7. јуна поново позвао и питао да ли је сагласан на споразум од 90.000 динара. Раде Бишевац му је у телефонском разговору рекао да ће највероватније прихватити, под условом да у клаузули уговора постоји обавеза да наредних 20 година противградна ракета неће пасти у његовој близини. Тако се Раде Бишевац нашао на свој рачун и показао добру вољу да не планира да се гања по суду. Остало је да у току дана само пошаљу предлог споразума.

Тај новац је планирао да уложи у своју продавницу, коју само што је отворио.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

МЕДИЦИНСКИ АДРЕСАР

www.paradont.rs
STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT
Prim. Mr. sci.
SIMIĆ Dr. MOMČILO
specjalista za bolesti usta i zuba

- Popravka zuba
- Beljenje zuba po Beyond sistemu
- Ultrazvučno uklanjanje naslaga sa zuba
- Vađenje zuba

Ordinacija: Miloja Pavlovića 10/II-3
Tel: 034/ 333-506, 034/ 388-700; Fax: 034/ 36-04-36
Mobilni: 063/ 631-486; e-mail: paradont@eunet.rs

www.beo-lab.rs
beo-lab laboratorije
SVE LABORATORIJSKE ANALIZE NA JEDNOM MESTU
Iluja Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rs

www.fizioandric.com
Andrić Ambulanta FIZIOTERAPIJA
* Trauma * Reuma * Neurologija
* Manuelna terapija * Celulit * Vakusak
TC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.com

www.ambulantajokovic.rs
INTERNISTIČKA AMBULANTA
JOKOVIĆ
* ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
* ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
* HOLTER EKG-a i PRITISKA
* ERGOMETRIJA
* PREGLEDI SPECIJALISTA
Ulica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs

Логопед
Центар за едукацију Новаковић
Индивидуални логопедски третмани и логопедске радионице
Саве Ковачевића 1/10, Крагујевац
063/7793-197

SPECIJALISTIČKA – ONKOLOŠKA ORDINACIJA
JOVANOVIĆ
BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPLER
34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93

WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS
DR PAVIČEVIĆ
GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA
Milovana Glišića 15
Tel/fax: 034/ 461 339
034/ 463 333
Mob: 063 / 619 436

ВОЖЊА ПОД ДЕЈСТВОМ АЛКОХОЛА

Међу пијанима све чешће и даме

За првих шест месеци кажњено 496 возача због управљања возилом под дејством алкохола, али је било више написаних казни због блаже алкохолисаности него због тешког пијанства

Еедесетогодишњи Б. Д. из једног села у околини Баточине решио је крајем јануара да седне за управљач возила мортус пијин и у таквом стању изазвао судар, али на сву срећу незгода није била са тешким последицама, какве се иначе дешавају на нашим путевима у последње време, него само са материјалном штетом. Алкогестирањем је утврђено да је дотични возач имао чак 3,13 промила алкохола у организму! То се по нашем закону сматра стањем потпуне алкохолисаности и због тога се такви, поред писања прекршајне пријаве, задржавају до момента истрежњења. За ову причу, међутим, није битно како је дошло до судара и шта се ту све дешавало, него само чињеница да је возач био пијан, а зна се да због таквог неодговорног понашања страдају невини животи.

■ Наплаћено 160 казни

Овакви примери, на жалост, ни су усамљени међу возачима и, што је најгоре, има таквих који после вишестуког кажњавања и даље пијани возе. Да иронија буде већа више није реткост ни да се припаднице лепшег пола понашају у истом маниру као и њихове колеге. Заједнички им је, међутим, изговор да су попили само по пиће-два и ако алкометри показују неупоредиво веће количине од оног што су хтели да прикажу. Најчешће су убеђени да су попили у границама дозвољеног, што није истина.

Било је случајаве, рецимо, да су већ од јутра – око девет сати саобраћајне патроле наилазиле на возаче који су имали преко два промила алкохола. Међутим, то су само спорадично откривени случајеви. Верује се да их је много више у подневним и вечерњим сатима. Није ни реткост да се затекне пијани човек за воланом који је негде повезао жену и децу. Све мисле –

АЛКО ТЕСТ НА ДЕЛУ

мени неће ништа да се деси. Људи су до те мере лежерни и равнодушни, кажу у овдашњој саобраћајној полицији. Само код нас, изгледа, казна од 50 евра не значи ништа.

Иако је закон у том делу доста ригорозан и прописује осим дебелог новчаног кажњавања и поново полагање возачког испита за најнедисциплинованије, ни то није разлог да се појединци ману алкохолних пића. У пркси се појављују изнова исти случајеви и исти готово универзални изговори.

За првих шест месеци 2013. године откривено је укупно 512 возача под дејством алкохола само на територији Крагујевца, а од почетка ове године – 496.

– У 2014. примећује се да је наплаћених казни више него прошле године, а мање поднетих прекршајних пријава, што указује да је откривен већи број возача са мањом количином алкохола за време управљања возилом. Током

2013. године наплаћено је 137 новчаних казни у фиксном износу од 5.000 динара, док је у ове године написано 160 таквих пријава, али и 30 мање за тежу алкохолисаност, каже Слободан Ђорић, начелник саобраћајне полиције у Крагујевцу.

По његовим речима у првих шест месеци прошле године било је 375 захтева за покретање прекршајних поступака, а ове 336, што је нешто мањи број теже алкохолисаности. Највише је било откривено пијаних возача у априлу прошле године. Иначе, са летњим месецим открива се и више прекршаја ове врсте, чему погодује дужи дан, летња освежења, дуже се остаје ноћу до „ситних“ сати...

Али, нема прецизних праћења да је млађа генерација, којој је својствен ноћни живот, подложнија прекршајима због алкохолисаности, јер су интервенције и контроле ноћу такође заступљене када се они понајвише крећу. Пре би се ре-

кло да нема изузетака, јер су и старији подложни и у доброј мери заступљени.

■ Запрећене казне

Минимална запрећена казна је 5.000 динара за количине алкохола од 0,3 до 0,5 промила у организму и зове се умерана алкохолисаност. Максимална казна је од 100.000-120.000 динара или најмање 15 дана затвора, 14 казених поена и осам месеци забране управљања возилом и односи се на количине преко два промила. Између тога постоји читав распон казни. Алкохолисаност се дели на умерену, средњу од 0,5 до 1,2 промила, тешку од 1,2 до 1,6 и веома тешку од 1,6 – 2 промила, а преко два промила је потпуна алкохолисаност.

По речима нашег саговорника контрола алкохолисаности се спроводила перманентно сваког дана и у свако доба дана и ноћи. Акцент је и раније стављан на сате када очекују највећи број прекршаја, а то је углавном у ноћним сатима и у дане викенда. У последње време спроводу принцип такозване нулте толеранције и кад год је то могуће. То значи да сваки учесник у саобраћају буде алкогестирањем, а не само возачи моторних возила.

– Ту појачану контролу радимо и најављено и по месту и по времену, али то не одвраћа возаче да не управљају под дејством алкохола. Све то се ради из разлога што анализе показују да је велики број учесника у саобраћају под дејством алкохола и то је превасходни разлог за провере. Овом приликом бих позвао све учеснике у саобраћају, не због запрећених казни и казених поена и полицији, већ због сопствене безбедности, да не користе алкохол за време вожње, јер он у највећој мери доприноси дешавању саобраћајних незгода са најтежим последицама, упозорава Слободан Ђорић.

Е. ЈОВАНОВИЋ

РАДНО ЛЕТО У КРАГУЈЕВАЧКОМ ЦРВЕНОМ КРСТУ

Активности намењене деци и младима

У јеку годишњих одмора, у Црвеном крсту Крагујевца и ове године, лето протиче веома радно. Поред редовних активности из мисије ове Организације и сада актуелних активности на пољу пружања помоћи лицима и породицама погођеним поплавама, Црвени крст Крагујевца припрема и реализује садржаје који су директно намењени деци и младима. Учесници разноврсних активности попут: опоравака, наградних летовања, кампова и едукација, су из редова социјално угрожених породица и волонтера ове Организације, који су својим изузетним ангажовањима или посебним интересовањима, заслужили да на поменути догађајима представљају крагујевачки Црвени крст.

Управо се у своје домове вратило шесторо малишана, који су посредством Црвеног крста Крагујевца боравили бесплатно на десетодневном опоравку на мору, у Баошићима, у одмаралишту Црвеног крста Србије. За њих је, с обзиром да потичу из социјално угрожених породица и живе у скромним животним условима, овај боравак на мору био јединствен и незабораван.

МЛАДИ У КАМПУ У ОРГАНИЗАЦИЈИ ЦРВЕНОГ КРСТА

Предстоје и за старију децу Крагујевца бројни кампови, као што су, рецимо, дванаестодневни камп у Чешкој за 35 деце, летовања у Охриду, али и едукације волонтера Црвеног крста у Митровом пољу, Аустрији, Сицилији и др.

И млади који остају у граду, веома су активни у бројним другим активностима Црвеног крста Крагујевца карактеристичним за овај период и тиме, не само да квалитетно и конструктивно троше своје време већ чине велику добробит друштву у којем живе.

ПИСМО

Хвала добрим докторима

Стар сам човек, па наравно да и здравље попушта. Са упутом код специјалисте, отишао сам једног уторка, када у амбуланти ради докторка Гордана Тончев. Док чекамо на пријем, воде се разговори шта коме фали, ко кога лечи. Била је велика гужва, у чекаоници мало столица за све. Пацијенти су свих узраста од младих до баш старих људи. Сви смо се слагали у мишљењу да је докторка Гоца веома пријатна и изузетна према свима, а да ценимо њену стручност, нисмо квалификовани. Ја овом приликом желим да је јавно похвалим, а да то чују њене колеге и колегице. Живим на селу, сељак сам, па из разговора са мојом генерацијом чујем понекад лоше мишљење за неке докторе. Један мој позаник, другар, који слабије чује, рече ми: „Нисам нисамло задовољан, јер је доктор викао на мене. Па ваљда види да имам 70 година и да сам сељак. Избори су прошли, па коме ја више треба.“

Ја сам пре четири године био на одељењу психијатрије, али Богу хвала, само три дана и врло брзо сам се опоравио и похвалио бих сво особље на том одељењу, а посебно др Гоцу Тончев, јер ме је лечила као да сам јој род рођени, иако се нисмо познавали до тада. Мислим да бих се огрешио пред Богом да ово јавно не напишем. У овим годинама сам био и код других специјалиста – гастроентеролога, кардиолога, као и код ОРЛ. Свада сам лепо примљен и баш сам задовољан са свима. Додуше, ја поштујем реч – ДОКТОР и пристојно се понашам. Било би лепо када би се и сви остали понашали као Васа Антић, Зорица Смиланић, Маја Поповић и Слађа Симовић.

Доктор треба да воли људе и своје пацијенте, уколико се придржава Хипократове заклетве.

Бољуболе Миљивојевић
сељак из села Кнежевац

„ВУДЛЕНД РЕЗОРТ“ У ШУМАРИЦАМА ИЛИ

Дрвенград у срцу Шумадије

Чврсти храстови стубови, углачан камен и кровови од уситњене трске, само су део амбијента који би требало да привуче домаће и стране туристе у новоотворено одмаралиште у Шумарицама. Да комфор буде потпун, гостима је на располагању базен и летњи бар, а у плану је изградња и велнес центра и конгресне сале

Пратећи шумаричко језеро наићи ћете на узак неасфалтирани пут. Многим Крагујевчанима, који традиционално бег од градске вреве и опуштање проналазе на плажи језера, не би пало на памет да се упуте у том правцу, а да будемо искрени, не би ни нама, да нас посао није навео на њега. Када смо се успели до половине брда, одакле се пружа изванредан поглед на језеро и целе Шумарице, указао се комплекс приземних шумадијских кућица.

Чврсти храстови стубови, углачан камен и кровови од уситњене трске прво су што привуче поглед. Да се у средишту комплекса не налази базен са лежачкама и летњим баром, ово место могло би да се окарактерише као прошлo-вековна варошица која и даље одолева променама које је донело модерно доба.

Скривено од радозналих погледа, а опет, лако доступно, ово место требало би да представља будућ-

БАЗЕН ИСПРЕД ЛЕТЊЕ БИНЕ И БАРА - У ПОЗАДИНИ

ност крагујевачког туризма и одмораште које ће да привуче туристе. Реч је о новоотвореном „Вудленд резорту“, који је по речима власника Јована Милојевића, идеално место за миран, породични одмор на чистом ваздуху и са погледом на језеро. Читав комплекс направљен је у етно стилу на површини од једног хектара, а од материјала доминирају храст и бор.

■ Дрво са историјом

- За 90 посто подова, зидова и кровних конструкција коришћени су природни материјали чије је порекло искључиво из Србије. Прикупљали смо дрво од старих кућа по Шумадији и грађу коју су људи некада користили, па у шали волим да кажем да је то

ДЕО СУПЕР ОПРЕМЉЕНИХ АПАРТМАНА

дрво са историјом. Кровове од трске радили су људи из околине Зрењанина, који се баве старим занатима, а иако смо имали много извођача радова, идеја како би све требало да изгледа била је моја, објашњава власник Јован Милојевић.

Оно што га је привукло Шумарицама била је љубав према природи, па је тамо још 2002. године купио викендицу. Иако никада није желео да се бави угоститељством, разгледајући пејзаже по Шумарицама, „снимио“ је добру локацију за ресторан „Вудленд“, популарну „Ораницу“, па је одмаралиште било само логичан след ствари.

- Гостима је тренутно на располагању осам апартмана, за које се надам да ће бити готови до августа. Они су намењени породицама, будући да имају купатило, дневну собу и трпезарију, две спаваће собе, па ћемо у будућности бити посвећени тој врсти угоститељства, коју чине мини хотелски комплекси у којима гости

имају сав комфор, укључујући базен и спа центар, каже наш саговорник.

Зато се за следећу годину предвиђа изградња новог објекта који ће заокружити понуду смештајних капацитета на 30 соба, а у чијем приземљу ће на око 130 квадрата, као садржај који гостима треба да обезбеди потпуну релаксацију и одмор, бити смештен велнес. Нови објекат биће изграђен од природних материјала, на исти начин као и постојећи комплекс.

На доњем плацу планира се изградња конгресне сале, која ће имати мањи део за пословне састанке и део потпуно аудио и видео опремљен за конференције и конгресе. Сала ће бити урађена у стаклу, што ће омогућавати поглед на језеро, а изнад ње на 1.500 квадрата биће засађена отворена башта, што би требало да заокружи угоститељску понуду у „Вудленду“. Завршетак свих радова предвиђа се за 2016. годину, јер Милојевић не признаје кризу као оправдање и сматра да је она само у главама људи.

■ Још увек на пробном раду

- Инпресионирам сам америчким односом према раду и због те посвећености послу имају и толико успеха. Наши људи стално траже разлоге за неуспех и говоре да нешто не може да се уради из

овог или оног разлога. „Вудленд“ је пројекат који улива наду и показује да вредним радом нешто може да се оствари. Никада се нисам водио финансијским успехом, већ је ово производ мог карактера, љубави према природи и грађевинарству и вишка животне енергије, објашњава Милојевић.

Ипак, не пориче да је реч о озбиљној инвестицији у коју су уложена средства из двадесетогодишњег бављења производњом и продајом сточне хране и великог кредитног задужења. Фирма „Ораница“ настала је 1994. године у породичном локалу у Брсници, а одатле до озбиљног угоститељског посла, каже, дуг је пут, али је иза њега велико пословно искуство.

Иако је прошле недеље било свечано отварање, одмаралиште је још на пробном раду. Тренутно се на евиденцији Националне службе за запошљавање бирају запослени, а током лета се планирају промотивне активности и концерти. Иако је комплекс замишљен као мирно место за опуштање, у „Вудленду“ сматрају да ће концерти имати не само промотивни карактер, већ да ће и боравак гостију учинити занимљивијим.

Многи који су били на свечаном отварању повукли су паралелу са „Дрвенградом“ на Мокрој гори, али Милојевић истиче да је тек пре месец дана посетио Кустиричин град и да, иако је генијалан, не желе да га пореде са њим. Осим етно фазона, он није видео претеране сличности, јер су на Мокрој гори грађене куће у златиборском стилу, док су у крагујевачком одмаралишту оне карактеристичне за шумадијски крај. Уосталом, и само име „Вудленд“ представља енглески превод за „шумску земљу“ или Шумадију.

- Волим Србију и ово је мој допринос да је учинимо још лепшом. Када сам планирао „Вудленд“ на уму сам имао да деца оставим две ствари. Да ме рамо да водимо рачуна о обновљивим изворима енергије, јер ако научимо то да поштујемо, поштоваћемо и природу и људе. Такође, желео сам у овом искривљеном систему вредности да им покажем да се нешто може постићи вредним

КРИЗА НИЈЕ ОПРАВДАЊЕ ЗА НЕРАД: ВЛАСНИК ЈОВАН МИЛОЈЕВИЋ

и пошвеним радом. Надам се да ће им негде остати у главама таква однос према раду и људима, закључује наш саговорник.

Судећи по реакцијама људи који су долазили док је одмаралиште још било у фази изградње и сада када је званично отворено, Милојевић сматра да ће ово бити објекат значајан за туризам у целој Србији. Не можда по смештајним капацитетима, већ по начину на који је грађен и утиску који оставља. А утисак је заиста изванредан.

Виољета ГЛИШИЋ

ПОГЛЕД СА ПАРКИНГА НА ДЕО КОМПЛЕКСА

ОБЈЕКАТ У КОМЕ ЈЕ РЕСТОРАН

ПРОФЕСОРКА КАТАРИНА ВЕЉКОВИЋ ПРОГЛАШЕНА ЗА „УГЛЕДНОГ НАСТАВНИКА”

Код ње информатика није баук, напротив

Иза Катарине Вељковић је неколико награда на конкурсима „Креативна школа”, „Мајкрософт” је недавно прогласило „угледним наставником”. Њен час је пре неколико година награђен у конкуренцији од 150 наставника из 40 земаља Европе, Азије и Африке и презентован на међународном „Иноватив тичрс форуму” у Финској. Носилац је и градске „Ђурђевданске награде”. За неколико дана представљаће Србију у Атени, на конференцији којој ће присуствовати наставници из читаве Европе.

Своју прву школску годину провела сам у школи у Книћу. Након тога сам добила посао у Политехничкој школи, у којој радим већ 13 година. Почела сам као професор рачунарства и програмирања са пуно ентузијазма. Мађутим, програмски језици које сам предавала ђацима су били сувише апстрактни. Стално су ме запиткивали чему све то служи. Било ми је јасно да се не сналазе баш најбоље, да је градиво сувише захтевно, почиње причу Катарина.

На светском финалу у Финској

Уместо да своје ученике препустим да се сналазе како знају и умеју са за њих претешким и неразумљивим лекцијама, млада професорка се досетила да ангажује малог помоћника – лево робота, који је школа добила од „Мајкрософта”.

ПОМАЖЕ ДЕЦИ ДА СХВАТЕ СУШТИНУ: ПРОФЕСОРКА КАТАРИНА ВЕЉКОВИЋ

далеко забавније када се на часу „играмо”, прича осмехујући се млада професорка.

Награде које је освојила „играјући се” заиста је тешко побројати. На конкурсима „Креативна школа”, заједно са колегицама Јасмином Ђурић и Снежаном Савић, освојила је 2008. године прво место. Спојиле су информатику, математику и филозофију и креирале час „Филозофија Ренеа Декарта”. Лане су она и Снежана Савић, појачане

Прегршт награда које је добила за иновирање наставе и креативно осмишљене часове свакако јој значе, али је, како каже, најзадовољнија када види да њени ђаци уче са лакоћом и забављајући се

рају свога „аватара”, „глуме” разговоре за посао, понашају се у виртуелном свету како мисле да је исправно, али и како не би требало уколико желе да добију посао.

Индивидуализација учења

Играње улога у виртуелном свету је занимљиво, јер нуди ученицима могућност да испоље креативност, да прате своју радозналост, експериментишући са свим, чак и са својим изгледом и идентитетом. Ефекат овако организованих часова је индивидуализација учења – ученик је потпуно урођен у своје учење и не осећа га као терет и обавезу, објашњава Катарина.

Не забављају се захваљујући Катарининој креативности само ђаци којима предаје у Политехничкој школи. Већ годинама школа је у мају домаћин утакмицама лево робота. У марту је уз подршку „Комтрејда” организовала први „Хакатон”. Ваци су имали прилике да се такмиче у креирању андроид апликација за управљање лево роботима, али и да учествују на едукативним радионицама које су држали људи из „Комтрејда”.

КАТАРИНА СА ДИПЛОМОМ НА КОНКУРСУ „КРЕАТИВНА ШКОЛА” 2013.

ПРВА НАГРДА НА ТАКМИЧЕЊУ НАСТАВНИКА У ПАРИЗУ 2007. ГОДИНЕ

Да бих помогла да схвате суштину, у програм сам укључила десетак часова на којима су моји ђаци добили задатак да креирају једноставне програмчиће у „мајкрософт роботик студију” и тестирају их на лево робота. „Учили” су робота најједноставнијим покретима, али су коначно имали прилику да у пракси виде сврху онога што уче. Њима је још интересантније било то што су своје програме развијали подељени у тимове, а и мени је било знатно занимљивије него на класичним часовима, прича даје наша саговорница.

Њена идеја добила је 2007. године прву награду на „Иноватив тичрс форуму” у Паризу, такмичењу наставника из Европе, Азије и Африке, које су заједнички организовали УНИЦЕФ и „Мајкрософт”, а чији је циљ био да деца из читавог света приближи различите начине коришћења модерних технологија. Захваљујући првом месту у категорији садржаја часа њен рад је презентован и на светском финалу у Финској, а постала је и један од аутора скрипте о програмирању лево робота. Након тога, почела је да ниже награде и признања.

Разлог свега што радим нису такмичења и признања, већ моји ђаци. Мој посао је да их научим нечему и заиста се трудим да то радим најбоље што могу, а и мени је

једном наставником из Бачке Паланке, на истом конкурс освојиле трећу награду.

Желеле смо да ученицима приближимо начин на који се за посао конкурише у озбиљним компанијама. Користиле смо различите програме за симулацију и могућност видео конференција како би у „игри” учествовали и наши ђаци и деца из Бачке Паланке. Практично, они су имали задатак да креи-

ПРОФЕСОРКА ВЕЉКОВИЋ НА ФИНАЛНОМ ТАКМИЧЕЊУ У ХЕЛСИНКИЈУ

До прошле године ревијално такмичење ученика у програмирању лево робота које се у мају одржава у Политехничкој школи од ове године је званично ђачка смотра која се налази у календару Министарства просвете.

Получава професорка Вељковић не само ђаке, већ и своје колеге наставнике како да информационе технологије и модерне начине комуницирања користе у својој учионици. Креаторка је акредитованих семинара намењених наставницима „Прилагођавање опција рачунарских програма за рад деце са посебним потребама” и „Визуелно програмирање и примена програмирање робота”.

За неколико дана имаће још једном прилику да размени искуства са колегама из иностранства. Као победница такмичења „Отен дисквирис”, на коме је презентовала унапређену верзију победничког рада са прошлогодишњег конкурса „Креативна школа”, добила је учешће на петодневном летњој школи у Атени намењеној наставницима из европских земаља.

Од септембра ће пред Катарином бити нови изазов – поред информатике и програмирања, предаваће и математику. Ученицима којима буде држала наставу могу бити сигурни у једно – неће им бити ни мало досадно.

М. ОБРЕНОВИЋ

МИХАИЛО ЈОВИЧИЋ У ТРОФЕЈНОЈ САЛИ „РЕАЛА”

Петнаестогодишњег Крагујевчанина шпански скаути и менаџери учили су на међународним турнирима на којима је његов досадашњи клуб „Фока” учествовао. Сем Михаиловог преласка у редове „Реала”, договорена је и дугорочна стручна сарадња са „краљевским” клубом

Ими играча за „Реал” имамо! Од краја прошлог месеца петнаестогодишњи кошаркаш Михаило Јовичић, до недавно члан Кошаркашког клуба „Фока”, и званично је постао члан „краљевског” клуба. Млади Јовичић скренуо је пажњу шпанских скаута и менаџера својим талентом и одличним играма на бројним међународним такмичењима на којима је „Фока” учествовала у Италији, Бугарској, БиХ...

Клуб „Фока” учествује на многим турнирима и јаким такмичењима ван Србије, попут оног у Израелу, пре две године, када је селекција његовог годишта, дечаки рођени 1999. године, победила у полуфиналу своје вршњаке из КК „Подгорице” са 40 поена разлике, а у финалу првака руске регије. Прошле године имали смо запажено учешће на ФИБ-ином турниру у Софији, као и на такмичењима у Болоњи и Тузли, каже Срећко Отовић, оснивач „Фоке” и један од Михаилових тренера.

По његовим речима, на овим међународним надметањима људи који раде за шпанску агенцију и врше скаутинг за шпанске клубове у млађим селекцијама одмах су запазили нашег Михаила и заинтересовали се за њега.

Више пута на лицу места имали су прилике да се увере о колико талентованом младом играчу је реч и од првог тренутка нису крили колико су за њега заинтересовани. Шпански менаџер нас је контактирао још прошлог лета, у међувремену је три-четири пута боравио у Крагујевцу, одгледао читав завршни турнир на којем смо освојили титулу првака државе, погледао мноштво снимака са Михаиловим играма, наставља Отовић.

„Реал” упорнији и конкретнији

У међувремену Михаило је у јануару ове године био на проби и у шпанском „Каха лаборалу” да би након финалног турнира за првака Србије пре два месеца „Реал” ипак био упорнији и конкретнији.

Реално, његов одлазак у „Реал” био је изгледан још од Нове године, каже Отовић.

После одгледаног финалног турнира који је трајао од 23. до 27. априла менаџер који је већ стекао најбоље мишљење о Михаилу и његовим квалитетима није хтео да губи време. Његова играчка, за те године импресивна статистика (25,6 поена по утакмици, 6,8 скокова, пет асистенција) и две „украдене” лопте по мечу) била им још од раније добро позната.

По правилнику Кошаркашког савеза Србије, сваки играч тог узраста који је плаћао чланарину, што је случај са Михаилом, има могућност да оде у иностранство бесплатно, односно без плаћања одштете дотадашњем клубу.

Када ме је шпански менаџер контактирао рекао сам му да је Михаило слободан играч и да нема уговор са „Фоком”. За нас, искрено, била је велика част да један наш играч пређе у редове толико познатог и чувеног клуба као што је „Реал”, искрен је Отовић.

Ипак, на инсистирање Михаилових родитеља, оца Небојше и мајке Гордане, због досадашњег рада и залагања које су тренери „Фоке” током година уградиле у његов развој они су желели да, што наш народ каже – и клуб од тога има неке вајде.

По Отовићевим речима, „Реал” ће „Фоку” наградити са око 3.000 евра, али и нечим много важнијим, значајнијим и дугорочнијим.

Са људима из „Реала”, захваљујући Михаиловом преласку у Мадрид, договорили смо стручну сарадњу, која подразумева одлазак наших тренера на курсеве који они организују, одласке по два-три млада играча у њихове тренинг кампове, као и учешће Кошаркашког клуба „Фока” на турнирима и такмичењима које они организују. То искуство које ће наши стручњаци, тренерски и играчки кадар стицати у Шпанији и потом га пренести нашим младим кошаркашима у Крагујевцу је непроцењиво, каже наш саговорник.

Крајем јуна Михаило је био у тродневном посети „Реалу”, где се упознао са радом клуба, видео место где ће живети, једну од најбољих приватних школа у Европи коју ће похађати...

Никада за родитеље није лако да се одреде да дете у тим годи-

МИХАИЛО ЈОВИЧИЋ КОШАРКАШ МАДРИДСКОГ „РЕАЛА”

Крагујевчанин у краљевском клубу

нама пошаљу да живи у иностранству, али су утисци Михаила и његовог оца и мајке, што се тиче услова живота и рада у мадридском клубу, били најповољнији, каже Отовић. Иначе, наш талентовани спортиста већ од 25. августа сели се у Шпанију.

Урођени победнички инстинкт

Млади Јовичић рођен је 1999. године. Завршио је школу „Јован Поповић” и први разред Гимназије. Кошарком се бави од малих ногу. Са тренинзима је почео у

нада Николића, а већ више од четири сезоне био је у редовима „Фоке”, где је највише радио са тренером Ненадом Милојевићем и Отовићем. Игра на позицији плејмејкера.

- Сем што је изузетно талентован, Михаило је и велики радник, момак који не жали да у свој напредак улаже огроман труд. Изузетно је добар шутер, „луца” подједнако и левом и десном руком и шутерски лако решава све ситуације без обзира на позицију на терену. Зна да преузме одговорност у кризним ситуацијама када се резултат „ло-

МИХАИЛО СА РОДИТЕЉИМА У МАДРИДУ

ВЕЛИКИ БОРАЦ, РОЂЕНИ ПОБЕДНИК И ИГРАЧ ИМПРЕСИВНЕ СТАТИСТИКЕ
- МИХАИЛО ЈОВИЧИЋ У АКЦИЈИ

школици кошарке „Баскет топ”, где су му први тренери били Саша Милојевић и наш саговорник Срећко Отовић. Потом прелази у КК „Шампиони” код тренера Не-

ми” и ми у клубу у шали кажемо: „Када не знаш шта ћеш са лоптом, додај Микси да заврши и да кош”, објашњава Отовић његове играчке перформансе и особине.

Млади Јовичић има и невероватан инстинкт и жељу за победом, изузетан је борац на терену и класичан клупски „војник” у тешким ситуацијама.

- Сигуран је и најбољи када је најтеже. Недавно је у финалу завршног турнира за титулу првака државе „везао” у завршници серију од шест слободних бацања захваљујући којој смо победили, подсећа наш саговорник.

Иначе, Спортски клуб „Фока” прошле недеље је и званично обележио десетогодишњицу постојања. У „Фокиној” школици спорта и разним спортским секцијама данас тренира око 600 дечака и девојчица. Са преко 30 тренера који са њима стручно раде и сарађују ова цифра их сврстава у један од највећих спортских колектива у Србији. Баш због тога Отовић жели да истакне и другу талентовану децу, вршњаке који већ годинама са Јовичићем играју у „Фокиној” кошаркашкој е-

кипи, попут Луке Глишовића (који је на финалној утакмици за титулу првака Србије постигао 32 поена и за кога се већ интересују „Севилја” и „Барселона”), Давида Поповића, који је феноменално одиграо финални турнир, сјајних Немање Николића и Лазара Радојевића.

- Све су то момци рођени у Крагујевцу, а за нас је најзначајније и највећи успех је што смо се показали кадри и квалитетни да изградимо играче калибра који ће задовољити критеријуме једног „Реала”, истиче Отовић.

По његовој причи, наши играчи су квалитетнији од шпанских вршњака, тако да када тамо оду на пробу играју са момцима који су по две године старији од њих.

- Шпанци су махом, када комплетирају своје тимове, заинтересовани за играче од 14-15 година јер већ после три године играња у земљи имају право да наступају као домаћи играчи, појашњава нам Отовић.

И наш Крагујевчанин Михаило Јовичић (иако члан селекције 1999. годишта) позван је у репрезентативну селекцију дечака старијих година дана.

За то време његов досадашњи клуб „Фока” чека будимпештански „Вашаш куп”, на коме ће сем њих учествовати „Жалгирис”, „Скаволини”, „Барселона”, „Реал”, „Партизан” и „Звезда”, па потом и турнир у Шпанији. Чини се да ће се за КК „Фоку”, њене играче и тренере тек чути.

Зоран МИШИЋ

UNIQA je vodeća osiguravajuća kuća u Austriji i jedna od najvećih grupacija u Centralno-istočnoj Evropi koja uspešno posluje na 19 evropskih tržišta. U okviru prodajnog tima Direktnе prodaje je otvorena pozicija:

Saradnik ekskluzivne prodaje osiguranja

Opis posla: predstavljanje i prodaja proizvoda UNIQA osiguranja, ostvarivanje prodajnih planova, održavanje odnosa sa postojećim i uspostavljanje kontakata sa novim klijentima i izveštavanje o sprovedenim aktivnostima.

Uslovi konkurisanja: minimum IV stepen obrazovanja, poznavanje rada na računaru (MS Office paket) i spremnost za rad na terenu.

Pružamo vam mogućnost da radite jedan od 10 najplaćenijih poslova prodaje, posao u kojem možete sami sebi da budete šef i posao putem kojeg možete unaprediti čitav niz veština, znanja i ličnih sposobnosti.

Na konkurs se možete prijaviti putem našeg sajta: www.uniqa.rs, u okviru odeljka **Prijava za posao** na početnoj stranici sajta.

www.uniqa.rs

АЛБАНИЈА, НАЈМИСТИЧНИЈА ЗЕМЉА ЕВРОПЕ

Предрасуде падају на лицу места

Кад туристи из развијеног света почну да хрле у једну земљу, то значи да се она мења и да има чиме да привуче људе. Управо то важи за Албанију, која све успешније „спаја“ традиционално и ново, уз љубазност, која је за нас изненађујућа, и цене које су у правом смислу речи - приступачне

Пише Јелена Максимовић

На питање да ли би ишли на летовање у Албанију, вероватно би већина просечних Срба одговорило са „нема шансе“. Опет, не би био ни мали број оних, нарочито средњих и старијих година који памте и „она“ времена, па би их копало да виде шта то има тамо и како данас изгледа Албанија. Јер, то је засигурно једина дестинација за коју путник нема ама баш никакву представу шта га чега на крајњем одредишту. Но, како је на добром путу да постане примамљива туристичка опција, поједине српске агенције већ навелико нуде летовање, углавном у Драчу. Једна од њих је, пак, имала занимљиву понуду: комбинацију летовања и путовања. Та кружна тура је обухватала путовање преко Македоније и Грчке до летовалишта на југу Албаније Саранде, где се боравило осам дана, уз посете Бутринту и Ђирокастри. Након тога, пут се настављао ка северу земље, па два дана у Драчу, обиласци Тиране, Крује,

манастира у Арденици, Скадра и повратка у Србију преко Црне Горе.

■ Привлачност ниских цена

Ако се занемари чекање на граничним прелазима, преко Македоније и Грчке се путује око дванаест сати и то је најдужа траса којом може да се стигне до Саранде, нешто краћа од хиљаду километара. Али, са које год стране да се дође у ово све познатије албанско летовалиште, Саранда изненади путнике својом лепотом. Делује потпуно другачије у односу на све остало што у Албанији може да се види.

Са својих тридесетак хиљада становника, углавном православног, она је мирно и модерно летовалиште, ушущкано између мора и високих планина, чувено по лепим плажама од ситног шљунка и песка и прозирно чистом Јонском мору. Дуж обале се

нижу луксузни хотели и апартаменти, а разни објекти се и даље граде, најалост без прецизног урбанистичког плана. На свим њиховим крововима смештене су соларне плоче, с обзиром да је овај крај познат са преко 300 сунчаних дана годишње. Тренутно нико не може прецизно да каже колико хотела има у Саранди. Заправо, сви албански градови су једно велико градилиште, којима је управо бесправна градња проблем који прети да упропасти све што је урађено.

Смештај у хотелу са три звездице, чије су собе увек простране и чисте, кошта око двадесетак евра по особи. У најлуксузнијем хотелу са пет звездица, који обавезно има своје базе и уредну плажу, интернет и гараже, најскупљи смештај за две особе износи 80 евра дневно. Двособан, луксузно уређен апартамент у приватној згради кошта од 20 до 30 евра. Иначе, за један евр, добија се 140 албанских лека.

Ниске цене су, ипак, највише одлика албанских ресторана. Примера ради, у Саранди двоје могу да ручају за мање од десет евра. Храна је изванредна, вино одлично, „Скендербег“ коњак у врху своје класе, а кафа - турска, јако пржена и, наравно, пије се у малим шољицама. У понуди је све: поврће на све начине, разне салате, свињско, пилеће и јунеће месо, све са роштиља, јагњеће пе-

МОДЕРНИ И ДОБРО ОПРЕМЉЕНИ ХОТЕЛИ У САРАНДИ

чење, све врсте сирева, по чијој је производњи ова област позната, италијански и грчки специјалитети и локални, попут Али-пашиних ђуфти. У сваком тренутку нуде морске плодове, као и свежу рибу, уз коју сервирају оријентално спреmlена варива.

Потпуно је немогуће боравити у Албанији а да се не пробају колачи, сладолед и бурек. На десетине врста баклава, кадаифа, урмашица, орасница непрестано маме и мирисом и изгледом, а с обзиром да је цена колача свега 50 лека, жељу за њима је скоро немогуће обуздати. Још јефтинији је бурек који није ни налик нашем. Некако више подсећа на

питу јер се прави од домаћих кора које се нафилују, савију у облику већих троуглова и тако леку. Прави се са сиром, месом, зељем, али је апсолутни хит бурек са луком и парадајзом. Врхунски је укусан!

Дуж шеталишта, протеже се градска плажа. Многи хотели, такође, имају своје мале, уредне плаже. Ипак, свега неколико километара од Саранде, налази се Ксамил, познат по увалама, на којима су чисте плаже, а заплускује их још чистије море. Занимљиво је да је музика која се пушта у ресторанима и кафићима на плажама углавном лагана, тиха, италијанске или грчке песме.

Летња сезона у Саранди почиње средином јула, а туристи су претежно Италијани, Пољаци и све је више Скандиваца и Срба. Домаћини често госте питају одакле долазе. Увек се осмехују и заправо љубазност Албанаца је највеће изненађење за сваког туристу, одакле год да је стигао. Српски језик никоме не смета док плаћате еврима. Напротив!

■ Свако има своје Косово

Када кажете да сте из Србије, Албанци обавезно питају како вам се допада у њиховој земљи и труде се да вас угосте на најбољем начин. Увек поклоне по неку ситницу, чаше пиће и почињу да се присећају српских речи које ко зна одакле знају. Траже да науче како се поздравља и наздравља на српском. Огроман број Албанаца говори италијански, на југу и грчки, а многи знају енглески. Када чују да долазите из Србије, Албанци са југа нагласе како они „нису као Албанци са Косова“. За своје сународнике ће рећи да су често бахати, помало заостали, много различити од њих „извор-

МИРНО И МОДЕРНО ЛЕТОВАЛИШТЕ САРАНДА

ДРАЧ ЈЕ УВЕЛИКО ОДРЕЂИВАО СУДБИНУ ЦЕЛЕ АЛБАНИЈЕ

ИСТОРИЈСКЕ ЗНАМЕНИТОСТИ

Трагови антике на сваком кораку

У Албанији се на сваком кораку налази на античке ископине. Петнаестак километара од Саранде налази се Бутринт, у коме су италијански археолози открили грађевине из 6. века пре нове ере. У 4. веку то је већ био мегалополис са 10.000 становника. Хоца није држао до прошлости, па је овај стари град дуго био заборављен. Сада је уврштен у Унескову светску баштину.

Остаци храмова посвећених боговима Асклепију и Аполону, амфитеатар, терме и Лавља врата, говоре о вредности овог локалитета. По легенди, Бутринт је настао после пада Троје. Принц Хеленус, један од Пријамових синова, тражећи место за оснивање новог Илиона, доспео је на Крф, где је одлучио да жртвује бика. Животиња се отргла, скочила у море и плувала три километра до садашње албанске обале. Принц га је стигао на месту где се језерски канал улива у море. Сматрајући то божијим знаком, на том месту је основао Бутринт, који се често назива и Малом Тројом.

Још један од градова у близини Саранде сврстан је у Светску културну баштину. Ђирокастра,

познат као редак пример добро очуваног отоманског града, има око 30.000 становника и највећу грчку заједницу у Албанији. Многе куће у Ђирокастри имају кровове прекривене каменим плочама, па је она позната и као „камени град“. Због важности Ђирокастре у комунистичком режиму, њен градски центар је сачуван од драстичног мењања и рушења који су погодили друге градове у Албанији, али његово обележје као „града музеја“, најалост, није у потпуности сачувало стари град. Многе историјске зграде су оронуте и споро се обнављају.

Цитадела доминира градом и надгледа сратешки важан пут дуж речне долине. Отворена је за посетиоце и у њој се налази војни музеј у коме је заплењено оружје и предмети из доба комунистичког отпора против немачке окупације. Данас у Ђирокастри има преко 20 музеја и у њему се одржава и фестивал народне музике. И поред такве културне и историјске вредности, Ђирокастра је најпознатија по оближњем ислу Лазарету, леглу канабиса и стецишту нарко босова.

ОСТАЦИ ГРАЂЕВИНА ИЗ ШЕСТОГ ВЕКА ПРЕ НОВЕ ЕРЕ

На путу између Саранде и Ђирокастре смештено се и геолошки феномен Плаво око, извор који нема дно. То је, заправо, рупа у којој се спајају подземне воде које кроз њу избијају на површину. Вода са овог извора је потпуно чиста и може да се пије. Туристи овде често долазе како би бацили каменчић у центар језера, само да би након неког времена ислу камен поново угледали на површини.

ТИРАНА - СПОЈ НОВОГ И ТРАДИЦИОНАЛНОГ

них" из Албаније. Али ће и да нагласе како су они народ који има своја правила, повезани су и држе се једни других, па тираду о Косоварима, а и они своје тако зову, заврше речима: „Нису баш најбољи, различити су од нас, али наши су, шта ћемо". Свако има своје Косово, па тако и Албанија.

Предрасуде су оно што лебди над странцима када је реч о Албанији. Устаљено је мишљење да су то затворени људи, са многочланим породицама, патријархално оријентисани, са ограниченим женским правима и кућама опасним великим зидинама. Међутим, као домаћини су изузетно љубазни и гостопримљиви. Албанска дворишта немају високе зидине, а њихови остаци се виде тек у источним планинским застима. Албанци изузетно поштују своје мајке и супруге.

Од Саранде до Драча, смештеног у северозападном делу земље на Јадранском мору, стиже се за око четири сата. Овај град је велико одређивао судбину целе Албаније. У њему су налазе остаци велике арене из 2. века и он је настарији град у Албанији. Тешко у њему може да се стекне утисак да је смештен у најзаосталијој земљи Европе. Има преко 200.000 становника, а испод старог града се развио нови део са модерним зградама, булеварима, шеталиштима, плажама и ресторанима. Драчка плажа је песковита, широка и дугачка, а море је плитко и топло. Као да је наставак улцијске ривијере.

Цене у Драчу су приступачне као и у Саранди. Ипак, док је Саранда сва бела, нова, умивена и смирена, Драч врви од живота, буке и гужве. Због близине, у њему је највише гостију са Косова, што Албанаца, што богатијих Срба, и рекло би се да они одлично функционишу у међусобним бизнисима. Драчком плажом шетају окићени магарци, приколице са којекаким драгулијама, продавци парфема, наочара, поморанци... Увече се из ресторана и башти хотела на самој плажи разлама звук музике сличне „грандовској", са певачицама у истом стилу. Домаћини су љубазни и радознали, а многи знају и по којој српску реч. Када купујете „Скендерберг" коњак, продавац ће на чистом српском рећи: „Живели!"

БАЗАР У КРУЈИ СА ПОЗНАТИМ ЂИЛИМИМА И ШАЛОВИМА

И док је остатак земље, осим у градовима, углавном пуст и ненасељен, Драч и Тирану, који су удаљени мање од 50 километара, повезују типична албанска села. Депоније по ивици коловоза, путеви без трака, са козама које по њима шетају, беда, разне биртије и импровизоване тезге са воћем, пољопривредне машине и коњи - све то може да се сретне на том путу. Ипак, ни у руралним срединама, тешко да ће се срести нека жена у шалварима и са заром на лицу. Када их питате где су жене у традиционалним одећама, шеретски кажу: „На Косову, не код нас".

■ Градоначелник „нашаро" Тирану

Некада суморна и сива Тирана данас одише шаренилом. Оно је дело градоначелника - уметника који је својим креативним жаром преобразио Тирану, изазивајући при том опречне реакције. Коцкасте и ружне зграде познатог социјалистичког дизајна окречене су у најразноврсније боје, туфне, штрафте, мурале. Његова је заслуга и озелењавање некада избетонираних градских тргова и улица. Тако је Тирана, бар визуелно, прерасла из бетонске цунгле у питоми европски град са пространим булеварима, парковима и многобројним фонтанама.

На централном тргу, где је споменик Скендербегу, симболично се спајају прошлост и будућност Албаније. С једне стране се налази Етхем-бегова цамија из 18. века, до ње Сахат кула, а на другој страни трга зграда Народног музеја са огромним соцреалистичким мозаиком. Између су зграде опере и позоришта, па онда ред реклама за пепси и нескафе, а ту је и огроман и нов православни храм. У близини је и зграда ректората, као и студентски комплекс са мноштвом кафећа, ресторана и инфо пунктова.

Занимљиво је да старијим Албанцима, при спомену да је неко из Србије, и даље асоцијација Југославија, а она синоним за обећану земљу. Млади, пак, само махну руком, појеле добродошлицу и леп провод и нагласе како су „Албанци дружељубиви и гостопримљиви, да би волели да посете Србију и да раздвајају народ од политике". Да политику не воде ни Београд, ни Тирана, већ светске силе, да

ТРАГОВИ ЕНВЕР ХОЦИНЕ ВЛАДАВИНЕ

Бункери као туристичка атракција

У Албанији живи око 3,5 милиона становника, прејтежно муслимана, али је велики проценат и православља и нешто мање католика. Има много и атеиста јер Хоџа је ипак „убио бога" у Албанцима. Стиче се утисак да су православци доминантни. Градови углавном имају централну цамију и по коју по периферији, али су бројне и православне цркве које су, по правилу, пуне верника у време служби. Ако тамо кажете некоме да је Шиптар, нећете га увредити, јер они себе и своју земљу тако зову.

Подељена је на приморску и већим делом планинску област, са дивним плажама и импресивним врховима Проклетија. Албанија је земља орлова, бункера и „мерцедеса". У овој земљи су некада аутомобили били права реткост, а данас већина становника има бар један ауто и то углавном „мерцедес". Албанијом и даље круте смешни и кратки аутобуси, није реткост да се по сред коловоза попрече стада крава или оваца, али када су аутомобили у питању, сваки Албанац ће рећи: „Мерцедес је мерцедес!"

ЕНВЕР ХОЦИНИ БУНКЕРИ - ЧЕСТА СЛИКА У АЛБАНИЈИ

Године изолације и хомофобични режим Енвера Хоџе су учинили своје, па поред албанских путева и даље стоји преко пола милиона печуркастих бункера од армираног бетона. Њихово рушење је скупо па су дигли руке од тог неисплативог посла и бункери су остали као типично албанска атракција за радознале туристе. По свој прилици, Албанцима не сметају јер они, очигледно, треба да изађу из менталних бункера у којима су били заробљени.

Стопа незапослености у Албанији је велика, али је читаву земљу велико градилиште. Некада синоним за затвореност и неразвијеност, Албанија је сада отворена за стране инвестиције. Најочигливија су америчка улагања, али и многобројне дијаспоре, добро организоване и богате. Уз то, не треба заборавити да је ово земље која важи за највећу станицу опојних дрога са незаобилазном мафијом, па се порекло многих пара и не зна.

Албанија још увек нема пут изграђен дуж целе јадранске и јонске обале, али су Американци планирали један од коридора и том рутом. За сада се са југа Албаније ка северу стиже магистралним путем кроз „континент", сасвим солидним. Истина, путеви су често необележени, а возачи потпуно заборављају на употребу жмигавца.

ГРАД СКАДАР - ГДЕ СЕ СПАЈАЈУ ДРИМ И БОЈАНА

ГРАДИЋ КРУЈА НАЈПОЗНАТИЈИ ЈЕ ПО УТВРЂЕЊУ СКЕНДЕРБЕГА

овакво стање на Косову понајвише одговара његовим житељима, и Србима и Албанцима, ставови су који често могу да се чују од тиранских студената. Демагогија или маркетинг, тек љубазност је, заиста, присутна и у Тирану, на сваком кораку.

Тирана, као и остатак Албаније, има и проблема, од недостатка пијаће воде, преко смећа и сиромаштва по периферији, до организованог криминала. Тренутно град има око 950.000 становника и сваки даном се тај број повећава.

Немогуће је бити у средишњем делу Албаније, а не обићи Крују, градић који је најпознатији као утврђење Ђурђа Катриота Скендербега, албанског националног јунака. Њега многи својатају, али иако се албански историчари и даље баве проучавањем његовог порекла, јасно је да је оно, по мајци, српско. Крују је од Византије освојио цар Душан, док је отоманско царство четири пута безуспешно покушало да покори овај град. Пао је тек након Скендербегове смрти.

Круја је позната по производњи ћилима и шалова који могу да се купе у базару, сачињеном од уза-

Смештен је на југоисточној обали Скадарског језера, у близини места где се састају реке Дрим и Бојана. Јадранско море је удаљено свега двадесетак километара. У њему живи око 150.000 становника, међу којима има и Срба, и важан је ин-

дустријски и образовни центар са својим универзитетом. Познат је и по верском школству а најважнији историјски објекти су Скадарска тврђава, Турско купатило и Оловна цамија.

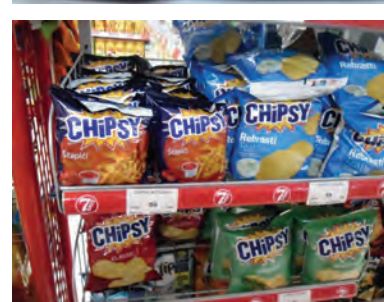
Наравно, Албанци имају своју верзију наше народне песме „Зидање Скадра" и скоро да се легенде поклапају. Млада Гојковић у Албанској верзији је Розафа и тврђава по њој носи име.

них, калдрмисаних улица. Цене су повољне, ценкање је обавезно, па дугачка стаза ћилима може да се нађе и за четрдесетак евра.

Један од најстаријих, а културно и економски најјачих албанских градова је свакако Скадар.

Један од најстаријих, а културно и економски најјачих албанских градова је свакако Скадар.

У АЛБАНИЈУ СТИЖУ И СРПСКИ ПРОИЗВОДИ

Недалеко од Скадра, налази се гранични прелаз са Црном Гором и то је пут, којим ова кружна тура завршава своје путовање ка Србији. Албанија, као туристичка дестинација, изазива занимљиве реакције и самих цариника. Македонски цариник је без коментара, Грк је разочаран што се заобилази његово приморје и беспотребно задржава на граничном прелазу, Албанци су претерано срдачни, Црногорац има опаску: „А не ваља вам Будва, но сте запуцали у Албанију", док је српски цариник смртно озбиљан, уз обавезну проверу по неког путничког кофера у повратку. Уз велика инострана инвестирања и америчку подршку, Албанија за пар година може да постане примамљива туристичка дестинација. У корист

томе сигурно иду и ниске цене, лепа морска обала, мноштво нових хотела, љубазност домаћина. Оптимизам људи је највећи капитал Албаније. Сви стереотипи падају у воду када се посети Албанија, једна од најмистичнијих и најмање познатих земаља Европе, коју смо вазда исмевали. Уосталом, можда је дошло време да, напосредом, заиста упознамо једни друге.

ЗА ТРИ ГОДИНЕ ФЕСТИВАЛ ЈЕ ПОСЕТИЛО ПРЕКО 25.000 ПОСЕТИЛАЦА ИЗ ЗЕМЉЕ И РЕГИОНА

„ПАРТИБРЕЈКЕРСИ”, „ОРТХОДОКС КЕЛТИ”, ДИ-ЦЕЈ ДУЕТ „БАНГ ЛА ДЕКС” ПРВИ СУ НАЈАВЉЕНИ ИЗВОЂАЧИ

„ШУМАДИЈА ФЕСТ”

Преко педесет извођача

Легендарни „Партибрејкерси”, „Ортодокс келти”, ди-цеј дует „Банг ла декс” први су најављени извођачи, који ће ове године наступити на четвртом „Шумедија фесту”, који ће као и до сада бити одржан на платоу испред „Шумедија сајма”. Новина, од ове године, је да ће фестивал трајати три дана, од 21. до 23. августа. Улазнице по промотивној цени од 990 динара за комплет већ се могу купити на свим продајним местима „Евентима” и „Тикетлајна”.

Такође, од ове године фестивал ће се одвијати на две локације, на којима ће наступити преко 50 извођача из земље и иностранства. Од хедлајнера за главну бину, организатори овог фестивала најављују и „Прти би-ци”, „Ивеза енд елементс”, Шкабу и ?облу...

Прошле године је за два дана фестивала било преко 12.000 посетилаца, а пошто ће фест ове године трајати три дана и на две локације очекујемо посету између 15.000 и 20.000 људи, наводи се у саопштењу организатора.

Да подсетимо, овај фестивал настао је 2011. године, као идеја младих људи који су хтели да оснују фестивал, који ће се дешавати сваке године у исто време и који ће

својим богатим програмом обухватити дешавања из разних области уметности, спорта, екологије и тиме привући велики број посетилаца из земље и иностранства.

„Шумедија фест” је фестивал који обилује музичким и уметничким активностима са циљем да допринесе развоју културе и едукације младих људи и омогући им да учешћем на великом музичком догађају истовремено прате предавања, радионице и размењују искуства из унапред одабраних тема из свих области, кажу организатори.

Уз имена као што су „Ју група”, „Саншајн”, „Забрањено пушење”,

КОНКУРС ЗА ДИ-ЦЕЈЕВЕ

Део екипе

Љубитељима електронске музике, „Шумедија фест”, нуди могућност да се представе на овогодишњем фестивалу. Они који сматрају да су свој ди-цеј таленат довели до савршенства, а немају простор да то и покажу, желе да наступе на „Сајлент диско стејџу”, желе да се њихово име нађе на великој медијској кампањи фестивала, могу да се пријаве да „врте” на адреси office@sumadijafest.com.

Потребно је да пошаљу име и презиме, уметничко име, информацију о томе коју врсту музике „врте” у својим сетовима и линк за преслушавање најбољег сета, као и да одговоре на неколико лаких питања.

Конкурс је отворен до 25. јула, а одлуку о томе ко ће наступати донеће комисија коју ће саставити менаџмент фестивала. Резултати конкурса биће објављени најкасније до 5. августа.

„Ван Гог”, „С.А.Р.С.”, „Бед копи”, „Севдах бејби”, ди-цеј Том Нови, за само три године фестивал је посетило преко 25.000 посетилаца из земље и региона.

Иначе, и ове године биће организована фестивалски камп у Еко парку Илина вода, а поред шатора биће организована и ди-цеј „Еко” бина, која ће радити од 9 ујутру до 19 часова увече за време трајања фестивала.

М. Ч.

„МОСТОВИ БАЛКАНА”

Слике и графике

Изложба слика и графика младе уметнице Марије Јевтић, из Новог Сада, биће отворена у галерији „Мостови Балкана”, у четвртак, 10. јула, у 19 часова. Поставка носи назив „Формирање идентитета”.

Уметница у својим сликама, обједињеним у овој збирци радова, истражује интеракцију, супротстављеност и међузависност индивидуе и окружења, човека и природе, светог и профаног.

Сведене форме, наглашене линије, наменски ограничени спектар употребљених боја, као и поигравање елементима колажа, мурала, графита, али и православне иконографије, све су то изражајна средства којима уметница настоји да при-

ближи посматрачу своју визију опозиција којима се бави и њиховог односа.

Посебну димензију радовима даје спорадично коришћење брезове коре, песка и других необрађених природних материјала као подлоге, што доприноси потенцирану оног чистог, непатвореног, изворног, од чега се човек сада и овде више него јасно отуђио, наводи Ана Јовановић у каталогу изложбе.

Она наводи да Марија Јевтић нема претензије да пропагира било коју конкретан светоназор, али несумњиво осећа потребу да својим на махово уметничким а у сваком случају не свакидашњим асоцијативним приказима, плошним ликовима и специфичним комбинацијама форме и колорита наведе публику на преиспитивање владајућих естетских и идеолошких образаца.

Марија Јевтић рођена је 1990. године у Љубовији. Завршила је средњу уметничку школу у Ужицу, а дипломирала је на Академији ликовне уметности у Новом Саду 2013. године. Члан је организације НПЦ (Нова поента културе), која ради на осликавању мурала.

ГАЛЕРИЈА СКЦ-а

Изложба Амбијент

У Галерији СКЦ-а отворена је изложба графика и скулптуре младог

уметника Филипа Мисите, под називом „Амбијент”. Поставка је артикулсана избором и успостављањем међусобног односа између изложених предмета и изложбеног простора.

Поставка је јединство појединачних дела, графика и скулптуре (при чему оба термина прелазе границе постављене традиционалистичким нормама), и датог, унапред одређеног и у контексту самог рада непроменљивог простора галерије.

Оно што „Амбијент” чини, јесте низ објеката који у основи процеса стварања имају технику дубоке штампе, и један, у односу на остале, наглашене тродимензионалности, који је одраз конструктивистичког концепта уметничког дела као естетичке машине, наводи се у каталогу изложбе.

Називима појединих сегмената „Амбијента” уметник јасно ставља до знања да прикази простора служе као носиоци потенцијално неограниченог броја значења. Од општих, попут дома, станишта” или простора за складиштење, преко наглашено симболистичких, као што су закљон, топлина, излаз, до оних одређених друштвеним, културалним или историјским контекстом, излог, монумент, рјепинов округли сто. При чему ниједна подела није коначна и неупитна. Напротив, свака је скоро у потпуности одређена субјектом који је врши, каже Владимир Ранковић.

Филип Мисита рођен је у Крагујевцу, 1988. године. Завршио је основне академске студије на овдашњем Филолошко-уметничком факултету, одсек примењених уметности, студијска група за графички дизајн. Тренутно је студент мастер академских студија на ФИЛУМ-у, где је запослен као сарадник у настави, на предмету графика и графичке технике.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО” НАГРАЂУЈЕ

Идеје из лабораторије

Два најбржа читаоца „Крагујевачких” биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштва”. Реч је о књизи др Дејвида Б. Агаса „Живот без болести”.

Прочитајте ову књигу и променићете макар једно од својих убеђења о здрављу и болести. Истовремено провокативна и надахнујућа, ова књига може променити све што сте мислили да знате о здрављу. Др Дејвид Б. Агас доноси своје идеје из лабораторије и амбуланте, право у животе свих људи, показује нам како да живимо дуго, здраво и без болести. Читање ове књиге нешто је најбоље што можете учинити за себе и своје најближе. Помоћу медицинских истраживања и префињеног разумевања сложености људске физиологије, др Агас представља практичне методе превенције болести и побољшавања здравља. Покушава да и здравље и болест учини веома личним, те наглашава колико је значајно да свако упозна себе – своје навике, своју породичну историју, своје генетске ризике. Др Агас уводи потпуно нов начин посматрања болести и здравља: угледајући се на физичаре, он посматра тело као сложени систем и помаже нам да увидимо како све, од рака до исхране, представља део укупне слике. Резултат је истовремено и користан водич како остати здрав и фасцинантна анализа најновијих открића у области науке.

Потребно је да у петак, 11. јула, позовете 034 333 116, после 10 часова и добићете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан”, која се налази у Тржном центру „Плаза”

КУРС ГИТАРЕ Завршни концерт

НАСТУП
ЧАК 18
ГИТАРИСТА
У КАФЕУ
„ТВИСТ”

Завршни концерт првих полазника Креативног курса гитаре, који је „Гитар арт фестивал” организовао у сарадњи са овдашњим Студентским културним центром, одржан је прошле недеље, у кафеу „Твист”. Овдашња публика била је у прилици да чује и види наступ чак 18 гитариста, који су направили одличну атмосферу у клубу.

Програм који су полазници курса представили био је састављен од песама „Ролинг стонса”, рок класика, као и неких лакших класичних комада. Иначе, наступили су полазници који су за само четири месеца научили да свирају репертоар са десетак нумера, уз помоћ професора гитаре Саше Несторовића.

Да подсетимо, овај курс почео је у фебруару и трајао је 32 часа, где су полазници успешно завршили први ниво. Овај курс гитаре организује се у чак 15 градова Србије, а према речима организатора из „Гитар арта”, у Крагујевцу, велику подршку пројекту пружио је Студентски културни центар, који је у великој мери допринео популаризацији и успеху курса. У првом семестру било је око двадесетак талентованих полазника, који су успешно савладали први ниво курса. Течај садржи четири нивоа и поново са радом почиње у септембру, а напредне групе ће усавршавати и продубљивати основно знање, али организоваће се и нов упис за полазнике основног нивоа курса којима ће бити обезбеђене књиге и гитаре.

Саша Пилиповић и Јержи Ханзлик, пред наступ на Европском конгресу есперантиста, последње припреме и пробае одржали су у Крагујевцу. У Ријеци ће извести представу „Удружење жртава – Ширли Валентајн“

„Прово коненциадас пост дек минутој. Ђуви дезирас кафон?“ – овим необичним питањем дочекали су нас пред почетак пробе Саша Пилиповић и Јержи Ханзлик, глумачки двојац, који се ових дана у Крагујевцу припрема за наступ на Европском конгресу есперантиста.

Јержи свира неку гитарицу, а Саша тражи реквизиту.

Из нашег збуњеног погледа закључују да их ништа нисмо разумели, а онда следи још један дужи Пилиповићев монолог. Ту препознајемо „рапортисто“, „амико“ и „Крагујевачке“. Јасно нам је да нас представља Јержију, али и даље је мистерија прво питање. А онда је уследило и објашњење. Једноставно, рекли су нам: проба почиње за десет минута. Да ли желите кафе?

Да смо имали гугл преводиоца могли смо да одговоримо „есперанто естас бела лингво“, а овако смо само потврдно климнули главом.

Управо овај језик спојио је Пилиповића и Ханзлика, који већ годинама веома успешно заједно изводе представе на есперанту. Пропутовали су и цео свет од Бразила до Вијетнама играјући на овом језику, за који се некада сматрало да ће постати други службени језик.

Њихово пријатељство почело је још 2002. године, у Бразилу, где су се упознали на једном од светских конгреса есперантиста. Како сами кажу спојила их је љубав према овом језику, позоришту, музици и путовањима.

Овога пута, у Ријеци, извешће представу „Удружење жртава – Ширли Валентајн“, комад који је прерадио Јержи Ханзлик, по истоименом филму.

- То је прича о Ширли Валентајн, жени која је некада имала снове, а сада је занемарена домаћица која прича са кухињским зидовима.

КРАГУЈЕВАЧКЕ ПРОБЕ ШИРЛИ ВАЛЕНТАЈН

Пред наступ у Ријеци

НА ПРОБИ:
САША ПИЛИПОВИЋ
И ЈЕРЖИ ХАНЗЛИК

Ми смо тај текст „превели“ као причу о усамљеном мушкарцу у браку, кога жена оставља и одлази у Грчку на море, објашњава нам Јержи на три језика - пољском, енглеском и есперанту.

Премијерно овај комад одиграли су на Исланду, у Рејкјавику, пред препуним гледалиштем, потом у Сан Рему, а сличне реакције очекују и овог пута у Ријеци.

Занимљиво, заједничку пред-

ставу до сада нису играли у својим родним градовима, а као објашњење наводе да се плаше да не би било много публике. Ипак, како нам је рекао Пилиповић, позоришну сарадњу два града, Крагујевца и Бјалско Бјале, по први пут, иако је реч о два брата града, остварио је управо Јержи. Наиме, овај Пољак уговорио је прво гостовање Крагујевачког Театра представом „Лепотица Линејна“, прошле године.

Интересанто је да Јержи није глумац, већ издавач који је желео да своју пасију ка есперанту изрази и са дасака које живот значе. Иначе, има веома богату пословну биографију. Издавачку каријеру почео је управо на есперанту, и то тако, што је крајем осамдесетих, чим је стисак режима попустио, објавио књигу „Кама сутра“, што је био веома храбар подухват у то време.

- До сада је продао преко пет милиона својих издања, а власник је и радио станице, као и локалних новина. Говори неколико језика, а један је од најбољих предавача есперанта у Пољској, додаје Пилиповић.

Од Јержија сазнајемо да је тек други пут у Крагујевцу, да му се свиђа град, да имамо лепе жене, али да нам пиво и није нешто. Иначе, нада се да ће следећи сусрет у нашем граду бити на Балканском конгресу есперантиста, који Саша Пилиповић планира да организује следеће године.

- То је само идеја, али ваљало би на њој поради, каже Саша, који је успут након дуге потраге пронашао свој инструмент који је тражио током нашег разговора.

Проба ће ускоро почети, па ваља оставити овај двојац да се ваљано припреме за наступ у Ријеци.

М. ЧЕР

ЈЕЗИК НАДЕ И ПРИЈАТЕЉСТВА

Број есперантиста се повећава

Када је пољски лекар Лудовик Заменхоф измислио нови језик, једноставан и лак за учење, с речима које се истоветно или слично изговарају у већини светских језика, идеја му је била да постане други службени светски језик. Уџбеник тог планског језика потписао је као доктор Есперанто, што ће рећи „онај који се нада“. Отуда је есперанто познат као језик наде, пријатељства и разумевања, отворен за развој и за пулс живота, што значи да се допуњава и богати као и сви други живи језици.

Заснован на лексичким и граматичким основама европских, у првом реду романских, језика, с једноставних 16 граматичких правила, есперанто се може савладати за неколико дана. Пошто је отворен за развој, Академија за есперанто сваке године усваја нове, међународно познате речи из разних области стваралаштва, науке и технике, тако да их сада у речнику есперанта има око 100.000.

Есперанто данас спада у ексклузивни круг од пет одсто језика којима у свету говори више од милион људи. При томе се број есперантиста брзо повећава, захваљујући интернету, тако да они данас делују организовано у 135 земаља.

ЈАГЛИЧИЋ У ИЗБОРУ СЛОВЕНСКИХ ПЕСНИКА

У друштву Десанке, Диздара и Шимборске

У Харкову је недавно објављена књига песама „Два на десет“ руског песника из Украјине Сергеја Шелкова са његовим преводима из поезије словенских песника, међу којима је и двадесет пет песама крагујевачког песника Владимира Јагличића. Уз нашег Јагличића, од српских песника заступљени су Десанка Максимовић, Мак Диздар и Душан Костић, а од осталих заступљених, свесловенских поета ваља споменути Виslаву Шимборску, Адама Загајевског, Васиља Холоборотка, Јарослава Сајферта, Вићеслава Незвала...

Јагличић је, такође, позван на Трећи конгрес преводилаца који организују Федерална агенција за штампу и масовне комуникације у сарадњи са московским Преводилачким институтом који ће се одржати од 4. до 7. септембра у Москви. На овом еминентном скупу Јагличић ће наступити с темом „Преводиоци поезије као препознавање два песника“.

З. М.

ДАНИ СРПСКЕ КУЛТУРЕ

Ђорђевић у Паризу

На недавно завршеним Данима српске културе, у Паризу, поред бројних уметника из целе Србије, тамошњој публици представило се и Позориште младих Центра „Абрашевић“, односно Владимир Ђорђевић. Овај Крагујевчанин имао је чак три наступа у главном граду Француске, а изводио је беседе Светог владике Николаја Велимировића.

У име удружења „Краљ Петар Први“, почасни председник господин Петар Милић, уручио је Ђорђевићу признање „Завет српског ратника“ и медаљу „Краљ Петар I Карађорђевић“ за изузетан допринос очувању српске традиције и културе.

- Наступао сам у храму Светог Саве на Симплону, на гробљу Тје, на коме је 756 гробова српских ратника и код споменика Краљу Александру Карађорђевићу. Последњем наступу присуствовао је и престолонаследник шпанске круне Хенри VI, са којим сам се касније и упознао, открива нам Ђорђевић.

Наиме, овог Шпанца је дирнуло његово казивање, а како није разумео ни реч, одлучио је да приђе и да се упозна са нашим глумцем, како би сазнао детаље из беседе.

Према речима нашег саговорника тешко је било испратити велики број програма, од изложби, представа, концерата. Српска и француска публика могла је да види наступ солиста Школе за музичке таленте из Ђуприје, играча традиционалних игара париских уметничких друштава, наших музичара из Француске.

- Због згуснутог распореда могу да кажем да сам само „протрчао“ кроз Париз, а од програма бих издвојио наступ глумице Мирјане Ђурђевић, који је играла монодраму „Чучук Стана“, по тексту Рајка Ђурђевића, као и предавање историчара уметности Срђана Срећковића, објашњава Ђорђевић.

Иначе, он је беседе владике Николаја изводио и пред овдашњом публиком почетком јуна, у порти Саборног храма.

М. Ч.

УКРАТКО

Полиитички филм

У петак, 11. јула, у „Кутији шибица“ СКЦ-а, од 19 часова, одржаће се у оквиру циклуса предавања „Политички филм“, Тадеја Курепа, пројекција и дискусија о филму „Незгодан човек“.

Четрдесетогодишњи Андреас стиже у непознати град и не сећа се како је ту доспео. Ту има посао, стан и супругу, али примећује да нешто није у реду. Људи око њега немају никакве емоције. Андреас покушава да оде из града, али то једноставно није могуће. Међутим, кад сретне Хуга који има исте жеље, појавиће се нада.

Ово је један од најуспешнијих норвешких филмова у иностранству, а приказан је на више од 60 фестивала.

Ово је прича о човеку који схвата да је нешто суштински погрешно са светом у коме живи, иако то нико око њега не примећује. Изузетна алегија за систем у коме живимо и његове идеолошке и репресивне механизме којима се чува поредак.

Награђена дела Ерчевића

У изложбеном простору Атељеа Ерчевић, у Улици Кнеза Михаила 1/4, крагујевачки сликар Јордан Ерчевић представиће ликовној публици своја награђена дела од 1967 до 2008. године. У оквиру ове ретроспективне поставке Ерчевић ће изложити слике, скулптуре и цртеже. Изложба слика биће отворена у петак, 11. јула, у 20 часова.

Промоција романа

Промоција књиге „Суви чокот“ Гордана Илић, одржана је ове недеље у дворишту СКЦ-а. О књизи су поред ауторке говорили Зоран Петровић и Ненад Глишић.

Гордана Илић рођена је 1970. године у Крагујевцу. Дипломирала је на Педагошком факултету у Јагодини и стекла звање професора разредне наставе. Запослена је у ОШ „Мирко Јовановић“. Свој први роман „Да те љубим очима“ објавила је 2010. године.

Фестивал уметника хармонике

У току је 23. Фестивал уметника хармонике, који је и овог пута окупио лауреате највећих светских такмичења хармонике, па је тако и ове године крагујевачка публика у прилици да види најбоље солисте са такмичења у Арасатеу, Клингенталу, Кастелфидарду, као и најбоље на Светском купу и Светском трофеју у прошлој години.

У четвртак и петак, планирани су концерти Жан Батист Буда, из Француске, победника у Клигенталу, у категорији варије музике, као и Кинескиње Ханзи Ванг, најбоље на такмичењу у Арасатеу.

Последњег дана фестивала, у суботу, 12. јула, наступиће дуо Шеварлић - Керкез (Србија, Немачка), победници такмичења у категорији дуета у Кастелфидарду.

Сви концерти почињу у 20.30 часова и биће одржани у сали Прве крагујевачке гимназије, а улаз је слободан.

СТРИП КОНФЕРЕНЦИЈА

Шумадија нова Дарквудија

На скоро тридесет трибина чуло се толико новитета, да су и гости из Италије, стрип цртачке куће Бонели, били изненађени. Највише их је очарала спонтаност окупљања стрип аутора, интерактивност са љубитељима стрипа, а окупљање су дефинисали магичним речима организатора „кажеш Загор и готова Стрип конференција”

Да је Крагујевац највеће упориште „Боњелија” у српској култури и да Београд и сви други на Балкану могу само да испуштају ту чињеницу, рекао је пре неколико година стрип теоретичар Зоран Стевановић. Како његова тврдња није далеко од истине показала је Пета међународна стрип конференција „Крагујевац 2014” одржана протекао викенда. У Народној библиотеци „Вук Караџић” и „Дому оmlадине представљена су нова, најважнија будућа издања, презентовани су искусни, али и млади стрип аутори и издавачке куће, па књижаре и изложбе графике, слике и фотографије посвећене стрипу и њиховим ауторима, а није изостала ни традиционална берза стрипа.

На скоро тридесет трибина чуло се толико новитета, да су и гости из Италије, стрип цртачке куће Бонели, били изненађени. Највише их је очарала спонтаност окупљања стрип аутора, интерактивност са љубитељима стрипа, а окупљање су дефинисали магичним речима организатора „кажеш Загор и готова Стрип конференција”!

Почетак је припао најмлађима. Радионицу стрипа са предшколцима обданишта „Полетарац” уз велико одрицање од политичких тема маестрално је одрадио велики стрип аутор светског нивоа Марко Сомборац.

Нећемо цртати политичаре, већ костимираног супер чуку са великим

ТРАДИЦИОНЛНА БЕРЗА СТРИПА

ИВИЦА СТЕВАНОВИЋ, ПРЕДСТАВИО СЕ АЛБУМИМА „ГНУСОБНИ СЛУЧАЈЕВИ” И „ЉУБАЗНИ ЛЕШЕВИ” И ИЗЛОЖБОМ ГРАФИКЕ

ушима, „Бетмена”. Лако га је цртати. Јаје је труп, стално је љут, има плашт и знак шшишмиша. Највећи непријатељ му је један господин са кишобраном, почео је Сомборац.

Причу је мајстор политичке сатире у форми стрипа наставио у Народној библиотеци на промоцији своје књиге „The Best of Blic Strip by Marko Somborac”. Књига је логична последица награде „Десимир Тошић”, на чијим таласима је, како каже, направио избор својих радова.

Од малена се бавим цртањем. Отац ми је карикатуриста, растао

сам међу стриповима и часописом „Керемпук” из кога сам много тога научио. Посао цртача дневног стрипа добио сам у децембру 2005. године, јер сам био једини цртач који је тога дана био код куће поред телефона. Пре тога радио сам „Стокиће” у „Новостима” и понеку карикатуру у „Језу”. Мој стрип нема политичку обојеност, ником

не смета да кажем много. Волим поруку да прикажем некад директно, а понекад у обланди, том филозофијом филтрирам информације. Поенту која не би била актуелна за годину-две избаћим, прича даље наш саговорник.

Драго му је да види у дневним новинама епигоне његовог стрипа. Сматра да није он ту форму измислио и актуелност му иде у прилог.

Сомборца сви знају и воле, али звезде Стрип конференције ипак су били Гости из Рима, италијанске и светске престонице индустријског стрипа школе „Боњели” која је увела у културу цртаних прича генерације заљубљеника. Цртачи Марчело Мангиантини, Лео Мацес и Валтер Вентури, представили су се као чувари и учитељи људских душа.

Марчелов отац је био књиговезац и често је помажући оцу, повезивао и стране стрипова, тако је почео да црта „Зороа” који га је одвео у ликовну уметност. За фирму и сада црта Зороа, а поноси се илустравањем живота „Филипа Мачелија” Италијана који је покренуо револуцију у Француској и Америци. Лео за Боњелија црта „Текса”, „Магични ветар” и „Скривено лице” и воли баштованство. Валтер је у почетку сликао недељне табле и „Број седам” за Дизнија, код Боњелија црта „Загора”, „Бред Барона”, „Демјана” и потпуни је аутор „Великог Безинија”.

Сва тројица сматрају да је стрип културна чињеница, али да се чита све мање! Први пут су на једном фестивалу стрипа ван Италије.

ИКИГАМИ

Приче о страху од смрти

Јакша Никодијевић је први гост фестивала стрипа који је дошао из Азије, Кине, тачније из града Жен Хон Конга, али преко Токија. Рођен у Младеновцу, архитектуру завршио у Београду, свирао бас у рок групи „Хаус оф гостас” и нашао посао у Кини. Мрзело га да оверава картоне у заводу за запошљавање, већ пројектује Музички центар са 25 хиљада квадрата, у граду Ен. У часовима одмора тркне до Токија и са фирмом „Шогакукан” се договори и донесе и објави „први манго стрип на српском језику”. Наравно да је успут, у Београду, основао издавачку кућу, и са другарицом Милицом Бојковић, издаје за сада две свеске „Икигами” приче о страху од смрти којим држава на Далеком истоку повећава продуктивност. Не верујем да ће ту идеју о економском просперитету преузети иједна земља балканска, али можда ће страх од рада и реда бити идеја за његов стрип који ће издати у Јапану.

ЈАКША НИКОДИЈЕВИЋ

Дружили су се са колегама и са љубитељима стрипа.

Сложили су се да њихов рад подразумева усамљенички рад у студију и изненадило их је да у Србији оволико људи познаје њихове радове. Сматрају да њихови земљаци нису јаки у читању и да је Серђо Бонели много помогао земљацима у образовању. Помало су незадовољни одсуством чврсте руке у

фирми која је настала смрћу оснивача.

Гости су отворили и расправу о будућности стрипа и стрип јунака. Дилан Дог је постао велики јунак видео игара и очекује се да ће мултимедијалност бити пут многих па можда и „Загора”.

Један од најинтересантнијих аутора окупљања стрипација представио се албумима „Гнусобни слу-

АКТУЕЛНОСТИ И СЕЋАЊА

Калдрмаши

Да калдрмаши воле стрп и усмеравају своју енергију ка младима доказали су прошле године у школи „Ђура Јакшић” оградивши фудбалско игралиште и скупивши огромну помоћ ове године за поплављене „Моравце”.

Стрипови су кључни у одрастању адолесцената, треба их одвојити од монитора компјутера и вратити дружењу, игри, рекао је Владан Лазовић један од оснивача удружења.

Сазнајемо да удружење броји преко хиљаду чланова и да добијају по педесет нових чланова дневно.

ВЛАДАН ЛАЗОВИЋ

МАРКО СОМБОРАЦ ЦРТАО ЈЕ СА КЛИНЦИМА У ОБДАНИШТУ

САЈТ О КУЛТУРИ

Показивач

У оквиру сајма стрипа представљен је портал „Показивач”, намењен свима онима који желе себи и другима да улепшају дан. у времену када су добре вести у другом плану „Показивач нуди могућност да се у њему појављују само добре вести, које промовишу културу, образовање, уметност и добре стране забаве.

- Култура је опет у моди! У сарадњи са светом стрипа два пута годишње организована конкурс за најбољи стрип у свим узрасним категоријама, рекао нам је Зоран Тодоровић, директор портала.

Анкете говоре да људи све више времена проводе уз интернет! Ако је тако „Показивач надграђује културу и образовање подижући свест о очувању добрих страна традиције.

ГОСТИ ИЗ ИТАЛИЈЕ

чајеви” и „Љубазни лешеви”, али и изложбом илистрација из стрипова. У питању је професор Ивица Стевановић, који је, због издавачке куће „Комико”, Нишаву заменио Дунавом и преселио се у Нови Сад.

- Био сам давно у Крагујевцу на Великом школском часу тамо негде осамдесетих. Од онда се много град променио. Види се живот на улици и просторно је већи, освојио је периферију. Колеге организатори су прави професионалци. Преломни тренутак у животу био је када сам уписао факултет и схватање ликовности развио у вештину ликовне перцепције. Формирао сам стил и издао „Љубазне лешеве” који су ме обележили као илустратора и стрип цртача. „Сподобе” су ми биле механизам одбране, хаику стрип у Нишкој лексици, једна страна један скеч, објашњава Стевановић.

„Љубазне лешеве”, први графички роман урадио је заједно са Зораном Панеоским почео је пре бомбардовања и издао га заједно са Студентским центром из Новог Сада, после бомбардовања. Сами су

СТРИПОВИ И КЊИГЕ ЗАЈЕДНО: У НАРОДНОЈ БИБЛИОТЕЦИ

нашли пут ка публици, доживели су и треће издање, и могу се похвалити да га купује искључиво нежнији пол.

И тако пуна три дана. Ређали су се аутори радионице, стрипови али и неки други медији (види антрфиле). Програм је био толико богат да се са правом може упитати хоће ли организатори имати кога новог да представе наредне године.

Милош ИГЊАТОВИЋ

ОЧИМА ГОСТИЈУ

Победа шумадијског духа

Пише Зоран Стефановић

Са тачке гледишта учесника и посетилаца, и овогодишња Међународна конференција стрипа у Крагујевцу била је велики успех. И то упркос, домаћински скриване, чињенице да се за саме организаторе подухват ове године граничио са научном фантастиком (срећом, десило се, не и хорором).

Наиме, нормалних буџетских услова скоро да није било. Сви који су могли подржали су овај важан фестивал у Југоисточној Европи, изузев два кључна играча: сам град Крагујевац и предузеће „Фијат”, који су, како чујемо, са задовољством потапали организаторе по рамену и искрено им пожелели срећу у даљем стављању средишта Шумадије на европску мапу популарне културе. Али се оба ова најлогичнија спонзора ни сад за кесу нису ухватила (заборавивши да у овој земљи стотине хиљада гласача, пореских обвезника и купаца аутомобила чита стрипове сваки дан).

Како било, организатори су се, вероватно по скупу личну цену, изборили за континуитет своје већ традиционалне манифестације.

Као и претходних година, и житељи града и љубитељи са Западног Балкана имали су прилике да присуствују серији добро одмерених догађаја, повољно набаве издања из државе и региона, и друже се са десетинама угледних имена у врло угодним амбијентима Библиотеке „Вук Караџић” и Дома омладине. Кључни програми су забележени и за историју; видећете их преко званичног канала на Јутјубу, али и на надахнутим и проницљивим фотографијама медијског барда Милоша Игњатовића.

Наравно, највише пажње су изазвали гости из Италије, аутори најтиражнијих европских серија унутар куће „Серџо Бонели Едиторе”: Валтер Вентури, Леонард и Марчело Манђантини, који су изгледали вишеструко изненађени степеном стрипске културе на источној обали Јадрана, овдашњом популарношћу њихових личних дела, али и познатом шумадијском гостољубивошћу у једном лепом граду.

Уз представљање већине главних издавача у Србији, списак гостију је такође укључио наше ауторе од којих многи имају међународни реноме. За пасиониране љубитеље културе, изванредно је искуство боравити више дана са тако различитим ствараоцима као што су Зоран Туцић, Ђорђе Миловић, Саша Ракезић, Алекса Гајић, Марко Сомборац, Ивица Стевановић, Златко Миленковић, Павле Зељић, Горан Трајковић, Сабахудин Мурановић, Стеван Субић или Србољуб Никић.

За нас придошле је увек једно од кључних задовољстава у Крагујевцу дружење са колегама који живе у самој Шумадији - Драганом Савићем, Вујадином Радовановићем, Добрицом Вучковићем, Миланом Јовановићем - где се жељно размењују најновије вести о стваралачким и пословним подухватима.

И овогодишњом конференцијом је Удружење „Свет стрипа” - које је такође издавач важног западнобалканског магазина „Киша” подржаног од Министарства културе и информисања Србије, али и организатор конкурса „Бранко Плавшић”, показало да је амбиција не само стопостотно испуњена, већ и да је надишла сва наша почетна очекивања. Највише због ударничког рада, истинског самопожртвовања људи из језгра фестивала: Небојше Весовића, Ненада Лазаревића, Милана Јовановића, Емине Игњатовић, Ивице Варјачића, Недељка Весовића, којима се у име гостију овако најдубље захваљујемо.

Крагујевац овим остаје битна тачка, и то у добу када управо Србија има највише стрипских догађаја у целој Југоисточној Европи (десетак важнијих). Сви су они, срећом, потпуно различити, од оних намењених локалним заједницама, до амбициозних међународних и добро профилисаних фестивала попут Лесковца и Београда. Ова формула се показала толико добро да у неким случајевима утиче на локалну привреду - не само преко већ мерљивог прилива у туристичком сектору, него и преко повећаног броја локалних аутора који извозе своје услуге чак и у иностранство, захваљујући контактима оствареним на фестивалима.

Зато се у следећим годинама може очекивати и појачана конкуренција међу манифестацијама, као што нам показује случај још једног одличног фестивала, „Нифеста” у Нишу, одржаног у априлу ове године. У Крагујевцу је овај нови догађај представио један од оснивача, Зоран Николић, председник нишког удружења „Бранко Плавшић”. Случај са Нишавом показује како сви државни органи, привреда града и цела локална заједница могу глатко и систематски да подрже овакве (буџетски скромне) манифестације и одмах осете благотворне ефекте сваке врсте.

Лествица се, дакле, подиже. Зато се већ сад може наслути да ће Међународна стрипска конференција „Крагујевац 2015” бити другачија. Већа и још боља.

Ко зна, можда ће у себе укључити и филмски фестивал, маскенбал на улицама или концерте изненађења. Све у циљу омасовљења оволике радости и духовне користи које Крагујевчани у свом граду већ годинама имају, а и нама, гостима, је пружају.

(Аутор је међународно објављивани сценариста и историчар стрипа из Београда. Члан је Ујравног одбора Удружења српских уметника Србије www.usus.rs)

НОВА ЗАБАВА

ИГРА „КЕШИНГ ГАНГ”

Друштвене игре

Лек против досаде и борба против стреса, „Орхемеј”, „Кешинг ганг” и друштвене игре на табли, Крагујевчани који су се играли гуменим пиштољима уз помоћ специјалних карти. Да видимо како то изгледа!

Карте су специјалне у игри „Кешинг ганг”, оне показују да ли је пиштољ пун или празан да ли играч блефира, рекао нам је Марко Маринковић генерал лажних гангстера.

За себе кажу да немају стално седиште јер нису политичка странка, секта ни удружење грађана са племенитим или неким другим великим циљем, већ само људи који се понекад сретну.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (17)

Литерарна дружина Подмладак

Пише Дејан Обрадовић

Подмладак, као најстарија и најпознатија дружина у Првој крагујевачкој гимназији има своје корене у далекој 1868. години када је формирана „Читаоница гимназијских ђака“. Две године касније, ова дружина добила је име „Подмладак“. Прекинула је рад 1874. године, па је поново одобрена 1880. године. Сличне дружине постојале су по свим гимназијама.

Основан у циљу општег усавршавања и књижевног васпитања, „Подмладак“ је од не толико важне ђачке организације током времена постао права књижевна дружина са одређеним правилима и програмом рада. Значајан догађај у раду ђачке дружине „Подмладак“ огледао се у издавању збирке радова њених чланова (1905), на 110 страна, са 33 ученичка рада у стиху и прози, као и преводе са француског, немачког и руског језика. Ратови су прекинули рад школе.

Крајем 1921. године у Гимназији су постојале две ђачке литерарне дружине „Подмладак“ (99 чланова) и „Доситеј“ са 53 члана.

Активност „Подмлатка“ обновљена је већ 1919. године. Принципи рада се до 1941. године нису много мењали, али се тридесетих година запажа промена идеолошког става, што је настало као последица уплива ученика који су били укључени у пропаганду комунистичких идеја. Дружина је имала своју управу, састављену од ученика. Цела организација се може сагледати по принципу рада у школској 1920/21. години. *Управу* су чинили: председник (Милош Петровић), потпредседник (Јован Пауновић), секретар (Душан Симић), благајник (Ивко Ђоновић), подблагајник (Драг. Степановић) и књижничар (Трифун Динић). У току школске године одржано је 15 састанака. Читани су и анализирани *оригинални радови* из књижевности.

У оквиру *дискусије* разматрана су правила Савеза средњошколских удружења, односно увођења заједничког књижевног језика српскохрватске екавштине, и дискутовало

се о моралном, интелектуалном и физичком образовању школске омладине.

Ученици осмог разреда приредили су у гимназијској сали 31. јануара *Изоришни комад* „Пољска болница Дринске дивизије“ – догађај из овога рата, од В. Станимировића. Приход је био усмерен у корист ђачке књижнице.

Дружина је примала листове – „Српски књижевни гласник“ и „Мисао“. Приновљено је око 350 књига на српском и француском из свих области.

До 1933. на челу „Подмлатка“ били су ученици: 1919 – Моша Ели; 1920–Момчило Јовановић и Милен Николић, потпредседник; 1920/21–Милан Величковић; 1921/22–Милош Петровић и Петар Јовановић; 1922/23–Јован Бакић и Михаило Ђ. Молеровић; 1923/24–Михаило Ђ. Молеровић, Светислав Максимовић и Радмило Јовановић; 1924/25–Жарко Протић, Александар Панић, Драг. Додић; 1925/26–Милан Зекавица, Боривоје Глишић; 1926/27–Драгиша А. Стевановић; 1927/28–Лазар Лилић, Алексије Ђоковић и Драгиша А. Стевановић; 1928/29–Драгиша А. Стевановић; 1929/30–Верољуб Мирчећ; 1930/31–Војислав Ђурић; 1931/32–Стеван Глишић; 1932/33–Чедо Ђурђевић и Милош Јовичић; 1933/34–Марко С. Николић.

У послератном „Подмлатку“ се дуго осећао утицај минулог рата: већина радова третира социјалне проблеме и то често у форми приповетке или новеле, а каткад и у виду расправе. У таквом жанру су писали Милен Николић, Моша Ели и Никола Кузељ, при чему је Милен Николић то радио у виду приповедака („Мамо, мамо“, „Последњи трзаји“), а Ели и Кузељ у расправа-

ма (Нпр. Никола Кузељ – „О идеји, философски проблем“. Као песници су се истицали Момчило Илић, Александар Миленовић и Бранко Филиповић.

Књижевна критика је била на завидној висини, а нарочито су се истицали Момир Вељковић, Милош Савковић, Милен Николић, Бора Тасовац и Вељко Миленковић. Миодраг Александровић је својим расправама из области природних наука давао научно обележје.

Одмах после рата, за председниковања Моше Елија, „Подмладак“ је приредио комеморативну седницу Јовану Скерлићу. Том приликом су читани Скерлићеве радове, док је Скерлићев бивши студент Милоје Павловић, наставник, одржао предавање о његовом животу и раду, како политичком, тако и књижевном.

Будући песник Радосав Драгутиновић (†1933) је у „Подмлатку“ испољио свој песнички таленат. Осим њега, у свом сећању на рад „Подмлатка“ Михаило Молеровић као даровите песника издваја Ивана Швабића, Властимира Петровића, Жарка Протића, Ђорђа Поповића и Димитрија Петковића. Владан Батављевић је чинио покушаје у жанру драме, док су се у књижевној критици окушали Константин Васиљевић и Стеван Лилић.

Године 1923. дружина „Подмладак“ је прославила педесетогодишњицу. Прославу је организовала и извела управа којој је на челу био Михаило Молеровић, председник, заједно са књижевним одбором, који је за ову прилику био претворен у одбор за прославу, на чијем је челу био Милош Брашић, ученик осмог разреда. Прослава је трајала два дана. Првог дана је одржана свечана седница у гимназијској

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Прво издање монографије прерано преминулог крагујевачког историчара Дејана Обрадовића, чије делове однедавно као фелтон објављују „Крагујевачке“, а чији је издавач Прва крагујевачка гимназија, подељено је библиотекама и установама културе, школама и факултетима, образовним институцијама у читавој земљи, као и органима локалне самоуправе, без чије подршке књиге не би било.

Одлучили смо да отворимо претплату на друго издање ове вредне монографије.

Први претплатни период трајаће до 1. јула 2014. године и сви који наруче књигу оствариће 30 посто попушта у односу на цену књиге по изласку из штампе. Уплатом од 1000 динара на жиро-рачун школе 840-342666-39, са назнаком „претплата за монографију“, обезбедићете свој примерак овог драгоценог дела. Штампана друго издање биће завршена до 1. јула 2014.

дворани, на којој је председник дружине у свом говору изнео њен историјат. Затим је Војислав Калановић, као стари члан дружине, евоцирао неколико успомена из времена свога ђаковања. Уследило је читање новијих радова чланова дружине.

Сутрадан је изведен исти програм за ђачке свих школа у Крагујевцу.

У току школске 1929/30. одржано је 12 дружинских састанака. Прочитана су 24 рада. Са „Доситејем“, дружином ученица Женске учитељске школе, и „Његошем“, дружином ученица Женске гимназије, организовао је прославу двадесетогодишњице смрти Змаја Јована Јовановића и једно ђачко посело. Дружина је бројала 90 чланова. Дружина је добила нова „Правила“, која су примљена на седницама Наставничког савета и ступила су на снагу 7. маја 1930. године потписом министра просвете Божидара Максимовића, некадашњег члана овог ђачког удружења. Према чл. 3. нових „Правила“ циљ Дружине је: да радом, обавештавањем и вежбањем развија своје чланове умно, естетски и морално, негујући међу њима идеју народног јединства и родољуба.

У току 1930/31. одржано је 11 састанака, на којима су читани оригинални ученички радови и дискутовало се о темама из народне историје и књижевности. У овој школској години Министарство просвете је својом одлуком увело присуство надзорног наставника на седницама „Подмлатка“. Књижница дружине од 1.110 књига била је увећана поклоном професора Јована Мирковића, који је и раније поклањао књиге, па се ценило да његов дар вреди 3.500 динара. Косара Јовановић, мајка покојног професора Илије А. Јовановића, поклонила је чак 257 књига. Београдска Народна књижница је послала 30 књига, а из задужбине доктора Илије Коловића (1852–1915) дошло је још 8 књига. Радило је 126 чланова.

У то време се осетио утицај комунистичких идеја у раду „Подмлатка“, што се није дешавало само у Крагујевачкој гимназији. У распису Министарства просвете наглашава се да се рад у литерарним дружинама „упућује деструктивним правцем“. Од директора је, под претњом личне одговорности, тражено да предузме мере да се то спречи. По свему судећи, овакве наредбе су утицале да се од тада повећа улога надзорних наставника у раду „Подмлатка“, али и да се

левичарска пропаганда настави још активније.

У години када је школа славила стогодишњи јубилеј, о „Подмлатку“ је писано са хвалоспевима, нарочито у „Политици“ (5. новембар 1933), на сам дан прославе. Подсећало се на славне чланове дружине и на њено дуго трајање. У току школске 1933/34. године, почело се са 120 чланова и одржано је 11 седница на којима је прочитано 17 радова, уз критику, дискусију и указивање на нове путеве. Пред крај године се разматрало увођење свих књижевних друштава у школи у „Подмладак“, чиме би се „од расцепканог рада дошло до сложенијег и потпунијег, који би био синтеза оних мањих, расутих по мањим дружинама“. Остало је да се придобију чланови тих дружина.

Током шк. 1936/37. радило је 150 чланова. Одржан је мали број седница „стицањем извесних околности, које су ометале правилан рад“. На крају школске 1936/37. констатовано је да ученици показују интересовање за савремене проблеме. Одржане су две одлично посећене заједничке седнице са књижевном дружином „Његош“ при Женској гимназији. Директор Душан С. Триповић, који је током овог школовања и сам био на челу дружине, подржавао је слободу својих ученика у изношењу ставова. Проблем како да се спречи све јаче дејство комуниста и чланова СКОЈ-а сигурно је довео до тога да се директор школе Лазар Ђурчић у почетку рада у школској 1937/38. години интересује за рад „Подмлатка“. Ученицима је 10. октобра 1937. говорио како треба да схватају рад у дружини и да њихова делатност треба да се креће у правцу личног усавршавања, културног дотеривања, националног васпитања, развијања осећања отмености, другарства и идеализма. Присуствовао је седници дружине 6. новембра 1937. поводом истакнуте теме „О данашњем васпитању омладине“ „коју су ученици расправљали са доста интересантних запажања“. Седнице су одржавале сваке друге недеље. Утицај комуниста у дружини несразмерно је растао у односу на број чланова КПЈ у Крагујевцу. До 1941. године у расправама је предњачио Јосиф Н. Шнерсон, један од најбољих ученика школе, заједно са Слободаном М. Филиповићем. По сећању бивших ђака, у појединим одељењима је две трећине ученика припадало СКОЈ-у.

Наставиће се

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Приредила **Лела Вујошевић**

делимично користећи податке из Лексикона Крагујевца

Пре 175 година: 13. јула 1839. првим Законом о устројењу општина установљена је Општина крагујевачка као локална аутономна јединица. Општина је спроводила судску и полицијску власт, бирала је општинаре (одборнике) чији је број зависио од класе у којој се општина налазила. Челници општине били су кметови који су имали и функцију председника «примирителних» судова. Судски послови обављани су под надзором Округног суда, а остале дужности под надзором месних начелника.

Законом о устројењу општина од 24. марта 1866. успостављени су општински одбор и збор, Примирителни суд је прерастао у

Општински суд, главни кмет је постао председник општине. Општински одбор, састављен од 8 до 32 одборника, као контролни орган, заступао је општинске интересе и надзирао рад Општинског суда.

Општина крагујевачка је од 1905. до 1933. носила званичан назив Суд општине крагујевачке, а од 1933. до 1944. Поглаварство града Крагујевца. Органи власти били су Општински одбор, општинска управа и председник општине. Општински одбор се бирао на три године јавним гласањем. Општина је вршила месну и полицијску власт. Села и засеоци, који су тада ушли у састав општине, задржали су своју управу коју су чинили месни збор и

месни старешина. Окупацијом Крагујевца 11. априла 1941. овај вид градске самоуправе сведен је на најмању меру. После ослобођења 1944. мења се организација локалне самоуправе у Срез крагујевачки. Од 1992. Крагујевац добија статус града.

Пре 42 године: 14. јула 1972. Скупштина Социјалистичке Републике Србије, којом је председавао Драгослав Марковић, донела је одлуке којима се потврђује оснивање Одељења Правног факултета у Београду са седиштем у Крагујевцу и Одељења Природно-математичког факултета у Београду са седиштем у Крагујевцу. Деценију раније, 1. октобра 1960. године, донесена је Уредба

о оснивању у Крагујевцу одељења Економског и Машинског факултета Универзитета из Београда и оба одељења су почела са радом у школској 1960/61. години. Одлука о издвајању Одељења Машинског факултета из Београда са седиштем у Крагујевцу у Машински факултет у Крагујевцу донета је 2. децембра 1971, а о издвајању Економског факултета 23. децембра 1974. године. Пет факултета (Машински, Економски, Правни, Природно-математички и Педагошко-технички у Чачку) и два научноистраживачка института (за стрна жита у Крагујевцу и Института за воћарство и виноградарство у Чачку) 21. маја 1976. основали су Универзитет у Крагујевцу.

Владимир Јаџличкић

Самостални посланик

ЈЕСТ да ме нервира и да бих је у појединим тренуцима најрадије задавио, али ипак ме нешто у њеним речима коснуло, тако да сам помислио: па ова жена и није тако глупа као што изгледа, нити сам ја тако паметан као што сви мисле. И многи су ми већ рекли, само што ја нисам веровао, јер, као искусан и поштен политичар, не верујем никоме: *зна она, Радомирце шћи ради, чим се за шћебе удала!* Не само то: зна и где ђаво спава!

И, ево, заћутао сам као заливен, осамио се на тераси наше викендице и почео озбиљније да размишљам о животу. Можда је време за озбиљно пресабирање мисли, иако ми је тек шездесет и седма. А све мисли сведу се на исто: како је живот неправедан, господо! Колико је то страшно један процес, труљења, разарања, нестајања младости, зрелости - живота, и то онда када човек још увек није задовољно ни пола својих природних амбиција, хтења и потајних надања.

На пример, ја сам одувек хтео да водим високу светску политику. Али, непријатељи су ме стално спотicali и, уместо, фигуративно да се изразим, мерце, препуштали ми труцкање локалним прашњавим и климативним аутобусима. Уместо да човек мојих способности води политику која вас, напoкoн, доведе дотле да, рецимо, с неком швапском баба-принцезом у паж фризурици пијучкате чашу воде са извора и гледате у неспрегледну даљину градске цунгле на асфалу - а испред вас Александерплац или Кунстерунденшпиценберген - ја сам био примораван да ца-вљама и лајем - да отрцавам овог дивног, незамењивог човека који с правом седи у првом реду наше скупштинске сале. Градоначелниче, опростите ми! Јесу ми говорили многи, па и моја жена: *хушкату шће као цукца, Радомирце!* Ја сам, у ондашњем свом спелу, одговарао: *не, шћо је принципијелна поилишника наше паршце.* А у дну душе, господо, и сам знам да лајем, и то на једну величину. Да извинете, као да запишавам живи споменик.

Али, свему дође крај, господо! У тешким тренуцима живота чак и супруга може да вам каже дубоку мудрост! Колико је година требало, а истина је све време била такорећи пред носем! *Не заноси се, Радомирце! Гледај своја посла, Радомирце! Узми се у љамети, Радомирце!* И увек је била у праву, господо. Потресен сам, у овим тренуцима морате да ме схватите. Готово ће ми и сузе потећи. Јер се кајем, господо! Да, ја се озбиљно кајем због свих неподопштина које сам починио у политици, а посебно у борби против човека као што је наш градоначелник. Није ми то требало, али морате ме схватити: радило се о ондашњем, закрљалом, схватању поштења! О дивљачком непристајању на очигледност. Али, ја сам се бар покајао. Очи су се отвориле и прогледале. Пробудио сам се у непознатом, дивном свету, и сад могу поносно да корачам уз нашег градоначелника. А ви који га и даље нападате - не знате шта чините.

Сетићете се на дан Страшнога суда како сте се понели према овом христолитом, набеђеном и обеђеном човеку. Ја знам да се о њему причају толике ружне ствари. Али, ја вас храбрим, господине градоначелниче, да издржите. Ваш терет није лични, ваш терет је терет читавог једног малог космоса у којем сте ви не само богдржител, него и богостаралац. Ви сте га креирали, он је ваш, он је ви и ви сте он! Зато ваш трон није само ваш, него и наш заједнички. Без њега и без вас - ми смо нико и ништа! Неки од нас су то, коначно, схватили, господине градоначелниче, а запањујући је број оних који то схватају већ и од самог почетка, тако да од вас не померају свој тур ни за педаљ. То су јасновидци, провидари, истински пророци и заслужници нашег времена! И куд би? Свуд наоколо зија бездана тама пропаста и само је уз вас милина гледати хоризонт будућности у којој за нас, ваше поклонике, још има чврстог тла под ногама - не само на тржницама, него и на Сајму, у Чистоћи, у Зеленилу, а нарочито у Стамбеном, Водоводу и сличним установама

чији је смисао рада и опстанак космички важан - и то не само у случају елементарне непогоде. Али, да се са ових космичких питања вратим на локалне теме.

СЛУЧАЈ који сам хтео да разјасним тиче се управо теме данашњег заседања, али њу ваља мало шире схватити. Јер, ми живимо у свету у којем је све одавно повезано сајбер-техником, интернетском комуникацијом, где више не можеш да се издвајаш и изолујеш у неком ренесансном смислу, кад је сам човек био свемир за себе, па колико докучи, научи, уради и заграби. Сада морамо делати у заједници и отуда су овако ретке прилике да међу вама иступа један самосталан посланик, какав сам ја. Ви знате да није одувек било тако. У прошлости, а часно се бавим политиком већ више од тридесет година, и ја сам припадао странкама, највише се задржавши у једној која је данас на републичкој власти, додуше као прирепак. Био сам и посланик у републичком парламенту, толике године.

Али, после краха прошлогодишњег сазива парламента, кад је пред распуштање, наш храбри председник локалне скупштине храбро поднео оставку на посланичко место, одједном се испоставило да на листама посланика у будућем сазиву за мене, господо, више места - нема. И то је оно што боли човека. Рећи ћете да ово није тема данашњег заседања. Наравно да није, ако на ствари гледамо ускогрудно. Али, управо ћете из даљег мог излагања увидети како и колико јесте.

Кад сам запањено констатовао да су ме, што народ каже, *каширали*, и то док сам лежао у болничком кревету, чекајући на небезазлену хируршку интервенцију и да ме на листи посланика за будући сазив парламента нема, отишао сам, што је и природна ствар, код шефа своје партије и питао о чему је реч. Ви знате, господо, да је он ретко трезан, па сам га и тада затекао при чашици, у његовом београдском радном кабинету, то јест у кафани. И замислите шта ми је тај бездушник рекао: *Нисмо, вели, моји у боб да бобамо, хоћеш ли преживети ојерацију, ипак си ти човек у годинама!* Замислите! Као да ћу ја у гроб однећи свој мандат! Па, ако умрем, узмите некога из фамилије, рецимо супругу. Или бар, синовца, или свастику, па мир!

Али не, господо! Уместо тога, мој бивши шеф је, такође у кафани, доделио мој мандат кумици своје бивше супруге! И то само зато што га је она подржала при разводу брака! Ја разумем да су то, у извесном смислу, шири народни интереси, јер није мала ствар кад те кумица подржи у тако деликатном питању. То значи да ће бити верна, као наши преци Косову, можда и више! - Али, молим вас - доделити мандат у кафани! Па где то има? Зар је то тај културни Запад којем тежимо? И ја сам схватио са каквим лоповом имам посла. Оно јест, подозревао сам ја то и раније, причала ми је супруга. Вели, *Радомирце, шћј човек је лојов - све покраде, сазида себи куле и традове, а нама оставља цвоњак - немам љара ни на маникир да одем.* Али, махнит какав сам био, ја сам се упуштао чак и у брачне размирице, само да не признам да сам слеп код очију. Велим, нека капуће и по малчице, доста нам је, ту су, уз плату, и трошкови репрезентације и бесплатан мени у скупштини, и путовања, и одбори за разна горућа питања, и додаток на одвојен живот. И нисам, право да вам кажем, волео да иде на педикери и маникир, јер сам старовремски човек и домаћин.

Упозоравала ме је, господо, треба јој одати признање - ипак сам мислио: имам мандат, па ћу у републичком парламенту радити за свој грош и народне интересе. А испало је да сад - не да не могу да радим за народне интересе, него чак ни за свој грош! Јер, како да вам кажем, уздајући се у приходе републичког посланика, цела моја фамилија је одавно дигла руке од рада, такви су то нерадници: *веле, храниће нас послица илаша!* А види сад! Ни посланика, ни посланичке плате, и још за мало да ми отфикаре леви бубрег, тамо

на операционом столу. Да униште дивну будућност Сррбије тиме што ће уклонити још једног борца за слободу.

И опет се сетим своје жене: *Радомирце, не сјавај на ловорикама, не чекај да се деси кашастрофа, уиши Мејјренд док си још послиник, као и сви разумни поилишчари, можеш да уицаш и докторску и послиничку илашу.* Али, ја је онда нисам разумео, господо, мислио сам - дуга коса кратка памет, мало јој моја посланичка плата, хоће да ме дуло израби, да радим на два места, док она ужива цаболебарехи код маникира и педикера. А ето, у ствари, колико је била далековида.

ДА ИЗВИДИМ какве су моје шансе, отишао сам код представника главне владајуће партије. Лепо су ме примили, не могу да грешим душу. Изашли смо на чист ваздух у родном селу главног шефа, поставили сто и све је било како ваља: мезе, па редом.. Док није дошло на ред питање због чега сам, у ствари, тражио пријем. Велим, сав скрушен и срушен, шта се догодило. И ту ме моја поштењачка природа изда, господо. Не могу да се суздржим да не ланем, и то ти је. Велим, *иначе, лей мерца, чујем, куйио вам синовац: да мени мој синовац може да куйи бар резервни шочак од јуа...* Није требало то да кажем, знам да није требало. Али, не жалим - нек сам!

Одмах ми је стављено до знања да више нисам у високој игри. Нема скупштинских одбора, плаћеног ћутања или дискусија, путовања, репрезентације и додатка за одвојен живот. Било па прошло, господо! Није се лако на то навићи, верујте. Уместо тога, нуде посао - *веле, бирај: нафшна индустрија, елешроенеретишка* - само што не понудише да будем млађи судски референт! Па шта сам ја, почетник, да ме запошљавају као чиновника у овим седим годинама?

Толике године сам плату зарађивао часно стојећи за микрофоном, одучио сам се, господо, да одлазим на посао, макар био и фиктиван! Међу све оне грозне, незадовољне људе који се свакодневно кољу једни с другима и којима ће једини ужитак у бедним њиховим животима бити то што сам срзан! Толико су ме увредили да их ни одговора нисам удостојио. Јер сам частан, поштен политичар и не могу дозволити себи да ме купују за буреке. Шта они мисле, да сам муђурла и префигани превртљивац? Ако и пристанем на неки предлог, то мора бити нешто трајно и колосално, мени одговарајуће, као онај нови мерца. Вратим се кући, сневољен, готово убијен.

И тада на сцену ступа моја супруга, господо. Не кажу залуд да се кућа на жени држи. Вели: *знала сам да од шћој шћвој нуђења нема нишћа. Ниси више рејублички послиник, схвати, сад мораш на локалу часно да се бориш за своје часно место.* Али, ја сам већ извршила појребне консулшације. Где, питам, зар у Бајчетини? *Каква Бајчетина, вели - код маникира и педикера. Они познају све секретарице у оишћини, а шћ*

шћи је данас главна шћвар. Заказано шћи је код градоначелника, у пешак, у десет. Идеи најпре код шћвојој секретшара, а онда улази он, као случајно. Защо шћо си та љувао десет година, не иде да шће йрими дирекшно, нећо малкице удара чезњу. И одиста. Улази градоначелник, а из уста - теку мед и млеко за моје уши. Ја - остајем глас народа. Да не кажем, глас више. Супруга је запошљена на Сајму, и не само то, него је и синовац добио место у Чистоћи, свастика у Водоводу, а прија у Градском стамбеном. И што је најважније - ништа се од мене не тражи, чиме је избегнута нечасна трговина! Јер сам ја глас народа! Глас више. И јер су они људи добра срца какви се ретко могу наћи. Зато сам и изашао за говорницу, господо - да изјавим подршку, шта подршку - љубав! овом човеку кога сам до јуче, у заблуди, љагао. Градоначелниче! Зашто излазите из сале? Таман сам хтео да вам приђем и да вас пољубим! Вратите се!

СЕНКО! - рече одједном неки глас, јављајући се иза говорнице. Говорнику заличи да је залутао, као да је упао, па изашао из јаме. Он заусту да настави говор, али га глас опет прекиде:

- Сенко! Чујеш ли ме? Зар не схваташ да се обраћаш мртвима?

- Како, молим - јекну самостални посланик. - Па ко су онда ови испред мене, на клупицама? Зар нису општински одборници?

- Све мртвац до мртваца - рече глас. - Баш као и ти.

- Зар сам мртав? - упита глуво самостални посланик.

- Мртвији не можеш бити. Операција успела, пацијент мртав. Засекли те на хируршком столу и... Чука није издржала.

- То је лекарска грешка - дрекну самостални посланик.

- Јесте, то је лекарска грешка - рече подруљиво глас - А ти ни седамдесету ниси узео...Нема ту лекарске грешке, сенко, то је датум производње. Људи се роде, а онда дође дан па умру, то је све.

- Ја и сам видим - рече самостални посланик збуњено - да све саме небулозе причам. Овако нешто никада жив не бих признао. Али, коме сам се обратио?

- Све си мртве на гробљу избудио. Срби, живи или мртви, воле да им неко држи политичке говоре. Али, завешћемо ред... Сиђите тамо где вам је место и да се више нисте окупили док вас не позову Трубље, на Судњи дан. Дотле, нисте прошли цензус.

- Разумем - рече скуњено самостални посланик. - Сви смо испод црте.

- Ти каза - рече глас.

- Чекај - рече самостални посланик - А шта је било после?

- Кад после?

- Па пошто су ме... искасапили. Није ваљда овако како ми изгледа у загробном животу?

- Боље ти је да не знаш, сенко - рече глас. - Боље да не знаш. Почивај у миру.

ОДВАЛЕ

БОРИС ТАДИЋ, председник Нове демократске странке:

- Никад нисам играо баскет са Дачићем, нити ћемо га играти - из више разлога.

БОЈАН ПАЈТИЋ, председник Демократске странке:

- У Влади се радом бави министар без радног искуства, евроинтеграцијама уредница „Велике Србије“, а системом одбране керамичар.

ДАНИЈЕЛА ВРАНИЋ, певачица:

- Кад сам прочитала у новинама да сам у вези са Космајцем, помислила сам да је у питању онај музичар и била изненађена како ме с њим спојише. Међутим, кад сам видела да је то неки човек коме први пут у животу видим очи, тек тада сам се изненадила.

ДАРКО ЖУПАНЧИЋ, председник суда у Сомбору:

- Чистачица је добила отказ јер је покушала самоубиство током радног времена, а пре тога није очистила просторије суда.

ЈЕЛЕНА КАРЛЕУША, певачица:

- Бити леп значи бити свој. Не морају други да те прихвате, мораш сам себе да прихватиш. У мојој земљи сматрају ме ружном и мени је то сасвим у реду.

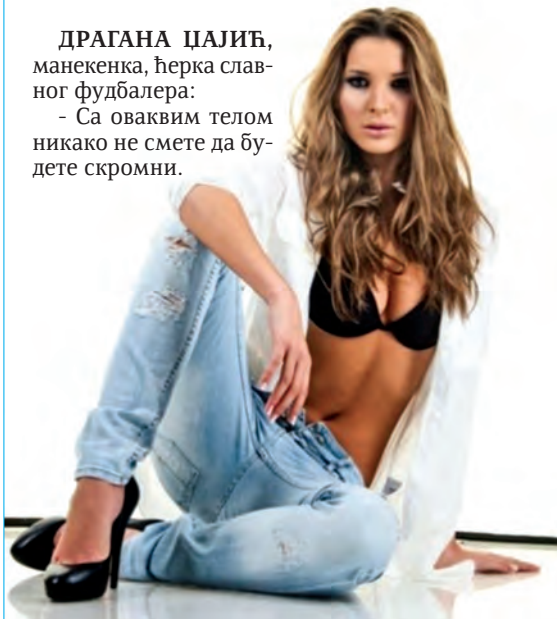
АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ, председник Владе Србије:

- Ја бих био најсрећнији да за један долар продамо смередревску железару. Одмах бих отишао на одмор десет дана. Овако нећу ни један.

ДРАГАНА ЦАЈИЋ, манекенка, ћерка славног фудбалера:

- Са оваквим телом никако не смега да будете скромни.

МИА БОРИСАВЉЕВИЋ, певачица:

- Када груди једном у животу преправите, урадили сте најбоље за себе. Право је олакшање када знаш да не мораш да носиш брусхалтер, а то можеш само када си задовољна обликом груди.

Карикашура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Упозорење

Камион се ближи надвожњаку и Мујо нагло закочи.

- Шта не ваља - упита га сувозач Хасо?
- Видиш, болан, могу проћи само камиони високи 3,20 метара, а наш је 3,60.
- Ма, само ти фурај, нема полиције у близини.

Цене

Разговарају два Британца:
- Оператер ми нуди телефон за једну фунту - каже један.
- Други ће на то:
- Без везе, па ја за те паре у Србији могу да купим фабрику.

Поклон

Продавац на бензинској пумпи пита човека колико да му сипа горива.
- Дај за пет хиљада.
- Знате, за сваки рачун преко три хиљаде добија се Карлеушин ЦД на поклон - каже продавац.
- Добро, онда ми сипај два пута за по две и по хиљаде.

Сведоци

Пљачкаш по изласку из банке пита сведока:
- Јеси ли ме видео?
- Јесам - одговори му сведок.
Пљачкаш извади пиштољ и убије га. Онда прилази другом сведоку:
- Јеси ли ме ти видео?

- Ја нисам, али моја ташта јесте.

Мечићи

Улази Цига у радњу и пита продавца:
- Имате ли мечиће?
Продавац му донесе мало плишаног меду, а Цига ће:
- Ма не, имате ли мале мечиће?
Продавац донесе још мањег меду.
- Ма, човече, хоћу мале мечиће!
Већ изнервиран, продавац доноси најмање мече, величине привеска за кључеве. А Цига ће:
- Бре, човече, 'оћу мечиће за ваздушну пушку.

Позив

Каже тип девојци:
- Дођи вечерас код мене, нема никог код куће.
- Девојка дође, звони, звони... и закључи:
- Стварно нема никог код куће.

Певац

Продаје сељак певца на пијаци. Прилази купац и каже:
- Дobar певац, нема шта! А пење ли се на кокошке?
- Да, пење се! И не само на кокошке, него и на гуске, патке. Пре неки дан попео се и на пса.
- Па, зашто га онда продајеш?
- Има неколико дана - нешто ме чудно гледа.

Горан Миленковић

BANCA INTESA

BANCA INTESA AD BEOGRAD, Milentija Popovića 7b, kao izvršni poverilac, oglašava da je Zaključkom Osnovnog suda u Kragujevcu, posl.br. Iv. 14751/11 od 30.06.2014. godine, zakazana

**DRUGA JAVNA PRODAJA
PUTEM USMENOG JAVNOG NADMETANJA nepokretnosti:**

Jednosoban stan – površine 29m² u prizemlju stambene zgrade sa oznakom br.1, u ulici Radnička br. 52, Kragujevac, broj posebnog dela 4, upisan u list nepokretnosti broj 9956, KO Kragujevac 1, broj parcele 7984/1.

za dan **23.07.2014.** godine sa početkom u **12.30** časova u prostorijama Osnovnog suda u Kragujevcu u zgradi Komande korpusa ul. Kneza Mihajla br.2, u sudnici br.18.

Vrednost nepokretnosti utvrđena je u iznosu od **1.354.545,52** dinara.

Na prvom nadmetanju početna cena iznosi **30%** od procenjene vrednosti.

Zainteresovani kupci su obavezni da pre održavanja javnog nadmetanja uplate na ime jemstva iznos od 10% od utvrđene vrednosti nepokretnosti, na račun Osnovnog suda u Kragujevcu broj 840-275802-35 sa pozivom na broj predmeta Iv-14751/11.

Nepokretnost se može razgledati svakog petka od 10-14 časova.

Kupac je dužan da položi cenu u roku od 10 dana od dana prodaje nepokretnosti na depozitni račun suda.

Za dodatne informacije molimo da se obratite na telefone: 011/225-90-87 i 011/225-90-85 ili putem e-maila: nud12302@bancaintesa.rs.

www.bancaintesa.rs

U skladu sa Zaključkom Osnovnog suda u Kragujevcu br. Iv 437/13 od 30.06.2014. godine, Eurobank a.d Beograd, Vuka Karadžića 10

**INFORMIŠE JAVNOST O PRODAJI NEPOKRETNOSTI
U SUDSKOM POSTUPKU**

Porodična stambena zgrada br.1, površina 97m², korisna neto površina 175,65m², ulica Graničarska 17, na kp. br. 13099 upisana u list nepokretnosti broj 2159 KO Kragujevac 1

Prvo javno nadmetanje zakazano je za **23.07.2014. god.** sa početkom u 12,00h, u osnovnom sudu u Kragujevcu u zgradi Komande korpusa, ul. Kneza Mihajla br. 2, sudnica br. 18.

Procenjena tržišna vrednost ove nepokretnosti iznosi **4.831.578,20 dinara**, a na prvom javnom nadmetanju, početna prodajna cena iznosi 60% od utvrđene tržišne vrednosti, što predstavlja iznos od **2.898.946,92 dinara**.

Zainteresovani kupci su dužni da 5 dana pre početka usmenog javnog nadmetanja, pred sudom polože **10%** od procenjene tržišne vrednosti predmetne nekretnina na račun sudskog depozita broj **840-275802-35** sa pozivom na broj - Iv 437/13.

Zainteresovana lica se za sve dodatne informacije mogu javiti predstavniku poverioca, **ERB Property Services doo**, na telefone **+381 11 206-5894, +381 64 8853-972**, ili na e-mail adresu: **milena.beslac@erbpropertyservices.rs**

**РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ, БЕОГРАД и
ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ, КРАГУЈЕВАЦ**

на основу члана 48. ст 1. и члана 57. ст. 2. Закона о културним добрима ("Службени гласник РС" бр. 71/94) објављује

ЈАВНИ ОГЛАС

ОБАВЕШТАВАЈУ СЕ сопственици, као и заинтересовани органи и установе, да је покренут поступак за утврђивање просторно културно-историјске целине **ВОЈНО-ТЕХНИЧКИ ЗАВОД** у Крагујевцу, за културно добро од изузетног значаја, који обухвата простор и објекте на катастарским парцелама: бр. 5235, 7405/1, 7405/2, 7405/5, 7405/6, 7405/7, 7405/8, 7405/9, 7405/10, 7405/11, 7405/13, 7405/15, 7405/16, 7405/22, 7405/27, 7405/29, 7405/34, 7405/35, 7405/36, 7405/39, 7405/42, 7405/44, 7405/45, 7405/46, 7405/47, 7405/48, 7405/49, 7405/55, 7405/56, 7405/57, 7405/58, 7405/59, 7405/60, 7405/61, 7405/62, 7405/63, 7405/64, 7405/65, 7405/66, 7405/67, 7405/68, 7405/69, 7405/70, 7405/71, 7405/72, 7405/73, 7405/74, 7406, 7407, 7408, 7409, 7410, 7422/1, 7422/2, 9702, 9703, 14524/1, 14539/1, 14554/22, 15256/5 и 15272/1, односно заштићена околина просторно културно-историјске целине обухвата простор и објекте на следећим катастарским парцелама: бр. 5235, 5236, 5237, 5238, 5239, 5240, 5250, 5251, 5252/1, 5252/2, 5252/3, 5252/4, 5252/5, 5252/6, 5252/7, 5252/8, 5257, 5259, 5260, 5261, 5262, 5263, 5264, 5268, 5269, 5271,

5272, 5273, 5274, 5275, 5276, 5277, 5278, 5279, 5280, 5281, 5282, 5283/1, 5284/1, 5286, 5290, 5294, 5298, 5301, 5303, 5304, 5305, 5306, 5307, 5349, 7405/12, 7405/14, 7405/17, 7405/36, 7405/40, 7405/41 и 14539/1

те да на основу члана 48. Закона о културним добрима (" Службени гласник РС " бр. 71/949), имају право да о томе дају своје мишљење.

Мишљење се, у писаној форми, доставља Заводу за заштиту споменика културе у Крагујевцу, на адресу: Ул. Крагујевачког октобра бр. 184.

Рок за давање мишљења је 30 дана од дана објављивања овог огласа. Након истека овог рока, сматраће се да је мишљење сопственика наведених непокретности, као и заинтересованих органа дато, а поступак за утврђивање просторно-културно историјске целине **ВОЈНО-ТЕХНИЧКИ ЗАВОД** у Крагујевцу за културно добро од изузетног значаја, ће се наставити.

За сва обавештења обратити се на телефон: 034/335-409

Хипотекарни поверилац – Раденко (Алекса) Смиљанић, из Београда, улица Војводе Добриња 8 (у даљем тексту: Хипотекарни поверилац) у складу са чланом 35 став 6 Закона о хипотеци ("Сл. Гласник РС бр. 115 од 27.12.2005. год.), објављује следећи

ОГЛАС

О АУКЦИЈСКОЈ ПРОДАЈИ НЕПОКРЕТНОСТИ

Продају се земљиште и објекти у селу Босуца код Аранђеловца и то:

Катастарска парцела број 317/1 Земљиште под зградом – објектом површине 10а и 90 м²; Катастарска парцела број 317/1 Земљиште под зградом – објектом површине 2а и 43м²; Катастарска парцела број 317/1 Земљиште под зградом – објектом површине 1а и 18м²; Катастарска парцела број 317/1 њива 4. класе, површине 91а и 04м²; све потес Ђутурица;

Зграда пољопривреде – Депо – Боксови за прихват стоке број зграде 1, број етажа – приземље; Зграда пољопривреде – административно продајна зграда број зграде 2, број етажа подрум + приземље; Зграда пољопривреде – објекат за откуп пољопривредних производа број зграде 3, број етажа приземље, сви објекти потес Ђутурица, саграђени на катастарској парцели број 317/1 (земљиште и објекти у даљем тексту: Непокретности).

Хипотекарни Поверилац који продаје Непокретности је Раденко (Алекса) Смиљанић, ЈМБГ 2808950710483 из Београда, улица Војводе Добриња број 8.

Власник Непокретности 1/1 је хипотекарни дужник Предузеће за пројектовање, производњу промет и инжењеринг послове СОЛЕНОИД ДОО БЕОГРАД, Ул. Птујска број 9, ПИБ: 100037612, матични број: 07542828.

Хипотекарни Поверилац који спроводи аукцијску продају се може контактирати преко пуномоћника у овој правној ствари, Марка Здјелара, адвоката у Београду, Рудничка улица број 10, 11 000 Београд, препорученом поштом на наведену адресу седишта или непосредно путем телефона број 065 4333334.

Почетна цена Непокретности јесте 60% од процењене вредности Непокретности, односно 75.866,00 ЕУР.

Аукција се одржава дана 20. Септембра 2014. године, у Улици Булевар Војводе Мишића број 12 у Београду у 10,00 часова.

Обавештавају се сви потенцијални купци да је Непокретност предмет спора за утврђење права сусвојине у спору пред Основним судом у Крагујевцу, судска јединица Аранђеловац, по тужби Тужиоца против Туженог Хипотекарног дужника, те да је у наведеном поступку донета првостепена пресуда којом се у целини одбија тужбени захтев, на коју пресуду је Тужилац уложио жалбу о којој није одлучено до дана оглашавања.

Процена вредности Непокретности, извршена је на основу тржишне вредности Непокретности, на дан 12. Априла 2014. године, на основу налаза и мишљења судског вештака за област грађевинарства.

CityVision
MESTO OGLAŠAVANJA USPEŠNIH!
LED EKLAN U CENTRU GRADA

NOVA ERA
SPOLJAŠNJEG OGLAŠAVANJA
**Bilbordi
kakve ste
oduvek
želeli!**

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Najprometnija raskrsnica i
početak pešačke zone

**POZOVITE
302-852
i uz nagradni
kod: "kgnovine"
dobićete
10% popusta
za reklamu**

JKП "ПАРКИНГ СЕРВИС КРАГУЈЕВАЦ"
КРАГУЈЕВАЦ
ул. Војислава Калановића бб

упућује

ЈАВНИ ПОЗИВ СОПСТВЕНИЦИМА МОТОРНИХ ВОЗИЛА

Позивамо све сопственике возила која су смештена на плацу - депоу у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб, а која је наше предузеће преместило на депо по налогу надлежних државних органа или надлежних органа локалне самоуправе, да изврше преузимање својих возила у року од 8 (осам) дана, рачунато од дана објављивања овог позива.

Сопственици су дужни, да пре преузимања возила, предузећу измире трошкове уклањања и смештаја возила, у противном, предузеће ће по истеку наведеног рока, ради накнаде ових трошкова, бити принуђено да сва непреузета возила изложи јавној продаји као отпадна.

Све информације сопственици ових возила могу добити на телефон 034 338 780 сваког радног дана од 7:30-15:00 часова или на телефон 034 338 309 сваког дана од 00:00-24:00.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање на основу члана 63. Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС» бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10-Одлука УС, 24/11 и 121/12)

ОБЈАВЉУЈЕ

ЈАВНУ ПРЕЗЕНТАЦИЈУ УРБАНИСТИЧКИХ ПРОЈЕКТА

1. Урбанистички пројекат за реконструкцију и надградњу вишепородичног стамбеног објекта на кп.бр. 10765 КО Крагујевац 4 у ул. Светозара Марковића бр.101

2. Урбанистички пројекат за изградњу породичног стамбеног објекта на кп бр. 8591 КО Крагујевац 3

3. Урбанистички пројекат за изградњу пословног објекта на кп.бр.5126/1 КО Крагујевац 4

Јавна презентација се организује у периоду од 17. 7.2014. до 23.07.2014. године у просто-ријама Града Крагујевца, Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање у периоду од 09-14 часова.

Позивају се сва заинтересована физичка и правна лица да изврше увид у урбанистички пројекат, као и да у току трајања јавне презентације доставе своје примедбе и сугестије у писаном облику Градској управи за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање Трг Слободе 3. 34000 Крагујевац.

Заинтересованим физичким и правним лицима која врше увид у изложени урбанистички пројекат, Томислав Спасенић, начелник Одељења за просторно планирање, пружиће потребне информације и обавештења о садржају јавне презентације.

Мали огласи

ПРОДАЈЕМ ручну пресу за саће, величине 45 са 27 цент. – и центрифугу за три рама. Тел: 561-676, Опорница (Маинић).

СУТОМОРЕ – ИЗДАЈЕМО апартмане и собе са кухињом и купатилом. Климатизовано, обезбеђен интернет. Телефон: 064/051-03-71.

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узрасти. Поправни (август). Студенти (септембар / октобар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

E-mail:harsich@gmail.com
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 070691, на име Марковић Томислав.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 071419, на име Ђурђевић Драган.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту на име Николић Тома.

ТРАЖИ СЕ жена педесетих година ради пружања помоћи старијим особама. Плата по договору. Тел: 561-676, Урошевић, Опорница (Маинић).

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ сведочанство ВИИ разреда ОШ Мирко Јовановић, на име Влаховић Лазар.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 073700, на име Казаковић Лена.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту, на име Тмушић Слободан.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 015058, на име Андрић Ненад.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 070432, на име Радовановић Властима.

Милица Живановић

31.5.1927 – 7.7.2014.

Мама, бако, твој осмех, твоје речи, твоје ћутање увек ће нам недостајати.

Твоји:

ћерка Нада и зет Ђорђе са децом: Сузаном, Слободаном и Милицом и унук Габриела, Сандра и Верена

Обавештавамо рођаке и пријатеље да ћемо нашој драгој

Олги Ђирковић

давати шестомесечни помен у суботу 12. јула 2014. године у 10.30 сати на Варошком гробљу.

Позивамо родбину, пријатеље и комшије да присуствују овом тужном помену.

Ожалошћени:
породица, пријатељи, колеге

IN MEMORIAM

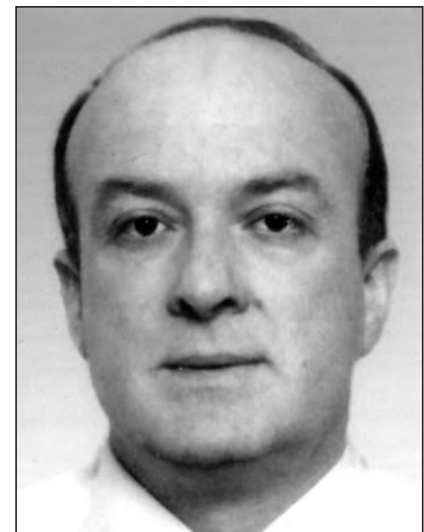

Драгослав Милошевић Мика

20.10.1935 – 3.7.2014.

Ђале, заувек ћеш живети у нашим срцима.

Ђерке Мирјана и Драгана
и син Љубомир

Куму Влади

Последњи поздрав,

од кума Драгана, куме Весне
са породицом

др Бранкица Живковић

гинеколог
1939 – 2014.

Много ћеш нам недостајати.

Твоји најмилији

Милош Игњатовић

Ко га види - видео га је. Семафор на углу улица кнеза Михаила и Томе Вучића

Цвеће ваља оплевити, нарочито кад је поред споменика Палим Шумадинцима

И навијачи треба да имају свој подмладак

Чему служи чесма на Малој ваги? Кад нема воде - за умрлице

Изнервирани путник због непоштовања реда вожње у градском превозу

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ од 10. до 16. јула

Table with 7 columns representing days of the week (Четвртак, Петак, Субота, Недеља, Понедељак, Уторак, Среда) and their respective TV programs and schedules.

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs